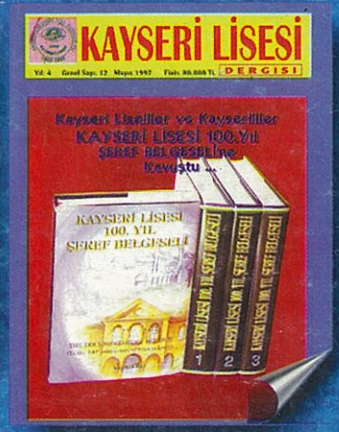
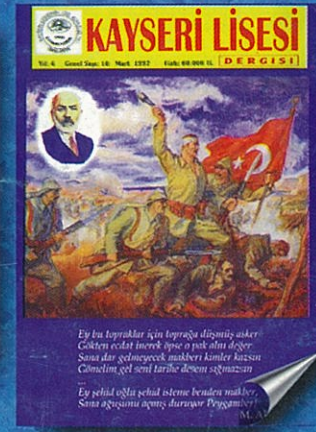
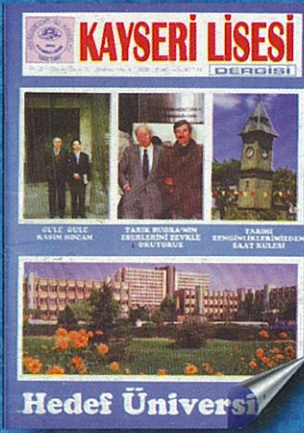
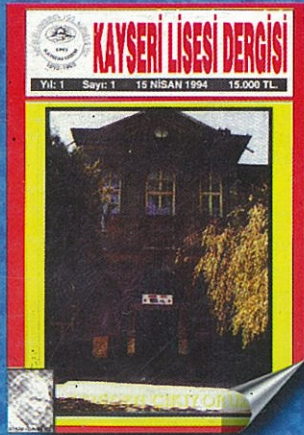

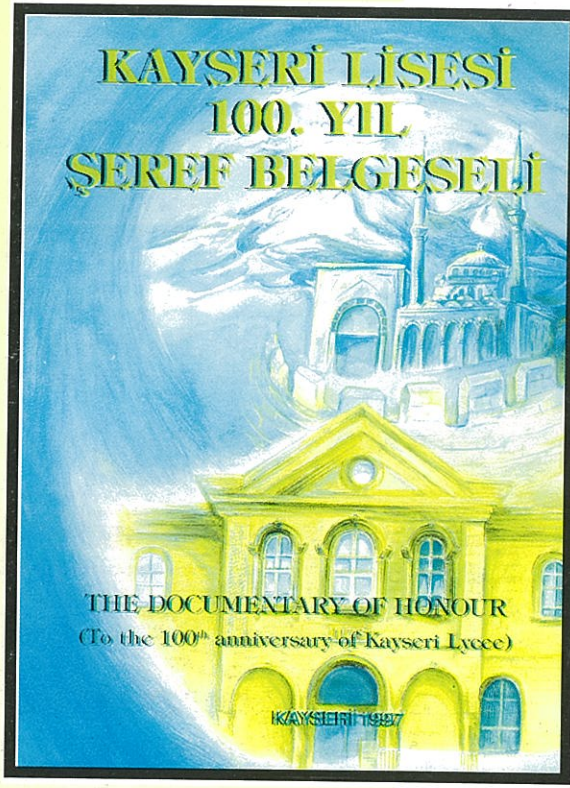

Kayseri Lisesi

Yıl: 5 SAYI:13 Eylül-Ekim 1997 Fiyatı: 150.000 TL

Dergisi

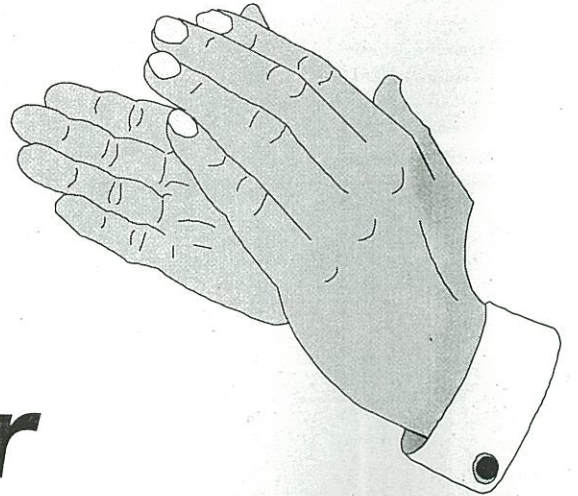

Bu Eser Ayakta Alkışlanır

Kayseri Lisesi 100. Yılı kutlamaları çerçevesinde hazırlığı yıllardır sürdürülen 3 ciltlik muhteşem ŞEREF BELGESELİ geçtiğimiz günlerde tamamlanarak görücüye çıktı. İnanılmaz emek ve çalışmaların sonunda tamamlanan eser üç ciltten oluşuyor. Kayseri lisesinin mevcut tüm mezunlarının yer aldığı "Şeref belgeseli" Kayseri ve Kayseri Lisesi ile ilgili oldukça detaylı bilgi ve belgeleri de ihtiva ediyor.

Neredeyse bir KAYSERİ ANSİKLOPE-DİSİ tadında ve güzelliğinde hazırlanan üç ciltlik eserde birçok yerde bulunmayan dö-

*Kayseri Lisesi
100. Yıl
Şeref Belgeseli
3 Ciltlik
Dev bir kitap*

küman, fotoğraf ve bilgi yer alıyor.

Her kitaplıkta bulunması önemli bir boşluğu dolduracak olan "Şeref Belgeseli" sadece Kayseri Lisesi mezunları ile sınırlı kalmayacak kadar güzel.

Bu eser, Kayseri ile ilgili eserlere sahip olmayı isteyen meraklılar için bulunmaz bir fırsat olarak nitelendirmek hiç yanlış olmaz.

3 cilt için 4 milyon 500 bin lira gibi makul bir fiyatla satışa sunulan bu eseri tükenmeden almanızı öneriyoruz.

Bu yazı, Dergi 38'den alınmıştır.

K A Y S E R İ L İ S E S İ

İçindekiler

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ
KAYSERİ LİSESİ KÜLTÜR EDEBİYAT KOLU
YAYIN ORGANIDIR

Yıl: 5 GENEL Sayı: 13
1997-1998 ÖĞRETİM YILI
Sayı: 1
Eylül-Ekim 1997
FİYATI: 150.000 TL

SAHİBİ
GENÇOSMAN MART
Okul Müdürü

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Fizik Öğr. ve Müd. Yard.

YAYIN KURULU
Süleyman AYDIN
Edebiyat Öğretmeni
HARUN EMEKLİOĞLU 3-A
Yıldız AKDOĞAN 6-A
Ülkü KARAKOÇ 3-B
Kamile AYGÜN 3-A
Buket KİP 2-A

SEÇİCİ KURUL
Sedat KARAKOÇ
Edebiyat Öğretmeni
Şerife ÖZTÜRK
Edebiyat Öğretmeni
Sevim ÇOBAN 4-B
Hale ÇİVELEK 1-C
Havva ÇOBAN 3-C
O.Yeli ÇETİNDAG 3-B
Sibel ADUŞ 3-B

DÜZELTME
Nursun ALKAN
Edebiyat Öğretmeni
Meral GÜNEŞ
Edebiyat Öğretmeni
Mesude DURSUN 3-B
Deniz ALTINKILIÇ 3-B
Ayşe KARA 3-A

REKLAM
H. AHMET ÇALKAP 3-B
Şaban ZORLU 6-K
Beytullah ASLANKAYA 6-K

HABERLEŞME ADRESİ
KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ
PK. 246 Tel : 222 89 04
KAYSERİ

Dizgi-Baskı

NETFORM

Matbaacılık Ltd. Şti

Tel: 320 92 64 - 65 - 222 22 63
Orta Sanayi Anıtamir karşısı Tofaş Özarlar önü KAYSERİ

TAKDİM		Hale ÇİVELEK	30
s. aydın	2	BENİM KORKUM ÖLÜM DEĞİL	
BAKMAK GÖRMEK DEĞİLDİR		Yıldız AKDOĞAN	31
Gençosman MART	3	BERGÜZAR	
EĞİTİMDE DEVAMLILIK		Erhan CANSIZ	31
Hayrettin TOKBAY	4	SEVGİ OLMAYINCA	
EĞİTİM YÖNETİMİ		Havva ÇOBAN	31
Mustafa DİKMEN	5	DOSTLUK VE GETİRDİKLERİ	
105. ŞEREF YILI KAYSERİ		Betül YILMAZ	32
LİSESİ KADROSU	6	BENİM DEĞİL	
ÖSYS Rehberi		Seyit TEKİN	33
Yusuf ÖZMERDİVENLİ	14	SEN ÖZLENE ALEM	
SANA		Cennet TÜRK	33
Şule ÇİVELEK	17	BENİM İŞİM DEĞİL Kİ	
ANLAMALAR...		Çiğdem AKTAN	33
Neslihan GÖKÇE	17	İLGİNÇ HABERLER	34
BİR GÜN		ANNEM	
Yıldız AKDOĞAN	17	Mustafa ŞEN	35
UMARSIZCA		ELVEDA	
Ülkü KARAKOÇ	18	Hafize DOĞAN	35
DOST SANDIĞIM		SINAVLAR	
Sibel USLU	18	Buket KİP	35
ANLAMAYACAKLAR		SÖZ OLA	36
Cennet TÜRK	18	SONNET	
OKULDA İLK GÜN		William SHAKESPEARE	37
Aslıhan DURAN	18	HAGIA SOPHIA...	
NASIL GEÇTİ HABERSİZ		Necdet SAKAOĞLU	37
Şule YÜCEL	19	ENGLISH PROVERBS	38
İSTEMEK		THE MAD FAMILY	39
Abdurrahman KARA	20	THE DAFFOILDS	
İRRADE GÜCÜ		Robert HERRICK	39
Gülççek KIZILKAYA	20	THE RAINBOW	
ORHAN VELİ KANIK		William WORDSWORTH	39
Grup Köşebent	21	19.yy. SONUNDA AYASOFYA	39
ZAMANI YAKALAMAK		CROSSWORDS	40
Buket KİP	24	ATASÖZLERİ TERCÜMELEİ'İ	40
BAHARA ÖZLEM		ÇOK SATAN KİTAPLAR	
Sibel USLU	24	Kadir ÖZDOĞAN	40
GİDİYORUM		DİKKAT YAZILI VAR	
Derya GELGİ	24	Ü.KARAKOÇ-P.AYHAN	41
HAYAT		DUVAR YAZILARI	42
Gülççek KIZILKAYA	24	TALEBE TÜRKÜSÜ	
BATILILAŞMA		Güner BERKTAN	43
Nuray BAKAR	25	BİLMECELER	
BEN SOKAK ÇOCUĞUYUM		Gülgün ÖZSOY	43
Emine ERTEM	26	FIKRALAR	43
ÇINAR AĞACI		ÖĞRETMENLERİN ADRESLERİ	
Neslihan GÖKÇE	26	Zehra GÜNEŞ	44
GÜN HASRETE DOĞAR...		KAVRAMLAR	44
s. aydın	27	SON SÖZLER	
BİR DEYİM BİR HİKAYE		Betül YILMAZ	45
Fatma DAL	28	BULMACALAR	46
SAHİPSİZ BIRAKMA...		KAYSERİ LİSESİ BELGESELİ	
Sevim ÇOBAN	28	Ziya MÜEZZİNOĞLU	47
YAZ YAĞMURU		DEĞERLİ BİR ESER	
Buket KİP	28	Ahmet UĞUR	48
NE YAPARSIN?		BELGESEL VE Y. ÖZMERDİVENLİ	
Hatice UZBAYLI	29	Aydemir DOĞAN	49
SENİN İÇİN		HABERLER	50
Birsen KIZILKAYA	29	Abraham LINCOLN	51
SIMYACI		ÖĞRET ONA Kİ!	
Paulo COELHO	29	İrfan TEKİNER	52
BİR AKŞAMDI		Yeni Bir Yılda	

takdim

Dolu dolu ve başarılarla geçen 1996-97 öğretim yılının ardından gelen uzun bir tatilden sonra yine sizlerle birlikte olmanın sevincini ve haklı gururunu yaşıyoruz.

Bilindiği gibi okulumuz geçen yıl; içimizden biri olan arkadaşımız Harun EMEKLİOĞ-LU'nun yazdığı tiyatronun sahnelenmesi, Faruk Nafiz ÇAMLİBEL'i ANMA PROGRAMI, 100. YIL BELGESELİ'nin yayınlanması, yine arkadaşımız Neslihan GÖKÇE'nin yurt çapında düzenlenen Felsefe Olimpiyatlarında okulumuz adına gösterdiği başarı, Kayseri Lisesi Dergisi'nin yeni sayıları, Yarışmalar, Sergiler ve daha birçok program ve faaliyetle yoğun, güzel ve kalıcı günler yaşadı. Öncelikle, geçtiğimiz yıl bütün bu çalışmalarda emeği geçen arkadaşlarımızı, yapılan çalışmalara ilgisini esirgemeyen öğrencilerimizi ve velilerimizi kutlamak, tebrik ve takdir hissimizi belirtmek isteriz.

Bu yıl da bir önceki yılda olan hareketliliğimizi sürdürmek, hatta onu aşmak azmi ve kararlılığımızda. Bunun ilk verimlerinden olan okul dergimizle yine karşınızdayız. Umarız ki; diğer çalışmalarımız da bunu takip eder.

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ bu sayısıyla üçüncü cildine başlamış oluyor. Ve sayı onüç. Henüz genç bir dergi. Yolun başında. Ama dikkati çekmek isteriz ki; gerek muhteva gerekse süreklilik bakımından emsali olmayan bir yayındır. Zira Anadolu'nun ortasında, maddi kaynaklardan yoksun, kendi imkanları ile varlığını devam ettirmeye çalışıyor. Umuyoruz ki sizlerin desteği ile bu heyecan sürüp gidecek.

Bu sayımızda sizlere her yıl başında olduğu gibi öncelikle, okul kadromuzu tanıtıyoruz. Ve değerli yöneticilerimizin, sizlere hem öğüt hem de tecrübenin aktarımı vazifesini gören yazılarını takdim ediyoruz. Ve kendilerine dergimize gösterdikleri ilgi için de teşekkür ediyoruz.

Bu arada bizleri kırmayarak okulumuza gelen ve derslerimize katılan, şair-ressam Emine ERTEM Hanımefendi ve tanburu ile bizi iklimler ötesine götüren Sabit Beyefendi'ye teşekkür ediyoruz. Şairimiz kitaplarında henüz yayınlamadığı "Ben Bir Sokak Çocuğuyum" adlı güzel şiirini de dergimize yayımlanmak üzere vermek suretiyle bizleri sevindirmiştir. Bu şiiri beğeninize sunarken bu satırlar aracılığı ile de kendilerine bir kez daha teşekkür ediyoruz.

İlerleyen sayfalarda sizlerin çalışmaları var. Her biri güzel, kaliteli, sizin gayret ve his dünyanızın yansımaları olan çalışmalar. Kendi alanında önemli gördüğümüz iktibaslara da dikkatinizi çekmek isteriz. Bir de İngilizce bölümümüz var, özellikle Yabancı Dil Ağırhkl öğrencilerimize faydalı olmasını diliyoruz.

Bir sonraki sayımızda buluşmak dileği ve ümidiyle...

yayın kurulu adına
s. aydın

Gençosman MART
Kayseri Lisesi Müdürü

BAKMAK GÖRMEK DEĞİLDİR

İnsanların hayata bakış açıları onların bütün geleceğini etkiler. Dolayısı ile bu bakış açısının doğru, tarafsız ve gerçekçi olması insanın gelecekteki mutluluğu ve meslekî başarısı için de önemli bir noktadır.

Bakış açımızı olumsuz etkileyen en önemli faktör, baktığımız, durum, ya da kişi ile ilgili olumlu-olumsuz ön yargılarımızın olmasıdır. Bu hâl bizi gerçeği görmekten daima alıkoymuştur, koyacaktır da. Büyük ilim adamı Einstein; "Bir ön yargıyı silmek bir atomu parçalamaktan zor." diyor.

Öyle ise ne yapmalıdır? Öncelikle bakış açımızı oluştururken "amaç" iyi tesbit edilmelidir. Amaç her zaman doğruyu bulmak, gerçeği tesbit etmek olmalıdır. Yoksa daha başlangıçta; beğenmek ya da beğenmemek ön yargısı ile bakarsak baştan kaybetmiş oluruz. Böyle bir durum da hem bize, hem mesleğimize, hem de muhataplarımıza zarar verir. Ve en önemlisi haksızlığa da prim vermiş oluruz.

Sevgili öğrencilerim; sizlerin heyecanla, ümitle belki endişeyle de beklediğiniz bir eğitim-öğretim yılının daha başındayız. Okulunuzla, geleceğinizle, derslerinizle ve eğitiminizle ilgili meselelere sahip çıkarak realist bir yaklaşım içinde olmalısınız. Zira; sizin bu ülkeye, bu ülkenin de, sizlere ihtiyacı vardır. Ön yargılarla yaklaştığımız her meselede zaman içinde kaybeden taraf daima siz olursunuz. Bu yanılığa düşmeyiniz.

Okulumuzun geçen yıllardaki başarısı ve sizlere en iyiyi sunma gayretleri ortadadır. Hiçbir zaman

sadece derslerle yetinmedik. Daima sizlere yeni ufuklar açacak, kabiliyetlerinizi değerlendirecek ve ön plâna çıkaracak çalışmaların içinde olduk. Sadece geçen yılı düşüncecek olursak; bir yıl boyunca çıkardığımız dergimiz, kendi öğrencimizin yazdığı ve sahnelediğimiz tiyatro faaliyetlerimiz, Üniversite ile ortaklaşa düzenlediğimiz Faruk Nafiz Çamlıbel'i Anma Programımız, il ve yurt çapında katıldığımız yarışmalar ve aldığımız başarılar,

*Sevgili çocuklarım;
yukarıda saydığım ve
büyük önem verdiğimiz
faaliyetlerin önemini
kavramanızı, bu yıl da
benzer çalışmalara
katılmanızı,
yürütmenizi bekliyoruz.*

okul içinde açtığımız yarışmalarımız ve dahi birçok etkinliklerimiz oldu. Elbetteki bütün bunlar sizin içindi. Hiç kimsenin bunca olumluluk ve çalışma içinde, olmuş olan ya da kendi muhayyilesinde oluşturduğu bir eksikliği, bir yanlış öne sürerek ne okulumuza ne de öğretmenlerimize haksızlık etmeye hakkı olmadığını düşünüyoruz. Ve bunca olumluluk içinde münferit olumsuzlukları gündeme getirmeye çalışanları, ön yargılarından kurtulamamış, ya da objektif bakış

açısını kazanamamışlar olarak düşünüyoruz.

Sevgili çocuklarım; yukarıda saydığım ve büyük önem verdiğimiz faaliyetlerin önemini kavramanızı, bu yıl da benzer çalışmalara katılmanızı, yürütmenizi bekliyoruz.

Sevgili öğrencilerim; esas olan gerçeği yakalamaktır. Bu da, Atatürk'ün belirttiği gibi, "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir, fendir" düsturunun uygulanması ile mümkündür. Okulumuz sizlere devletimizin verdiği ve kendi oluşturduğu imkanları ölçüsünde olabileceklerin en iyisini vermeye çalışmaktadır. Umuyorum ki sizler de bunun kadriyi anlar çalışmalarınızı bu inançla yürütürsünüz. Zira bundan tam bir yıl önceki yazımızın başlığında belirttiğimiz gibi; "Bu ülkenin bize ihtiyacı var".

Değerli ve fedakâr öğretmen arkadaşım; "genç" kelimesinin sözlük anlamlarından biri de "hazine"dir. İşte biz de her bir genç öğrencimizi bir hazine olarak düşünüyor, onun, ortamı oluşturulduğunda kendi kıymetini, güzelliğini göstereceğine inanıyoruz. Sizlerden de, bu yolda esirgemediğinize inandığımız, çalışmalarınızı, gayretinizi arttırarak devam ettirmenizi istiyoruz.

Öğretmeni, öğrencisi ve bütün personeli ile bütün Kayseri Liselilere başarılarla dolu, sevgi ve saygının esas alındığı, sağlıklı bir eğitim-öğretim yılı diliyorum.

GENÇOSMAN MART
KAYSERİ LİSESİ MÜDÜRÜ

Hayrettin TOKBAY
İl Milli Eğitim Müdürü

EĞİTİMDE DEVAMLILIK

Zaman geçer, insanlar doğar ve ölür, tarih. kendi oluşumları içinde kendini yazmaya devam eder, ama milletler, devletler ve onların kurumları kalır. Zira bunların oluşumu, uzun yılların çalışma ve birikiminin neticesi olduğu için ömürleri de uzun yıllarla devam eder.

Türk Milli Eğitimi de, Türk Devleti içinde oluşumunu tamamlamış, kendisini çağa uyarlamış, geleceğe güven veren bir yapılanmayla varlığını ve çalışmalarını devam ettirmektedir.

Kayseri Lisemiz, Türk Eğitim Tarihi içinde, anlayış değişikliğinin göstergesi olması ve bir asrı geride bırakan hizmetleri ile önemli bir yere sahiptir. Kayseri Lisesi'ni, geride bıraktığı yüzbeş yıl içerisinde; kendi geleneğini oluşturmuş olması ve yüklendiği misyonu sıradanlıktan kurtararak daha önemli kılmıştır.

Sakarya Savaşı'nda şehit verdiği öğrencileri, başta sekizinci Cumhurbaşkanımız Turgut Özal olmak üzere yetiştirdiği ve yüz yılımız

Türkiye'sine damgasını vuran birçok politikacı, sanayici, bilim adamı ile hem Kayseri'mizin hem de Türkiye'mizin önemli, saygın okullarından birisi olmuştur.

Sevgili gençler, değerli öğretmen arkadaşlarım,

Kayseri Lisesi, son yıllarda da; her yıl gerçekleştirdiği tiyatroları, yayınları, sergileri, il ve Türkiye çapında aldığı başarı dereceleri ve yüksek öğrenime gönderdiği onlarca öğrencisi ile ilimizde eğitimimiz adına gurur kaynaklarımızdan olmuştur. Bu hâliyle lisemiz, Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün, lisemizi ziyaretinde şeref defterine yazdığı; "Kayseri Lisesi'ni müdürü ile, muallimleri ile, bütün talebesi ile Cumhuriyetin ateşli, feyizli bir ocağı bulduk." ifadesinin layık ve devamcısı olduğunu ispat ediyor. Bu noktada sizlerden beklediğimiz; cumhuriyetçi, lâik, demokrat, sosyal, ufku geniş nesillerin yetişmesi ve biraz önce bahsettiğimiz övgüye layık olunmaya devam edilmesidir.

Unutulmamalıdır ki; ülkeler fedakâr, çalışkan ve üretken insanların omuzlarında yükselecektir. Gençlerimizin bu meziyetlerle ve bilimin rehberliği ile çağdaş Türkiye'ye sahip çıkmaları, bu şekilde atalarının da ruhunu şâd etmeleri bir görev ve milletimizin devamlılığı açısından da zarurettir. Türk genci, bu noktada ihtiyaç duyduğu kudreti nerede arayacağını ve bulacağını elbette bilmektedir.

Değerli öğretmen arkadaşlarım; "gelecek nesillerin ellerinizde" olduğu bilincini hiçbir zaman unutmuyarak, birçok fedakârlıklarla da olsa çocuklarımızı çağdaş eğitimin gereği ile yetiştirdiğiniz için teşekkür ediyorum.

Bu yeni eğitim-öğretim yılının başta Kayseri Liseliler olmak üzere bütün öğretmen ve öğrencilerimize sağlık, başarı ve mutluluklar getirmesini diliyorum.

HAYRETTİN TOKBAY
İL MİLLİ EĞİTİM
MÜDÜRÜ

Mustafa DİKMEN
Melikgazi İlçe Millî Eğt. Müdürü

Eğitim

Yönetiminin Önemi

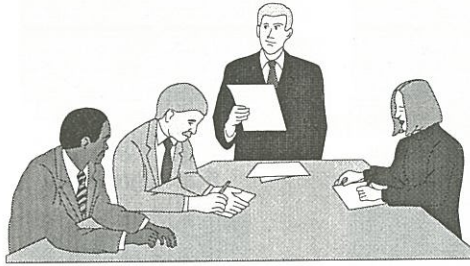
Yönetim; örgütün veya kurumun amaçlarını gerçekleştirmek için, karar verme, plânlama, örgütleme, yöneltme ve denetim suretiyle kaynakları verimli kullanma düzenlemesidir.

Yönetim Bilimi ise; anayasaların, kanunların, hukuk ve prensiplerin, yönetmelik ve genelgelerin uygulanış tarzıdır. Eğitim yönetimi ise; Yönetim Biliminin eğitime uygulanmasını ifade eder.

Sosyal Bilimlerden olan Eğitim Yönetimi, Yönetim Bilimleri ile Eğitim Bilimlerinin keşiştiği alanda yer alan bilim dalıdır. Bir ayağı, Yönetim Bilimine, diğer ayağı da Eğitim Bilimine basan köprü gibidir. Yönetenlerin ve yönetilenlerin insan olması Eğitim Yönetiminin önemini daha da artırmaktadır.

Eğitim Yönetiminin

önemini kavrayarak, ülkemiz eğitiminin amacına ulaşması

in bu yöneticilerin yetiştirilmesi ve siyasetten uzak, liyakatlı, tecrübeli, çalışkan, ileriye gören kişilerden atanması gerekir. Bunların açılacak eğitim yöneticisi yetiştirecek okullarda eğitilmesi, okula öğrenci olarak alınacakların; geçmişteki mesleki başarısı, dürüstlüğü, çalışkanlığı, zeki olması, millî ve manevî değerlere sahip, Atatürk ilkelerine bağlı olma özelliği taşıyan eğitimcilerden seçil-

mesi gerekir.

Ayrıca seçilen bu eğitim yöneticilerine uzman eğitimciler, yöneticiler ders vermeli. Teorik eğitimlerinin sonunda, uzman yöneticilerin yanında tecrübe kazandırıldıktan sonra yeni görevlerine atanmalıdır.

Eğitim yönetimine gereken önem verilmez, liyakat, kariyer ve tecrübe özelliği olmayan kişiler eğitim yöneticisi olarak atanırsa eğitimin sonunu hazırlar. Eğitimi çok kötü noktalara sürükler. Toplum olarak, millet olarak zorda kalırız.

Sonuç olarak, ülkemizi ulu önder Atatürk'ün gösterdiği hedef olan çağdaş medeniyet seviyesinin üstüne çıkarmak için insanımızı iyi eğitimden geçirmeliyiz. Bunun yolu da eğitimi ve yöneticiliğini ehline vermektir.

MUSTAFA DİKMEN
MELİKGAZİ İLÇE MİLLÎ
EĞİTİM MÜDÜRÜ

105. YILINDA KAYSERİ LİSESİ KADROSU İDARECİLERİMİZ

Gençosman MART
Okul Müdürü / Fizik Öğretmeni

Fevzi AY
Müdür Baş. Yrd.
Din. Kül. Ahl. Bil. Öğr.

Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Müdür Yardımcısı
Fizik Öğretmeni

Seyit TEKİN
Müdür Yardımcısı
Fizik Öğretmeni

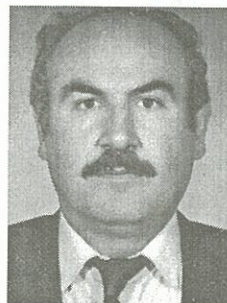
Gülay BAYRAM
Müdür Yardımcısı
Tarih Öğretmeni

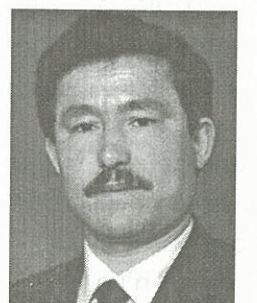
M. Sami ERTEM
Müdür Yrd.
Almanca Öğretmeni

Fazilet KILIÇ
Müdür Yrd.
Fransızca Öğretmeni

Hayrettin CENGİZ
Müdür Yrd.
Edeb. Öğretmeni

Ahmet KARATOPRAK
Müdür Yrd.
Kimya Öğretmeni

M. Kemal KILNAMAZ
Müdür Yrd.
Fizik Öğretmeni

İsmail KAYA
Müdür Yrd.
Tarih Öğretmeni

Osman GÖRGÜZ
Rehberlik Uzmanı

ÖĞRETMENLERİMİZ

Rezan SOYAKÇA
Edebiyat

H. Meral GÜNEŞ
Edebiyat

Şerife ÖZTÜRK
Edebiyat

H. Ali AZGIN
Edebiyat

Nimet YAKUT
Edebiyat

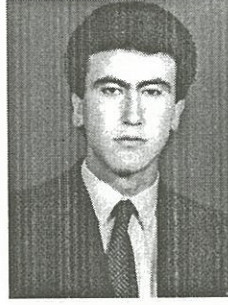
Süleyman AYDIN
Edebiyat

Fatma DELİCEOĞLU
Edebiyat

Işıl ÇİNGÖZ
Edebiyat

Sedat KARAKOÇ
Edebiyat

Nursun ALKAN
Edebiyat

Ülkü OĞUZ
Felsefe

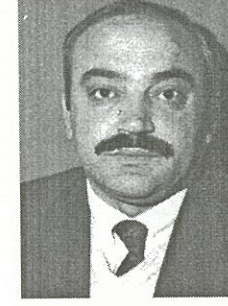
Serap ÇELİK
Felsefe

Mehmet BEDİZ
Din. Kült. Ahlak Bilgisi

Mehmet BUĞDAY
Din. Kült. Ahlak Bilgisi

Mustafa VELİBEYOĞLU
Din. Kült. Ahlak Bilgisi

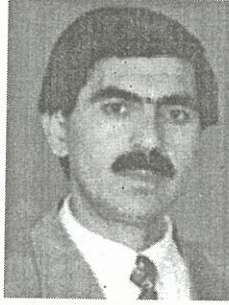

Naim BOLAT
Tarih

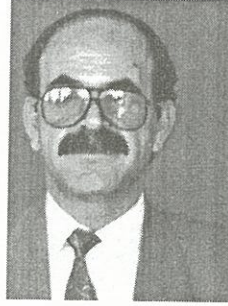
ÖĞRETMENLERİMİZ

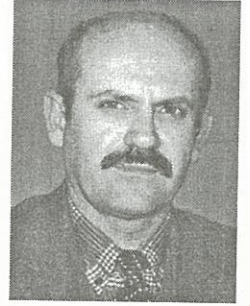
Kudret KUTLU
Tarih

Abdullah AYÇETİN
Tarih

Ferhat MEMİŞ
Tarih

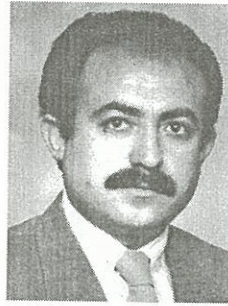
Celil PEHLİVANOĞLU
Tarih

Meltem AKKAN
Tarih

İsmail ASLANTAŞ
Coğrafya

Mustafa ADIBELLİ
Coğrafya

Asım ERKAN
Coğrafya

Celasin BAŞKAN
Matematik

Ayhan MÜTLÜ
Matematik

Talip ÖCCÜ
Matematik

Mustafa YILMAZ
Matematik

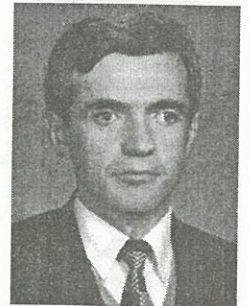
Fadime KARADELİ
Matematik

Hüseyin ÖZYALÇIN
Matematik

Mehmet EROL
Matematik

Erol ARKALI
Matematik

ÖĞRETMENLERİMİZ

Ali VANLI
Fizik

İbrahim TOKAT
Fizik

Nilgün YAĞIZ
Kimya

Hayriye TÜRKMEN
Kimya

Sibel BAKIR
Kimya

Hayriye COŞKUN
Kimya

Kadriye DİNÇER
Kimya

Gülsüm ARIKAN
Biyoloji

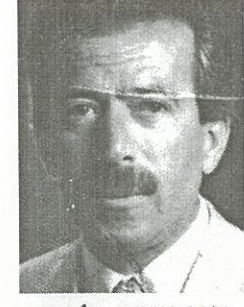
Nilgün AYDOĞAN
Biyoloji

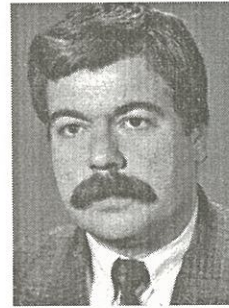
Akay SALAR
Biyoloji

Bekir ERDOĞAN
Biyoloji

Şahin YILMAZ
İngilizce

Ruhittin SOYAKÇA
Biyoloji

Yusuf TELİS
İngilizce

Güngör AKIN
İngilizce

Makbule ELDENİZ
İngilizce

ÖĞRETMENLERİMİZ

Fikret TUZÜNGÜVEN
Fransızca

İbrahim YALTIKAKLI
Beden Eğitimi

Mediha EMRE
Resim

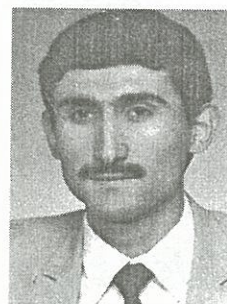
Canser ÖKTEN
Resim

Oya ÖZCAN
Müzik

Sibel ÖZDOLAP
Müzik

Orhan TİMUR
Sanat Tarihi

Bnb. Zeynel KABADAYI
Milli Güvenlik

Yzb. Mehmet ÇINAR
Milli Güvenlik

Yzb. Yüksel YOLCU
Milli Güvenlik

Ali Rıza ÖZDEN
Psikoloji

Talat DAĞDELEN
Coğrafya

Ömer UĞURLU
Tarih Stj.

Şükrü YAĞMUR
Matematik Stj.

MEMURLARIMIZ

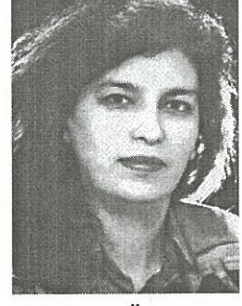
Ömer ARSLAN

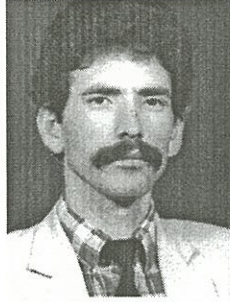
Fatma TUFANOĞLU

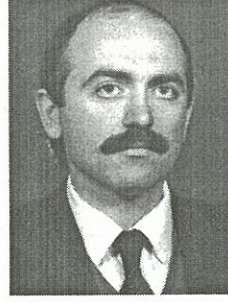
Fatma TUFAN

Emine ÖZSOY

Süleyman YILMAZ

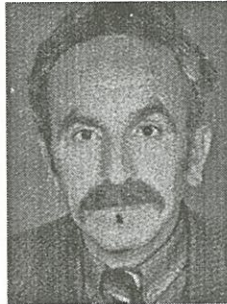

Yaşar GENÇ

PANSİYON BELLETİCİ ÖĞRETMENLERİ

Ramazan KÜÇÜKKAVRUK

Mehmet ASLAN

İsmail GÜCÜK

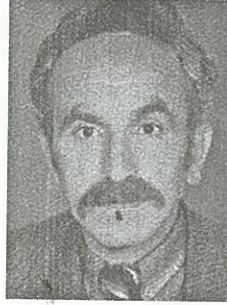
HİZMETLİLERİMİZ

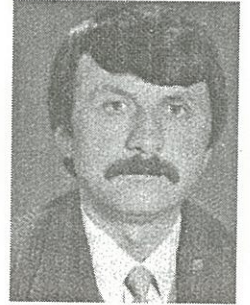
Ali GÜRDAL

Ahmet AKSAKOĞLU
Aşçı

Mehmet ASLAN

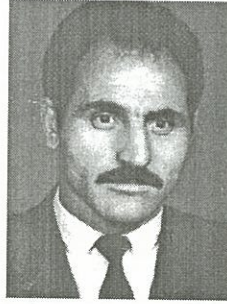
Sinan ŞAHİN

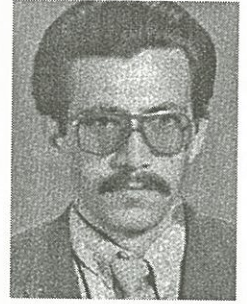
Mustafa ÖZKAYA

Muharrem TEK

Şaban KARAKUŞ

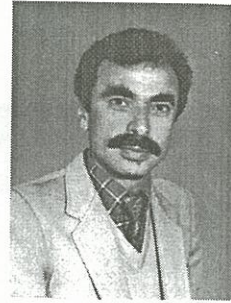
Süleyman TÜRKMEN

Murat KALENDER

Gülsüm DEMİRKOL

Sefer KILCI
Kantinci

KORUMA DERNEĞİ ÜYELERİMİZ

İrfan TEKİNER
Başkan

Osman Varol KARAMETE

İzzet BAŞKAL

Ayhan UZANDAÇ

Rauf SELÇUKİ

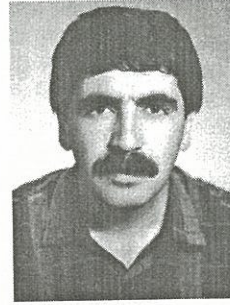
OKUL-AİLE BİRLİĞİ ÜYELERİMİZ

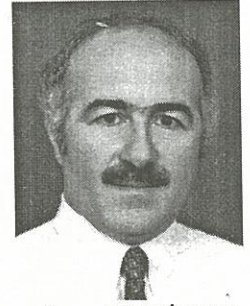
Dr. İsmail ULUSOY
Başkan

İrfan TEKİNER

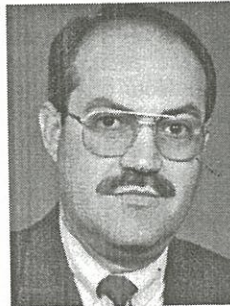
Kemal KAHRAMAN

Ömer TEKİNER

Rauf SELÇUKİ

Gençosman MART
Tabi Üye

Fazilet KILINÇ
Öğretmenler Temsilcisi

Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Kayseri Lisesi Müd. Yrd.

ÜNİVERSİTE ADAYLARINA:

ÖSYS REHBERİ

1997-1998 Öğretim yılının başlaması ve okulların açılmasının ardından binlerce öğrenciyi ve aileyi ÖSYS heyecanı sardı. Başvurular 27 Ekim 1997 günü başlayıp 11 Kasım 1997 günü sona erecektir. ÖSS 29 Mart 1998'de, ÖYS ise 21 Haziran 1998'de yapılacaktır.

Üniversite seçme ve yerleştirme sınavları için koşu başladı. Üstelik bu yıl önemli değişiklikler de var. Yeni sisteme göre adaylar, bilgi düzeylerinin yanı sıra, artık mezuniyet yıllarına göre de yarışacaklar! Eski mezunların şansı azaltılıyor.

Üniversitelerde 1997-1998'den itibaren öğrenci seçme sisteminde yapılmasına karar verilen değişiklikler ve gerekçeleri neler?

1. **Değişiklik:** 1997-ÖSS'de, her üç puan türünde de 105,000'den daha az ÖSS puanı almış adaylar, önceki yıllarda yapılan ÖSS'lerin herhangi ikisinden de 105,000'den daha az ÖSS puanı almışlarsa 1998 ve daha sonraki yıllarda uygulanacak olan ÖSYS'lere başvuramayacaklar!

YÖK'ün gerekçesi: ÖSS'de başarısız olan adaylar, yükseköğretimde öğrenim görme yerine bir meslek edinme yönünde çaba sarfetmeleri gerekirken, sınavı tekrarlıyor. Bu umudun sonlandırılması, onları yeni beceriler kazanmaya ve iş sahibi olmaya yönlendirebilir.

2. **Değişiklik:** 1997-ÖSYS'de adayları ÖYS'e girebilmeleri için, 1997-ÖSS ağırlıklı puanlarının en az birinden 120,000 ve daha fazla puan almaları zorunlu!

YÖK'ün gerekçesi: 1996'da uygulanan sistemde, ÖYS'ye girebilmenin tek koşulu, birinci basamak sınavında hesaplanan üç puan türünden birinde 105,000 ve daha fazla puan almaktı. ÖSS'de adayların yüzde 70'i birinci basamak sınavında başarılı oluyor. Bu oran, başvuran sayısının fazla, 2. basamak sınavı sonuçlarına

göre öğrenci alan bölümlerin kontenjanlarının az oluşu göz önünde tutulursa, oldukça yüksek. Ayrıca, 105,000'in hemen üzerinde ÖSS puanı alanların ÖYS puanı ile bir bölüme yerleşme oranları düşük olduğundan, ÖYS'ye çağırılma sınırının 105,000'in üzerine çıkarılmasının uygun olacağı düşünüldü. 1995'de ÖYS'ye girmeye hak kazanan aday sayısı 894.580'dü. Bu sayının içinde, 1995'de ÖSS'ye girip başarılı olanlar, girmeyip önceki yıllardan hakkı olduğu için sadece ÖYS'ye girenler ve ÖYS'ye girmeye hak kazandığı halde girmeyen adaylar bulunuyor. Ama ÖYS'ye girmeyen adaylar, bu sınava girmek istediklerini bildiriyor, sınav salonlarına atanıyor, sınavda kağıt üzerinde yer işgal ediyor. Bu nedenle, ÖYS'ye çağırılmada sınırlandırma yapılmasının yerinde olacağı düşünüldü. ÖYS'ye girecek aday sayısını belirlemek için kesme noktasının ne olacağını tespit etmek subjektif bir iş, ama ÖYS'ye girecek aday sayısını belirlerken, sınavın güvenliği için belli sayıda öğrencinin sınava çağırılması düşünüldü, nitelikli öğrencilerin elenmemesi de göz önünde tutuldu.

3. **Değişiklik:** 1998 ÖSYS'de Ağırlıklı ÖSS ve ÖYS puanları hesaplanırken ortaöğretim başarı puanına verilen ağırlıklar çizelgedeki gibi olacak! (Bkz. Tablo 1).

YÖK'ün gerekçesi: Ortaöğretim kurumlarının son sınıfında okumakta olan öğrenciler, geçen yıllarda mezun olup hiçbir yükseköğretim programına yerleşmemiş olanlar, bir yükseköğretim programına devam etmekte olanlar ve bir yükseköğretim programını bitirmiş olanlar aynı ko-

şullarda sınava giriyor. İstenmeyen bir bölümün tercihler arasında gösterilmesini bir ölçüde engellemek için uygulanan tek koşul, bir yıl önce üniversiteye yerleştirilen öğrencilerin ÖSYS puanlarının hesaplanmasında ortaöğretim başarı puanının katsayısının yarıya düşürülmesi. Bu koşul, tercihlerin daha gerçekçi yapılmasını ve kontenjan açıklarının bir ölçüde azaltılmasını amaçlıyor.

1991-1997 yıllarında yeni mezun ve mezun olup daha önce yerleşmemiş adaylara göre ÖSYS'ye başvuran ve yerleşen aday sayıları ne? YÖK bu sayıları nasıl yorumlayarak söz konusu kararı aldı?

YÖK bu tabloyu (Bkz. Tablo 2) şöyle yorumluyor: Ortaöğretim kurumlarının son sınıfında okumaktayken sınava giren ve mezun oldukları yılda yerleşen adaylar, son yıllarda yükseköğretim programlarına diğer adaylara göre giderek daha az yerleşiyor. Bunun nedeni, son yıllarda bu adayların sadece en çok okumak istedikleri yüksek öğretim programlarını tercihleri arasında göstermeleri ve bu programlara giremedikleri takdirde bir yıl dershanelere devam ederek sınava tekrar girmeyi yeğlemeleri. Neden ne olursa olsun, bu durum, dershanelerin bir yıl süre ile hazırlık sınıfı görevini yapmalarına neden oluyor. Sonuç olarak lisenin son sınıfında okuyan adaylara daha fazla şans tanınması uygun. Böyle bir katkı, üniversitede okumakta olan öğrencilerin yaş ortalamasının düşmesi sonucunu doğuracak ve böylece gençlerin daha erken yaşlarda üretken olmalarını sağlayacak...

ORTAÖĞRETİM BAŞARI PUANININ AĞIRLIĞI NEDİR ?

Ağırlıklı ÖSS ve ÖYS puanları hesaplanırken ortaöğretim başarı puanına verilen ağırlıklar aşağıdaki gibi olacaktır:

Öğrenim durumu 1, 2 ve 3 olan adayların (ortaöğretim kurumlarının son sınıflarında okumakta olan, beklemeli durumda bulunan ve okul dışından ortaöğretime bitirme sınavlarına girenler) ortaöğretim başarı puanları, ÖSS'de 0,2, ÖYS'de 0,6; öğrenim durumu 4, 5, 6, 7 ve 8 olan adaylardan (önceki yıllarda mezun olup yükseköğretim programına daha önce yerleştirilmemiş, bir yükseköğretim programına yerleştirilmiş ancak kayıt olmamış, bir yükseköğretim programında kayıtlı, bir yükseköğretim programından mezun, disiplin suçu dışındaki bir nedenle yükseköğretimden kaydı silinmiş olanlar) 1997 yılında mezun

olanların ortaöğretim başarı puanları, ÖSS'de 0, 13, ÖYS'de 0,4 ile; 1996 ve daha önceki yıllarda mezun olanların ortaöğretim başarı puanları ÖSS'de 0,03, ÖYS'de 0,1 ile çarpılarak test puanlarına eklenecektir. Bir mesleğe yönelik program uygulayan liselerden gelen adaylar, alanlarıyla ilgili bir yükseköğretim programına yerleştirilirken, ortaöğretim kurumlarından mezun olabilecek durumda bulunan adayların ortaöğretim başarı puanları, ÖSS'de 0, 25, ÖYS'de 0,4; aynı liselerden gelen diğer adayların ortaöğretim başarı puanları, ÖSS'de 0, 125, ÖYS'de 0,2 ile çarpılarak ağırlıklı puanlara eklenecektir. 1997-ÖSYS'de bir yükseköğretim programına yerleştirilen adaylar için yukarıda belirtilen katsayıların tümü yarıya düşürülecektir. Bu katsayılar aşağıdaki çizelgede gösterilmiştir.

ORTAÖĞRETİM BAŞARI PUANINA UYGULANACAK KATSAYILAR					
	1997-1998 Ders Yılı Ortaöğretim Kurumundan Mezun Olabilecek Durumda	1996-1997 Ders Yılı Ortaöğretim Kurumu Mezunu		1995-1996 Ders Yılı ve daha öncesi Ortaöğretim Kurumu Mezunu	
		1997-ÖSYS'de Yerleşmemiş	1997-ÖSYS'de Yerleşmiş	1997-ÖSYS'de Yerleşmemiş	1997-ÖSYS'de Yerleşmiş
ÖSS	0.2	0.13	0.065	0.03	0.015
ÖYS	0.6	0.4	0.2	0.1	0.05
ÖSS*	0.25	0.125	0.0625	0.125	0.0625
ÖYS*	0.4	0.2	0.1	0.2	0.1

* Bir mesleğe yönelik program uygulayan lise veya dengi meslek okulu çıkışlıların ilgili alanlardaki bir yükseköğretim programına yerleştirilmesinde kullanılacak ek puanlar için ortaöğretim başarı puanının çarpılacağı katsayılar. (Tablo 1)

ÖSYS'YE BAŞVURANLAR ve YERLEŞENLER						
Yıllar	Yeni Mezun			Mezun daha önce yerleşmemiş		
	Başvuran	Yerleşen	Yüzde	Başvuran	Yerleşen	Yüzde
1991	351.941	78.699	22.4	370.859	88.231	23.8
1992	375.432	82.084	21.9	445.187	136.914	30.8
1993	457.476	98.637	21.6	520.445	176.024	33.8
1994	486.284	99.884	20.5	529.566	172.679	32.6
1995	469.245	84.18	17.9	543.92	188.138	34.6
1996	543.815	92.985	17.2	595.716	225.544	17.9
1997	521.114	91.712	17.6	609.662	232.796	38.2
Yıllar	Mezun daha önce yerleşmiş			Yükseköğretimden mezun		
	Başvuran	Yerleşen	Yüzde	Başvuran	Yerleşen	Yüzde
1991	128.195	26.128	20.4	24.390	6.541	26.8
1992	131.615	33.605	25.5	25.316	7.665	30.3
1993	148.480	40.421	27.2	28.170	9.350	33.2
1994	203.513	62.120	30.5	30.517	11.216	36.8
1995	218.550	70.277	32.2	31.664	10.394	32.8
1996	225.482	81.294	36.1	33.755	12.384	36.7
1997	227.938	82.296	36.1	39.653	17.573	36.8

(Tablo 2)

Üniversite sınavı ile ilgili açıklamalar

Üniversite sınavına kaç kez girilebilir?

ÖSS'de 105,000 puan almak koşuluyla sınavlara katılma hakkı sonsuz. Ancak, üç kez farklı yıllarda olabileceği gibi, üst üste üç yıl da olabilir. ÖSS'de 105,000 puan alamayanların ÖSYS'ye başvurma hakkı kalmıyor. 1997 ve daha önceki ÖSS'lerde üç kez 105.000 puanın altında kalmış olanlar, 1998 ve daha sonraki yıllarda uygulanacak olan sınavlara başvuramayacak.

1997-ÖSYS'de bir yükseköğretim programını kazandım, ancak liseden mazun olamadığım için kayıt yaptıramadım. Bu yıl sınava katıldığımda puanımda herhangi bir düşme olur mu?

Bir yükseköğretim programına kayıt yaptırmaya hakkı kazanan bir adayın puanının düşmesi için, bir ortaöğretim kurumundan mezun olması şart. Aday, mezun olamadıysa ortaöğretim başarı puanının çarpılacağı katsayı düşmez.

Fen ve Anadolu Liseleri öğrencilerinin ortaöğretim başarı puanlarının diğer okul öğrencilerinden farklı hesaplanmasının ve daha düşük olmasının nedeni nedir?

Ortaöğretim başarı puanı okul türlerine göre farklı hesaplanmaz, tek bir hesaplama yöntemi vardır ve her okul için aynı yöntem uygulanmaktadır. Ortaöğretim başarı puanındaki farklılık, öğrencinin mezun olduğu ortaöğretim kurumunun o yılki başarı durumuna göre değişir. Fen ve Anadolu Lisesi öğrencilerinin

okul başarı ortalamaları diğer okul türlerine göre daha yüksek olduğundan dolayı ortaöğretim başarı puanları daha düşük olmaktadır.

ÖSS'de her üç puan türünden sadece birinin 120,000 puan olması, ÖYS'ye girebilmek için yeterli olur mu?

Evet! ÖYS'de tercihleriniz hangi puan türünden olursa olsun, ÖSS'de her üç puan türünden sadece birinin 120,000 veya üstü puan olması, ÖYS'ye girebilmeniz için yeterli.

Ortaöğretim başarı puanı ne?

Sınava giren öğrencilerin ÖYS puanları hesaplanırken, testlerde çıkartıkları netlerin yanısıra başka faktörler de puanlarını etkiler. Bu faktörlerden birisi de ortaöğretim başarı puanıdır.

☞ 1997-1998 öğretim yılında mezun olacak öğrencilerin diploma notlarından,
☞ Mezun olamayanların okullarınca diploma notuna benzer bir şekilde hesaplanacak başarı ortalamalarından,
☞ Daha önceki yıllarda mezun olanların ise diploma notlarından ÖSYM tarafından hesaplanır.

Ortaöğretim başarı puanı okuldan okula farklılık gösterir ve genellikle 30 ile 80 puan arasında bir değerdir.

Öğrencinin not ortalaması, kendi okulunun ortalamasının çok üzerindeyse; ortaöğretim başarı puanı 80 civarında olabileceği gibi, 80'in bir kaç puan üzerinde de olabilir. Öğrencinin not ortalaması, kendi okulunun not ortalamasına eşitse; adayın ortaöğretim başarı puanı tam

50,000'dir. Öğrencinin not ortalaması, kendi okulunun not ortalamasından yüksek ise; ortaöğretim başarı puanı 50-80 arasındadır.

Öğrencinin not ortalaması, kendi okulunun not ortalamasından düşük ise; ortaöğretim başarı puanı 30-50 arasında olur. Ders Geçme ve Kredi Sistemi uygulamasından sonra bazı okullarda 5'li sisteme göre not verilmekte, bazı okullarda ise eskiden olduğu gibi 10'lu not sistemine devam edilmektedir.

Notların 5'li sistemden verilmesi durumunda, notların 10'lu sisteme dönüştürülmesi gerekmektedir.

Diploma notları, 5'li sistemden 10'lu sisteme nasıl çevirilir?

☞ Diploma Notu <3 ise; (Diploma Notu + 3) şeklinde 10'lu sisteme dönüştürülür.

☞ Diploma Notu <3 ve Diploma Notu= 3 ise; (Diploma Notu *2) şeklinde 10'lu sisteme dönüştürülür.

Ortaöğretim başarı puanı nasıl hesaplanır?

OOBP (Ortaöğretim Başarı Puanı) = (Diploma Notu-1) * 10 formülüyle yaklaşık olarak hesaplanabilir.

Okul dışından bitirme sınavlarına giren adaylara ortaöğretim başarı puanı kaç verilmektedir?

Okul dışından bitirme sınavlarına giren adaylara ortaöğretim başarı puanı kaç verilmektedir?

Okul dışından bitirme sınavlarına giren adaylara ortaöğretim başarı puanı 50,000 verilmektedir.

Ne dediler? Ne dediler? Ne dediler?

Dr. Fethi Toker (ÖSYM Başkanı):

Dünyanın hiçbir ülkesinde, üniversitelerin önünde bizdeki kadar yığılma olmuyor. Sınava yeni girecek bir aday ile, belli bir eğitim programından yararlanmış bir adayın aynı şartlarda yarışmasını doğru bulmadığımız için yeni katsayıları belirledik. Önlem alınmazsa, bundan sonra her yıl üniversite sınavlarına katılacak olan son sınıf öğrencileri, iki yıl dersanelere gidip kurs almak zorunda kalacaklar. Eğer öğrenciler mahkeme başvurup da kazanırlarsa, mahkeme kararını saygıyla karşılarız.

Erol Altaca (Eğitimci, dershane sa-

hibi): Ortaöğretim başarı puanının tümüne karşıyım. En iyi okulların en iyi öğrencilerinin ortaöğretim başarı puanları düşük geliyor, Türkiye'nin en zayıf okullarının öğrencilerinin ortaöğretim başarı puanları onlardan daha yüksek geliyor. Bu tamamen haksızlıktır. Hele bu yeni uygulamayı insan haklarına aykırı buluyorum. Ben, birinci sene sınavı kazanamadıysa okuma hakkımı hiç kimse elimden alamaz. Onsekiz yaşındaki bir öğrenci, ondokuz yaşına gelince yaşlı mı olmuş oluyor?

Arzu Aşan (Mezun Öğrenci): Bana mantıklı geliyor. Sonuçta, ikinci

sene sınava giren bir aday, tekrar yaptığı için ilk sene giren adaydan her zaman için daha avantajlı. Bu sınav, bir yarış olduğuna göre, bunu dengelemek için, böyle bir dezavantajı mutlaka koymaları gerekiyor.

Serhat Kula (Mezun Öğrenci): Üniversite adayları, herhangi bir sebepten dolayı sınavı kazanamamış olabilirler, heyecan, iyi hazırlanamama ve diğer etkenler nedeniyle. Bunların sonucunda, bir sonraki yıl sınava girildiğinde puan düşmesi bana göre mantıksız bir olay.

SAINNA

Zincirlemişken bir inciye
gözlerine...
Bir gök kuşağı oluşur hani
pırlantısıyla göz bebeklerinde
İşte o anda
Dalgalar savrulur serserice
Başının üzerindeki
Kumral, çapkın denizde
Ve ben.
O inciye
O gök kuşağının zümrüt yeşilini
Ve de o dalgaların içinde
Yitip, gitmeyi istemeyi
Bile istemem
Kirpiğinin ucunda oturup
Gamzeni izlemek,
İzlemek
-Soğuk bir kış sabahı
Sıcak bir çorba içer gibi-
İzlemek
Dururken...

SULE CİVELEK
YAB.D. 3/B 406

MEZUNLARIN KALEMİNDEN

anlamlar ve de anlamsızlıklar
inanişlar... inanmayişlar
ya da kaçışlar
tartışmaların ayak sesleri...
aslında ayak sesleri tartışmalar.
sonra bakışlar,
dudaklardan ve seslerden kopuk.
bir yerlere kilitlemiş
anahtarını bulamıyor.
Dudaklar başka yerleri görüyor,
bakışlar bambaşka şeyleri söylüyor.
parçalarını kavuşturamayacak kadar
dağılmış insanlar:!
nereye gidiyorsunuz?
nereye gidebilirsiniz?

NESLİHAN GÖKÇE

BİR GÜN

Gerçeğin hayalden en bariz farkı, uzağa atarsın yakına düşer, unutmak istersin her şeyi en olmadık anda aklına düşer. Geriye dönüp baktığında ya gülüp geçersin, ya da gözlerin dolar. Peki mesele nedir? Acı çekmek mi, yalnızlık mı, yoksa son çare ayrılık mı? Lanet olsun üşüyorum ve yalnızım, şimdi her şey bir kat daha anlamsız.

Çektiğin acılardan kurtulmak için çabalar, çırpınırsın, hiçbir şey değişmez ya; geçmiş güzel günlere sevdalanırsın ama nafile, onları tekrar yaşayamazsın. İçimde öylesine bir boşluk var ki; bu iyi mi, kötü mü bilemiyorum. Böyle olduğu zaman üzülmem mi, sevinmem mi gerekiyor? Belki de neyi sevdiğimi veya neden nefret ettiğimi bilmiyorum ya da seni kaybetmekten korkuyorum. Ne güzel şeydir hayatı dolu

dolu yaşamak, her doğan güneşi bambaşka tanımak. Zaten doğan günün amacı da seni bana kavuşturmak değil mi?

Bir gün uyandığında; güneşin, bana senin sevgin yerine sensizliği getirmesinden korkuyorum. Dileğim, o güneş doğmadan ecel sensiz yaşamayacak olan ruhumu bedenimden alsın!

YILDIZ AKDOĞAN
6-A 6944

UMARSIZCA

Yaşanmış tüm güzellikleri
Ay ışığına saklamak
Ve geceleri
Bildiğin hâlde onları aramak
Bir ağaç kovuğunda
Bekleyen kuşa
Derdini anlatmak
Çare beklercesine
Dokundurmak bir çiçeği
Yanaklarına
Ve göz yaşlarını düşürmek
Yapraklarına
Ilık bir rüzgâra bırakmak
Bedenini
Ve sonra
Ömür boyu aynı şiiri
Okumak
Umarsızca

ÜLKÜ KARAKOÇ
Yab.D. 3-B 73

DOST SANDIĞIM

Zamandan kaçmak istedim,
Hep karşıma zaman çıktı...
Başak diye bıraktığım
Koskoca harman çıktı...

Olmadı hâlimi soran,
Kalmadı yanımda duran,
Beni hançeri ile vuran
Dün karşıma pişman çıktı...

Kötü tohum ekmedim,
Namerde boyun bükmedim,
İnan düşmandan çekmedim,
Dost sandığım düşman çıktı...

SİBEL USLU 6/A 8210

ANLAMAYACAKLAR

Ne ettiğiniz yeminler
Ne verdiğiniz sözler
Ne güvendiğiniz arkadaşlar
Ne de aradığımız sevgiler
Ne söylediğiniz şarkılar
Ne de göz yaşları döktüğünüz kimseler
Bir gün gelip de sizi anlayamayacaklar

CENNET TÜRK
Yab.D. 1-B 342

OKULDA İLK GÜN

Evden çıktığım andan itibaren hayalimde tasarladığım, ilerisinin ne olacağını bilmediğim, meçhul olan hayatıma yön verecek çizgiye adım attığım, fitratımız gereği heyecan ile korkunun bir arada yaşadığı liseye başladığım bir pazartesi günü.

Dışardayım... Şu köşeyi döndüğüm zaman okul görünecek. Acaba yürüyüşüm normal mi? Çok mu bozuk yürüyorum? Eğer öyle ise heyecanıma verirler her halde. Adımlarım hızlı mı, yoksa yavaş mı? Heyecandan bacaklarımı bile hissetmiyorum.

Karşıya geçtim. Okul ile aramda yüz metre var. Yaklaşıyorum... Yaklaşıyorum. İşte! Okulun önündeyim. Şuursuzca kapıya doğru ilerliyorum. Hele şükür. Tanıdık birilerini gördüm. Yanıma gelip bana soru soranlar var. Bense, "evet" ve "hayır"dan başka bir şey söyleyemiyorum. Zil çalıyor biz de hızlı adımlarla içeri giriyoruz.

Kapıdan adım attığım andaki duygularımı bilmiyorum. Çünkü daha önce yaşamadığım, güzel ama ömürden ömür götürecek duygular...

Merdivenleri çıkarken kendimi sonsuz başarıya ulaştıracak yıldızlara tırmandığımı kabul ediyorum.

Şubemi aradıktan sonra buluyor ve içeri girip boş bir sıraya oturuyorum. Lâkin... Gözlerim kapıda kalıyor. İçimde bir ferahlık var. Öyle ya değil ilimizin ülkemizin en köklü okullarından biri olan Kayseri Lisesi'nde bulunmanın hazzı ve gururunu taşıyorum.

Kapıdan gelip geçenlere bakıyor ve kendi kendime mırıldanıyorum: "Hoş bulduk Kayseri Lisesi, Merhaba! Sınıfım, öğretmenlerim ve bir yılımı paylaşacağım arkadaşlarım..."

4-C ASLIHAN DURAN,
TUBA KAYA,
KÜBRA KARAMAVUŞ,
HÜLYA SİNANOĞLU.

NASIL GEÇTİ HABERSİZ ?

VAY BEEE !!!...

Üç yıl, koskoca üç yıl rüzgâr gibi esti ve geçti. Biz "Yabancı Diller" dördüncü yılımıza, Kayseri Lisesi'ndeki son senemize merdiven dayadık. Dile kolay! Acısıyla, tatlısıyla birçok yazılısı ve sözlüsüyle tam üç yıl. Şöyle bir geriye dönüp baktığımda içim bir tuhaf oluyor. Tarifsiz duygularla doluyorum. Her şey daha dün yaşanmış gibi gözlerimin önünde canlanıyor.

Ortaokul bitmiş, hangi liseye yazılacağı kaygısı başlamıştı. Çevredekilere sorduğumda her kafadan bir ses çıkıyordu. Herkes sanki liseden birkaç kez mezun olmuş gibi olur olmaz yorumlar yapıyordu. Sonunda ulaşım problemi olmaz diye Kayseri Lisesi'ni tercih ettim. Endişeler yok değil... Ama insan yaşamayınca bilmiyor. Biraz tereddütle, biraz da kendime olan güvenimle, oradaki müdür, öğretmenler neden diğerlerinden farklı olsunlar ki, hem hem ben kedimi bildikten sonra... dedim ve kaydımı yaptırdım. Hani hep derler ya "hayatın en güzel ve en unutulmaz dönemlerinden biri de lise yıllarıdır" diye, çok doğru... Çünkü insan çocukluktan tam yeni çıkıyor, kafasında bir takım düşünceler oluşuyor, pembe düşlerden kurtulmaya başlıyor, hayatın bazı gerçekleriyle yüzyüze geliyor, gerçek arkadaşlığı ve fedakârlığı öğreniyor ve en önemlisi gelecek için artık plânlar yapmaya başlıyor.

Okula geldim. Karşımda çok esrarengiz olmakla birlikte her tarafı geçmişten bir parça taşıyan gerçek bir tarih duruyordu. Müdür Bey'in o uzun ama gerekli

*Bu güne kadar
desteğini ve sevgisini
üzerimizden hiç
eksik etmeyen bize
hem öğretmenlik hem
de ağabeylik yapan
öğretmenimizin
dediği gibi; Kayseri
Liseli olmak bir
ayrıcılıkmış.*

konuşmasını dinledikten sonra sınıflarımızı öğrendik. Başladığımızda sadece iki tane Hazırlık sınıfı vardı. Nasıl geçecek acaba bu dört yıl, dedim kendi kendime. Ama şimdi bunun üç yılı geride kaldı ve son seneye geldik. Her iki sınıftan da onlarca öğretmen gelip geçti. Hepsi de bizde birçok izler bıraktı. Bizden istedikleri tek şey ise başarılı olmamız ve Kayseri Lisesi'nin adını daha iyi yerlere taşımamızdı. Tabii ki biz de bunu en başta kendi hayatımız ve geleceğimiz için istiyorduk.

Kimileri bize çok iyi

davrandı. Bazen pohpohlandık, bazen yergi dolu sözler işittik. Ama şu bir gerçek ki birçoğu üzerimize titredi. Başta Müdür Bey olmak üzere her zaman sınıflarımıza gelip bir ekşiğimizin olup olmadığı soruldu. Dertlerimiz dinlendi. Bize birçok öğütler verildi. Yine Kayseri Lisesi'nde şimdiye kadar hiç tatmadığım arkadaşlık duygularını tattım ve ömür boyu süreceğine inandığım dostlukları yaşadım, yaşamaktayım. İyi günde kötü günde bize hep destek oldular, destek olduk. Her birimiz diğerimizden çok şey öğrendik.

Bu sene "Süper Lise"nin ilk mezunları olarak herkesin gözü üzerimizde olacak. Çünkü herkes bizden bir şeyler bekliyor. Tabii ki bize de onların beklediğini vermek kalıyor.

Bu güne kadar desteğini ve sevgisini üzerimizden hiç eksik etmeyen bize hem öğretmenlik hem de ağabeylik yapan öğretmenimizin dediği gibi; Kayseri Liseli olmak bir ayrıcalıklıdır. Ben bunu yaşayarak öğrenenlerdenim. İşte bu çok önemli.

Şimdi bu son sene nasıl geçecek diye hiç düşünmüyorum ve geçmesini de hiç istemiyorum. Çünkü önümüzde üniversite sınavı ve bir de ayrılık var ama bu ayrılık asla bir kopuş olmayacak. İnşallah hepimiz istediğimiz bölümlere gideceğiz ve oralarda da Kayseri Liseli olduğumuzu gururla söyleyeceğiz.

ŞULE YÜCEL Yab. D. 3-B 28

İSTEMEK

Bir insan düşünün. Yapmak istediği işi bir türlü başaramayan, içindeki karamsarlık yüzünden işine konsantre olamayan birisi. İşte burada irade ve istemek arasında bir ilişki kurarak yapılması gerekeni yapmak ve bu işten başarıyla ayrılmak, iradenin yani insan iradesinin gücünü ortaya koymaktır.

Nedir insan iradesi? Sadece istemek ya da bu vasıta ile hayal kurmak mı? Elbette hayır.

İnsan iradesi istenilen olayda kendine tam güvenme hissini veren bir duygu ve arzu edilen işi yapip yapmamaya kara verme gücüdür. Bu duygu ve olaylarla birlikte olunduğunda, karşımızda hiçbir zorluğun tutunamayacağını görürüz. Ama insan sadece bu duygularla yetinmemeli, arzu ettiği şeyi fikrinde, bedeninde hissetmelidir. Çünkü gerçekten istenilerek yapılan, kalbimizde hissederek yaptığımız işler, dağlar kadar büyük sorunları, uğraşları ortadan kaldıracaktır. Bu da tek bir konu üzerinde odaklanmayı gerektirir.

Genellikle köylerde yapılmasına alıştığımız, her santimetre karesinde yüzlerce ilmek gerektiren zarif ipek halılar, bir ressamın üzerinde itina ile çalıştığı, bazen doğanın o muhteşem anlarını yansıtan, bazen de insanı anlatan tabloları, bir sedef ustasının hünerli ellerinde son şeklini alan süs eşyaları ya da bir heykeltıraşın bütün sanat bilgilerini üzerinde değerlendirdiği heykelleri gerçekten ama gerçekten çok uğraş gerektiren ve zaman alan eserlerdir. Her ne kadar bu uğraşları sıradan bir eser olarak görenler olsa da, burada önemli olan bu sanat eserlerinin gereğini kavrayabilmek ve bunların gerçekte bir insan eseri değil de, onun güçlü iradesinin ürünü olduğunu anlayabilmektir. Yine burada insan iradesinin kendini ispatlayan değeri, gücü ortaya çıkmaktadır. İrade, hayatta sadece insana mahsus bir kavram olmamakla birlikte, onu doğanın diğer varlıklarının yaptığı muhteşem eserlerinde de hissedebiliyoruz. Örneğin, bir yuva yapabilmek uğruna haftalarını hatta aylarını harcayan cıvıl cıvıl kuşlar ve yine aylarını yaptıkları bal için harcayan arıdaki iş gücü ve azim iradenin ta kendisidir.

Gerek insanlarda gerekse doğanın diğer varlıklarında irade gücü olduktan sonra, onu içinde hissettikçe en zor işlerin bile kendiliğinden çözüldüğünü rahatlıkla söyleyebiliriz. Bütün bunlarda çaba sarfeden kişi emeğini yaptığı eserinde dış dünyaya anlatmaktadır. Çünkü; sonuç olarak yapılan her işte; halı dokuyan kişi Anadolu motiflerinde ilmek ilmek, heykel yapan sütun sütun, resim yapan kişi de dalga dalga iradesini yaptığı eserlerinde dile getirmektedir.

ABDURRAHMAN KARAYab. D. 2-F 268

İRADE GÜCÜ

Hayat; zorluklar, umulmadık darbeler, türlü cilvelerle dolu, uzun bir mücadele yoludur. Tembel ruhlu olanlar hayata atılmadan önce işlerinde zorlukların ön korkularını ve telaşlarını duyarlar. Bu zorlukları yenecek güçte ve yetenekte olmadıklarını sayarak bir köşede karamsar düşlere dalarlar. Enerjilerine el atmadan önce insanoğlunun olaylar öncesi peşin hükümlerinden birisidir bu.

Hayat türlü cilveleriyle bazen insanın yüzünü güldürmeyebilir. İnsan bütün çabalarına rağmen onunla başa çıkamadığı zaman maddi ve manevi yönden yenilmiş duruma düşer. Türlü acılar, çaresizlikler ve umutsuzluklar içinde kıvranan zavallı bir yaratık olur.

Hepimiz ilahi bir kudretin sır dolu iradesiyle dünyaya geliyoruz. Ruh kuvvetleri içinde insanı en fazla ileriye götüren, yükselten, başarı imkânları veren unsur iradedir. İrade gücü bir ruhun ateşi, bir hamlenin başlangıcı, başarı kapılarının sihirli anahtarlarıdır. İrade gücünden yoksun bir ruh sönük ve sakindir, sahibine ileri atılma imkânları vermez.

Hayatın zorluklarını yenmek için her şeyden önce silahların en güçlüsü olan irade gücüne sahip olmamız gerekir. İmkanlarımız ne kadar elverişli olursa olsun güçlü bir iradeye sahip değilsek uyuşuk bir yaratık olmaktan, daima yenilmekten, daima eğılmekten ve nihayet silinmekten kurtulamayız.

Bize ilk bakışta çok zor görünen işlere başladığımız zaman karşımıza çıkan engeller, hemen yığılmamıza sebep olur. Azmimiz yavaş yavaş kudretini kaybeder. Dizlerimizin dermanı kesilir, bir sonuç alamamanın verdiği manevi yorgunlukla çöker kalırız. Bunlar ilk bakışta ne kadar korkunç görünseler de, sağlam bir mantığın, kuvvetli ve inanılmış bir davanın, çelik gibi bir irade ve bükülmez azmin hedefe ulaşmasını asla engelleyemezler.

O hâlde çok yükseklere kurulu olan başarı tahtına ulaşmak için zorlukların sivri merdivenini sabır, cesaret, azim ve irade gücü ile teker teker çıkmasını, zorluklarla anlaşmasını bilelim. Unutmayalım ki, her zorluğa el uzatmak parlak geleceklere doğru korkusuz bir adım atmak demektir. Yeter ki, sabır ve iradeyi elden bırakmayalım.

GÜLÇİÇEK KIZILKAYA Yab. D. 2-F 95

Bir Garip Şair: ORHAN VELİ

ORHAN VELİ'nin HAYATI

Orhan Veli KANIK 13 Nisan 1914'de, İstanbul'da doğdu. Galatasaray'da başladığı öğrenimini, kısa bir süre sonra babasının atandığı Ankara'da sürdürdü. Lise sıralarında Oktay Rifat ve Melih Cevdet'le tanışıp arkadaş oldu. Liseyi bitirince İstanbul'a gelerek Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümüne girdiyse de, bir süre sonra öğrenimini yarım bırakıp 1936'da Ankara'ya döndü ve askere gidene kadar PTT Genel Müdürlüğünde memurluk etti. 1 Ocak 1949'da yayınlamaya başladığı 15 günde bir çıkan, iki sayfalık "Yaprak" dergisini 15 Haziran 1950'ye kadar 28 sayı sürdürdü. Dergiyi çıkarmayacağını anlayınca Ankara'dan ayrılıp İstanbul'a gitti. Gene o yılın Kasım ayı içinde, bir haftalığına geldiği Ankara'da, bir gece yolda tamirat için kazılmış bir çukura düşerek ayağından yaralandı. İstanbul'a döndükten bir iki gün sonra bir arkadaşının evinde iken birden bire fenalaşarak kaldırıldığı Cerrahpaşa Hastanesinde, 14 Kasım 1950'de, beyin kanamasından öldü.

Türk şiirine yepyeni bir hava getirmiş olan, yaşama sevinci ile dolu 36 yaşında bir şairin ölümü, derin bir üzüntüye neden oldu, geniş yankılar uyandırdı. Rumelihisarı Mezarlığında onu toprağa verirken ne söyleyeceğini bilemeyen, ölüm sessizliğine bürünen sanatçı dostları, dergilerde, gazetelerde, üzüntülerini, sevgilerini, hayranlıklarını belirtirken birbirinden güzel yazılar yazdılar.

Çevresinde sevilen ve yaşaması da

şiiri gibi ilgiler toplayan Orhan Veli, iyi yürekli, dost canlısı, duygulu bir insandır. Çelişmeler dolu mizacıyla en yakınlarını bile şaşırtmış, alaycı görünüşünün altında ciddilik, ilgisiz davrandığı kişi ve olaylara karşı derin bir merak taşımıştır. Tasasız ve şen görünmeye çalışan Orhan Veli, aslında üzüntülü, alıngan ve dertlidir. Bir yakını onu, kendisinin Mevlana'dan çevirdiği şu rubaiyle tanıtmayı uygun görmektedir :

Vakta ki beni gamlı görürler şâdım
Vakta ki harâbım sanılır âbâdım
Toprak gibi sakin bir hamûş olduğum an
Göklerde milder nice bin feryâdım

EDEBİ KİŞİLİĞİ ve ÜSLUBU

Garip önsözünde, şiirin o güne kadar ne olduğu üzerinde durulduktan sonra, artık ne olması gerektiği konusunda şu ilkeler ortaya konulur: Şair, biçim kaygılarından kurtulmalı; şiir, en yalın ifadeye kavuşturulmalıdır. "Ön söz"de vezin ve kaafiyeye karşı çıktığı gibi, şiirde içeriği sunmada en çok başvurulan yollardan biri olan söz ve anlam sanatları, anlatımda bir "sapma" oldukları gerekçesi ile reddedilir.

"Lafız ve mana sanatları çok kere zekanın tabiat üzerindeki değiştirici ve tahrip edici hassalarından istifade eder. Bilgisini ve terbiyesini geçmiş asırlara borçlu olan insan için bundan tabii bir şey yoktur. Teşbih, eşyayı olduğundan başka görmek zorudur. Bunu yapan insan acayip karşılanmaz, kendine hiçbir gayri tabiiyet isnad edilmez. Halbuki teşbihle, istia-

reden kaçan, gördüğünü herkesin kullandığı kelimelerle anlatan adamı bugünün münevveri "garip" telakki etmektedir. Hatası, muhtelif sapıtmalarla gelinmiş bir şiir anlayışını kendisine çıkış noktası yapmasıdır. Yazının peyda olduğu günden beri yüzbinlerce şair gelmiş, herbiri binlerce teşbih yapmıştır. Hayran olduğumuz insanlar bunlara birkaç tane daha ilave etmekle acaba edebiyata ne kazandıracaklar? Teşbih, istiare, mübalağa ve bunların biraraya gelmesinden meydana çıkacak bir hayal zenginliği, ümit ederimki tarihin aç gözünü artık doyurmuştur"(1)

Özellikle Orhan Veli'nin düşüncelerini içeren bu ön sözde, şiirde, sadece söz ve anlam sanatlarına değil, şiire başka sanatların müdahalesine de karşı çıkılır:

"Ben sanatlarda tedahüle taraftar değilim. Şiiri şiir, resmi resim, musikiyi musiki olarak kabul etmeli. Her sanatın, kendine ait hususiyetleri, kendine ait ifade vasıtaları var. Meraımı bu vasıtalarla arlatıp bu hususiyetlerin içinde kapalı kalmak hem sanatın hakiki kıymetlerine hürmetkar olmak, hem bir cehde, bir emeğe yer vermek demek değil mi? Güzel olanı temin edecek güçlük her halde bu olmalıdır. Şiirde musiki, musikide resim, resimde edebiyat bu güçlüğü yemeyen insanların başvurdukları birer hileden başka bir şey değil. Ayrıca bu sanatlar, öteki sanatların hakiki değerlerinden de birçok şeyler kaybediyorlar" (2)

1. A.g.e., s. 28 Türk Dili Dergisi sayı 542 (Şubat 1997)

2. A.g.e., s. 30 Türk Dili Dergisi sayı 542 (Şubat 1997)

Şiirin bütün gücünü münhasıran kendinden, kendi özünden alması gerektiğini benimseyen bu anlayıştan yola çıkan Orhan Veli, mesela Apollinaire'in Çalligrammes adlı kitabındaki, biçimsel olarak resimden yararlanan şiirlerini de eleştirir:

İtiraf etmek lazım gelirse, bütün bunların bize bir yağmur havası, bir seyahat havası verdiğini yani Apollinaire'nin başka bir sanata ait birtakım dalaverelerle bizi şiirin havasına soktuğunu söylemek icab eder.(3)

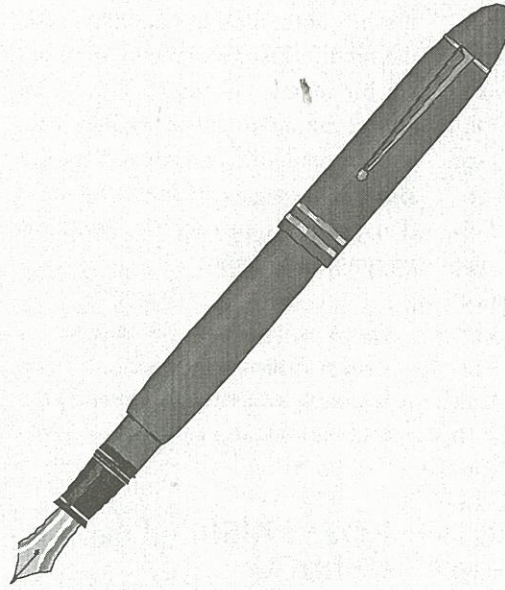
Orhan Veli, "şiiri şiir yapan, sadece, edasındaki hususiyettir; o da manaya aittir." der ve şiirde her türlü süsten olduğu gibi tasvirden de yararlanmaya karşı çıkar. Alışılmış biçimlerden, daha doğrusu biçim kaygılarından uzaklaşmak isteyen, şiirin dış yapısından çok, iç yapısından gelen imkanları zorlamayı amaçlayan bu anlayışın bir de toplumsal yönü vardır. Şairin, o güne kadar şiirin "müreffeh sınıfların zevkine hitap etmiş" olduğunu, artık azınlığın değil, yaşamak için mücadele eden bütün insanların hakkı olduğunu ifade eden Orhan Veli, bu durumda şiirinde, onların sözcüklerini, onların anlayacağı dili kullanacağını söyler. Bu da onu, sözcükleri asıl anlamlarıyla kullanmaya götürür. Şiirsel anlamın gerçekliğe, sıkıya bağlı olmadığını(4) söyleyen Oktay Rifat'a göre Orhan Veli anlam konusunda daha köktenci bir tutum izler:

Orhan Veli Kanık'ın şiirsel anlama ilişkin düşünceleri ise, (...) arkadaşından oldukça farklıdır. 1945 yılında verdiği konferansta, sözcüğün çağrışım anlamından yararlanma anlayışını benimsediğini kendisine şiirde mana arar mısınız diye sordukları zaman "elbette hem de bir değil birçok manalar ararım diyen zat, benim, burada, mana dediğim zaman neyi kastettiğimi tabi anlamaz" ifadeleri ile yansıtır. Dolayısıyla şairin kullandığı sözcüğün, şiirdeki anlamın ar-

dında başka bir anlam arayan anlayışı da kendine özgü üslubuyla eleştirmekten geri kalmaz:(5)

Mana dediğim zaman manayı kastediyorum. Halbuki, o başka türlü almış. Bayram haftası dendiği zaman mangal tahtası anlaşılmalıymış.

Orhan Veli şiirde manadan tam olarak ne kastettiğini de yine Garip ön sözünde açıklamıştır.

"Şiir bütün hususiyeti edasında olan bir söz sanatıdır. Yani tamamıyla manadan ibarettir. Mana insanın beş duyusuna değil, kafasına hitap eder."(6)

Orhan Veli nesnelere gerçeklikleri ile algılandığı akılcı bir şiiri ön görür. Duyuları kullanarak bir duygulandırma ve etkilendirmeye ihtiyaç duymayan, doğrudan doğruya akla hitap eden böyle bir şiirde öteden beri kullanılan edebi sanatların yeri olamaz:

"Saf ve temiz tabiatı, zenginliği, kompleksleri olmasına rağmen hilesiz olan insan ruhunun hiç de fevkalade olmayan güzellikler teminine hadim olmak maksadıyla tagyir eden teşbih, onun daha koyusu olan istiare, zevklerimizimizi tagdiye bakımından ne kadar cık bir kapasiteye malik bu-

lunduğu aşık olan mübalağa, asırlarca bize yutturulmuş bir edebiyatın yegane servet menbalarıdır."(7)

"Arabanın araba, camın cam, elbisenin elbise olduğu gibi şiirin de şiir olması kafi değil mi?"(8) diyen Orhan Veli, şiir dilini konuşma dilinden uzaklaştırmadan yaratılan bir şiirselliğe ulaşmayı amaçlar. Şairin "şiirde eda" olarak tanımladığı bu şiirselliği nelerin yarattığı konusu üzerinde burada durmaya cağız. Garipçiler, sözcüğün bütün yapay yüklerden arındığı saf bir söyleyişe ulaşan bir şiiri yaratmanın güçlüğünü elbette biliyorlardı. Bununla birlikte bu yüklerden kurtarma çabasına ilk olarak onlar girdiler. Orhan Veli, Garip kitabında söz ve anlam sanatlarından kurtarılmış, uzak çağrışımlara yol açmayan, günlük konuşma dilinin sözcükleriyle yazılmış şiir örnekleri verir.

Garip'teki şiirlerinin bütününi kapsayan bu çalışmada, Orhan Veli'nin şiirlerindeki sözcükleri, kullandıkları temel anlam ve yan anlam açısından incelemeye çalıştık.

Orhan Veli'nin Garip ön sözündeki ve diğer başka açıklamaları şiirlerinde sözcükleri temel anlamlarıyla kullanmayı bilinçli olarak seçtiğini gösterir. Uygulamada bunun ne kadar gerçekleştiğini gözden geçirmeden önce şunu belirtmeliyiz ki, bir sözcüğün ilk, yani temel anlamından sonra, sözlüklere giren ve dilde tabi olarak kullanılan sözcükler yan anlamlardan ayrıdır. Zaten Orhan Veli'nin şairhane olarak gördüğü de şairin, dilin doğal kullanımını dışında edebi sanatlara başvurması, resim, müzik gibi sanatlardan yararlanması, sözcüklerin duygu ve çağrışım değerlerinden yararlanması gibi, sözcüklere ya da şairin, bütün olarak di-

line yan anlam katan tutumlarıdır.

Şiir, tabiatı gereği görünenin ötesindedir. Bir şiir metninde, sözcükler yalnızca temel anlamlarıyla kullanılmamış olabilir, ama şiirin bütününde bir yan anlam ifadesi bulunmaması mümkün değildir. Garip'teki bazı şiirlerini bu gözde inceleyelim:(9)

Örneğin "Gölge" şiirinde, "Bıktım usandım" deyimini saymazsak söz öbeği veya sözce düzeyinde bakıldığında bütün öğelerin temel anlamları içinde kullanılmış olduğunu düşündüren yeterli nedenler olduğu görülür. Fakat şairin bütün söylediklerinin kendi gölgesi ile ilgili olması, bu öğeleri denotatif olmaktan çıkarmaktadır. Çünkü, bir kere, bu şiirde, anlatıma yan anlam kazandırmak demek olan kişileştirme sanatından yararlanılmıştır. Sonra, insanın gölgesi kavramı da ister istemez bir çağrışımlar yumağını peşinden sürüklemektedir. Zaten şairin kendi gölgesini söz konusu etmesi, bize dolaylı olarak anlatmak istediğini daha başka bir şeyin var olduğunu gösterir.(10)

Bu şiirde, "güzel havalarda" ve "mahvetmek" arasında, tezata dayanan bir yan anlamlılıkla karşılaşırız. "Şiir yazma hastalığı" tamlamasında yan anlam taşır. Bunun dışındaki sözcükler temel anlamlarıyla kullanılmıştır. Ancak "Beni bu güzel havalarda mahvetti" dizesinin, "böyle havada" ve "böyle havalarda"nın ikişer kere yinelenmesi, şiiri özel bir iletişim biçimi yapan yollardan biri olarak ona konatatif anlam kazandırır.(11)

Bu şiirde de, tek tek sözcük ya da sözcük öbekleri üzerinde durduğumuzda temel anlamlı sözcüklerin ön planda olduğunu görürüz. Metnin bütünü içinde sözcükleri değerlendirdiğimizde ise, yoksul, sıradan bir adamın mizahi bir tasvirini yapmak için kullanıldıklarını anlarız. "Kundurayı vurmazdı zamanlarda/Anmazdı ama Allah'ın adını" ve "Yazık oldu Süley-

man efendiye" dizeleri sözcüklere temel anlamlarının ötesinde bir anlam yüklemektedir. Şiirin ikinci bölümünde, "Mesela falan değildi öyle/To be or not to be kendisi için," tamamen yan anlam içermektedir. Şair, ancak biraz üst tabakanın, biraz entellektüellerin arasında bir anlam taşıyan bu kalıplaşmış sözü özel bir maksatla almıştır. Ayrıca bu tür alıntılara dayanan bir söz sanatı da vardır; Divan şiirinde böyle yabancı dillerden yapılan iktibaslara telmi' denir. Garip'ten aldığımız şiirlerde görüldüğü gibi Orhan Veli'nin ön sözdeki açıklamalarına uygun olarak geleneksel edebi sanatlardan elden geldikince kaçınmaya çalıştığını söyleyebiliriz. Kişileştirme (teşhis), özel adlardan yararlanma (telmih) gibi sanatları yer yer kullanmış olsa da, önceki dönemlerde şiirde çok ağır basan ve kendisinin de sık sık eleştirdiği teşbih, istiare, mübalağa gibi sanatlara Garip'teki şiirlerinde rastlamıyoruz. Bu da düşüncelerini uygulamaya geçirdiğini gösterir. Ayrıca imgeden, sıfat kullanmaktan, sözcüklere özel anlamlar vermekten de kaçınmıştır. Öte yandan, şiirine müziği katmamışsa da, resimden (tasvir) aynı başarıyla kaçmış olduğu söylenebilir. Bununla birlikte, daha önce de belirttiğimiz gibi, sözcük ya da sözcükler düzeyinde yan anlamlara başvurulmasa da, şiirin tabiatında var olan yan anlamlılık, şiirin bütününde ortaya çıkmaktadır. Bu da, Orhan Veli'nin, dili, yapay zorlamalar olarak gördüğü edebi sanatlardan, imgelemlerden ve birtakım süslerden arındırarak şiire ulaşma yollarını aradığını göstermektedir. Onun "şiiri şiir yapan edasındaki hususiyettir" dediği, ancak ne olduğunu kendisinin de anlatmadığı "eda" yukarıda ortaya koyduğumuz gibi şiirin bütününde ortaya çıkan yan anlamlılıktır. Dolayısıyla, bu kitapta Orhan Veli'nin, dili en doğal biçimiyle kullanmaya çalıştığını, bunda da başarılı olduğunu söyleyebiliriz.

Bu tespitlerimize dayanarak öncelikle şairin şiirde bir çeşit saf söy-

leyişi aradığını söyleyebiliriz. Fakat bu yeni bir şey değildir. Eskilerin seht-i mümteni dedikleri, Batı şiirinde "saf şiir" olarak adlandırılan şiirde, şiire mümkün olduğunca yan anlamlar katmaksızın doğal bir söyleyiş aranmış ve bunun güzel örnekleri verilmiştir. (Yunus Emre'de ve halk şiirimizde bunun üstün örnekleri var.) Ancak Orhan Veli'nin şiirde yapmak istediği, içerik ve söylem olarak daha farklıdır. Şiiri belirli zümrelerin, "müreffeh sınıfların" tekelinde görmesi ve kendine, sesleneceği yeni bir kitle seçmesi söz konusudur. Sosyal sınıf kavramına dayanan ve alt tabaka insanına seslenmeyi amaçlayan bu düşüncede ideolojik etkilenme vardır. Sonuç olarak Orhan Veli, kent kenar mahallelerinde oturan sıradan, insanın zevkini aramış, şiirsel söylemini buna göre kurmuştur. Çoğunluk tarafından anlaşılacak için, mecazlardan uzak, somut bir dil geliştirmeye çalışmıştır. Bu da onun şiir dilinin daha az konotatif olmasını sağlamıştır. En azından Garip'teki şiirlerinde durum böyledir.

GRUP KÖŞEBENT :

DENİZ ALTINKILIÇ - 26

ORHAN VELİ ÇETİNDAG - 76

SÜLEYMAN FİDA - 44

POLAT KILIÇ - 74

YUNUS EMRE UÇAN - 23

YAB. DİL 3-B

(Devam Edecek)

3. A.g.e., s. 30 Türk Dili Dergisi sayı 542

(Şubat 1997)

4. Hakan Behçet Sazyek, Cumhuriyet Dönemi Türk Şiirinde Garip Hareketinin Yeri, (Doktora Tezi), Ankara 1995, s. 270.

5. A.g.e., s. 268, Türk Dili Dergisi sayı 542 (Şubat 1997)

6. Orhan Veli, Bütün Şiirleri, Adam Yayınları, İstanbul 1990, s. 29.

7. Orhan Veli, Edebiyat Dünyamız, Bilgi Yayın Evi Ankara 1975, s. 262

8. A.g.e., s. 87 Türk Dili Dergisi sayı 542 (Şubat 1997)

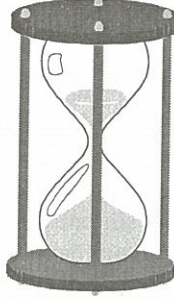
9. (Gölge Şiiri) Orhan Veli, Bütün Şiirleri, Adam Yayınları, İstanbul 1994, s. 43.

10. (Güzel Havalarda Şiiri) Orhan Veli, Bütün Şiirleri, Adam Yayınları İstanbul 1994, s. 53

11. (Kitabe-i Sengi Mezar) Orhan Veli, Bütün Şiirleri, Adam Yayınları, İstanbul 1994, s. 46.

Zamanı Yakalamak

Takvimlerle, saatlerle ölçmeye çalışıyoruz da zamanı bir türlü yakalayamıyoruz. Rüzgâr gibi kayıp geçiyor parmaklarımızın arasından. "Zaman değişti" diyor büyüklerimiz. İnsanlar mı yoksa o mudur değişen? Aslında, eskiten, fakat eskimeyen "zaman"dır. Bunca gün görmüşlüğe karşın, her an yepyeni, her an taptaze...

Payımıza düşen belirli bir zaman süreci var. Onu iyi kullanabiliyor muyuz? Saat sesini duyar gibi, zamanın soluğunu hissedebiliyor muyuz? "Bu telaş niçin?" der bazıları. "Nasıl olsa ölecek değil miyiz?" Durgun, sıkıntılı ve verimsiz bir felsefedir bu... Her an ölümü düşünmekse görevimiz, doğamayabilirdik de... Oysa tüm acılarına karşın, güneşli bir hayat var. Yeşili, mavisi, türküsü, şarkısı var. İnsanı var... Kavgası, kırgınlığı yanısıra, sevgi dolu, güzellik dolu insan ilişkileri var.

Zamanı plânlamayı çocuk, anne ve babasından öğrenir. Okul da yardımcı olur bu öğretiyeye. Uyuma, çalışma, eğlenme, oyun saatleri gibi... Bunların hepsi kesin, katı sınırlarla çevrili değildir. Belirli bir esneklik içinde uygulanır. Böylece çocuk, hem hayat düzenini kazanır, hem de zamanı iyi ve verimli kullanmaya alışır.

Genç insan, ileriye yönelik bir plân ve programı olan insandır. Modern hayat "TV"si, "video"su, "atari"si, "bilgisayar"ı ile dolu oyuncaklar getirdi. Bunlar hep zaman isteyen, zaman dolduran oyuncaklar (!). Bir kaptırdınız mı kendinizi, başka konuya yönelemez oluyorsunuz. İsteseniz de, zamanınız kalmıyor.

Yalnızca hazır bulduğu ürünleri sindirerek yaşamak insana yakışmaz. İnsan olmak, kendisine, topluma ve hayata bir katkısı olmak demektir. Bunun için de, zamanı iyi kullanarak, insanın yeteneklerini geliştirmesi ve kendisini gerçekleştirmesi gerekir.

Bilgimizi gerçekleştirmek, yeteneklerimizi gerçekleştirmek ve ulaşmak hakettiğimiz başarıya... Yine de unuttuğumuz bir şey olmalı bizde... Doldurulması, başka şeylerle doldurup uyutulması, avutulması çok zor bir boşluk bu...

Evet tüm programların, plânların ötesinde sevgiye, özellikle sevgiye zaman ayırmayı unutmayınız. Ancak o zaman gerçekten yaşamış olursunuz.

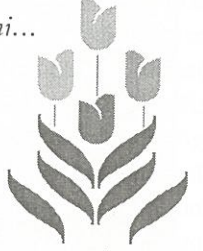
BUKET KİP Yab. D. 2-A

BAHARA ÖZLEM

Yine kanadı içimde
Nicedir suskun duran pınar...
Yine kabardı gönlümde
Ortalarda görünmeyen bahar...

Bir kuş var sevgi dalında,
Görmesem de duyuyorum sesini,
Bir hasret var yüreğimde,
Duyuyorum gönlümün inlemesini...

Yine salverdim gözlerimden,
Nisan yağmuru gibi göz yaşımlı,
Bitmeyen bir bahar özlemidir,
İçimdeki hüznün yuvası...

SİBEL USLU 6/İ 8210

GİDİYORUM

Gidiyorum ıssız sokaklardan,
O kötü kabuslardan,
Gidiyorum! Gidiyorum! Nereye?
Yollar ıslak, gözler ıslak
Bense gündüzlerden irak
Belki gittiğimde artık korkmayacak.
Ve bir daha umutsuzluk kapımı çalmayacak,
Yalancı... Yalancı... Yalancı...
İnsan üzülmeden olgunlaşır mı?
Bir düşün!
Bir düşün, cesur olunur mu
Biraz korku tatmadan?
Yalancı... Yalancı... Yalancı...

DERYA GELGİ 6/F 8982

HAYAT

Biraz kin
Biraz nefret
Biraz hayat
Biraz gençlik
Biraz aşk
Biraz ihtiyarlık
Ve sonra
Allah'a ısmarladık...

GÜLÇİÇEK KIZILKAYA YAB.D. 2/F 95

Batılılaşma

Batılılaşma, Türk insanının yıllardır üzerinde konuştuğu, tartıştığı bir konudur. Fakat anlaşıldığı kadarıyla, bu süreçte ortak bir görüşe varılmış değil. Bunun tek nedeni ise; kavramların anlamlarını tam olarak bilemediğimiz ve yanlış kullanmamızdır.

"Batılılaşma" diyoruz, adından da anlaşılacağı üzere; Batı'da olan bir durum. Peki Batılılaşma, "Batıda ne zaman başladı?" öncelikle bu sorunun cevabını bulmak gerekir. Batılılaşma; 19. yüzyılda coğrafi keşifler, rönesans ve reform hareketleri sonrası, Batının her yönden gelişmesiyle, Orta Çağ denilen o karanlıktan kurtulmasıyla başlamıştır.

Batılı devletlerin Orta Çağ karanlığından sıyrılmasının hareket noktası; bilindiği gibi Doğu dünyasının tanınmasıyla olmuştur. Batılılar, Doğuyu tanımış, onların hemen hemen her yönden gelişmelerini (tabii ki Doğunun gelişmesi Orta Çağın sonlarına kadar sürmüştür) kendilerine örnek almış ve uygulamışlardır. Bu, gerek bilim-teknik alanında olsun, gerekse yaşayış yönünden olsun. Ayrıca sadece almakla da kalmamış, aldıklarını daha da ileriye götürmüş geliştirmişlerdir.

Burada, Doğunun en önemli hatası, elindekilerin kıymetini bilmemiş, onları ileri götürme çabasında bulunmamış olmasıdır. Tabii ki sonuçta

gelişen teknolojinin zamanla gerisinde kalmışlardır.

Batılılaşmayı diğer dünya ülkeleri açısından iki noktada değerlendirmek mümkün. İlki bilim-teknik açısından, ikincisi ise düşünce açısından. Bilim ve teknik, bu gün herkes tarafından kabul görmüş bir hâle gelmiştir. Düşünce, yani bireyi esas alan düşünce açısından bakıldığında ise hiç de iç açıcı değildir. İnanıyorum ki bu konu çoğu

"Batılılaşma" diyoruz,
adından da
anlaşılacağı üzere;
Batı'da olan bir durum.
Peki Batılılaşma,
"Batıda ne zaman
başladı?" öncelikle bu
sorunun cevabını
bulmak gerekir.

insan tarafından yanlış anlaşılıyor. Bunun da sebebi; düşünceye ait gelişmelerin teknik gelişmeler gibi birden bire kabul görmesinin mümkün olmadığı en azından uzun bir süreç istediği muhakkaktır. Zira düşünceyi hazmedebilmek de belli bir seviyeyi ve kültür olgunluğunu, birikimini gerektirmektedir. Bir de düşünceye dair verilmiş mücadelenin olması gerekir. Zira mücadelesiz kazanılan ve

adeta bünyeye bir ilaç gibi sunulan fikri yaklaşımlar anında bünyeye dahil olamamaktadır.

Batılılaşmanın ne olduğundan sonra sorulması gereken bir diğer soru da; Batılılaşmanın hangi ülkelerde ya da nerelerde uygulanabileceğidir.

Batılılaşma, öncelikle kendi kültür değerlerinin bilincinde olan, ülkesindeki tüm sosyal meseleleri çözmüş (işsizlik, ekonomik, siyasi vd.) ülkelerde uygulanır. Bu noktadan bakıldığında birçok ülkenin yaya kaldığını söylemek pek de yanlış olmaz.

Konuya Türkiyemiz noktasından baktığımızda ise; bütün veriler gösteriyor ki, gelişmekte olan bir ülkeyiz. Ve ülkemizde Batılılaşma hareketleri ve alınan yol inkar edilemez bir hakikat. Ancak inkar edilemeyecek bir diğer nokta da katedemediğimiz mesafelerdir. İnsanımız bu alamadığı yolu kısa zamanda ama doğru bir yaklaşımla almak zorundadır. Bunun için de önce tabuları ve ön yargıları yıkmak zorundayız. Ve Batılılaşmayı, kesinlikle sadece ekonomik göstergelerde aramamalıyız.

Güzel, aydınlık ve gelişmiş bir Türkiye için hepimizi iyi düşünmeye davet ediyorum. Bu davet anlamını bulduğunda inanıyorum ki, böyle meselelerimiz kalmayacaktır.

NURAY BAKAR
YAB.D. 3-B 54

MEZUNLARIN KALEMİNDEN

ÇINAR AĞACI

Ben bir çınar ağacıyım...
 Şimdi son bahar rüzgârı oynuyor bedenimle,
 döküyor yapraklarımı...
 insanlar geçiyor, sarı ve büyük ve de hüznü
 yapraklarımın üzerinden...
 Seviniyorum önce;
 hâlâ canlılığımı paylaşabildiğim için canlılıkla
 sonra da sevincime ağıt yakıyorum:
 o paylaşabildiğim canlılıkta sevgimin karşılığını
 bulamadığım için.

Bazen çocuklar oynuyor dallarımın altında
 küçük elleriyle dokunuyorlar bedenime,
 yüzümü güneşe dönüyorum o zaman...
 dallarım, yapraklarım rüzgâra karışıyor,
 umut oluyor...
 insanlar geçiyor...
 insanlar...
 dallarımın altından, gövdemin baş ucundan
 ve de toprağımdan
 insanlar geçiyor
 insanlar... ki
 hayatımdan

bir zamanlar küçücük olan elleri şimdi
 toprağa karışmış insanlar...
 kimileri rüzgâr olup umudu estiren insanlar...
 kimileri de yıldız olup önce göz kırpan
 sonra sönen insanlar...

Ben bir çınar ağacıyım.
 büyük ve görkemli...
 yaşlılığıma gizlendi yeniden doğmuşluğum.
 - bildiniz mi beni?
 tanıdınız mı?
 her sabah
 her öğle
 her akşam
 her gece...
 geçiyorsunuz
 dallarımın altından,
 gövdemin baş ucundan...
 ve de toprağımdan
 kaldırmadan başınızı gökyüzüne...

NESLİHAN GÖKÇE

BEN SOKAK ÇOCUĞUYUM

Ben sokak çocuğuyum
 Kimsesiz, güçsüz, güvensiz.
 Rüzgârsız kovuklarda yaşarım,
 İnsanlara bakar bakar şaşarım.
 Neyi arıyorum bilemem
 Nerde sabahı, orda akşam
 Umarsız, gezer dururum.
 Çoğu zaman ıssız sokaklarda
 Çaresiz, amaçsız yürürüm
 Sevgi nedir hiç tatmadım
 Onu yalnız sözcüklerde tanıdım
 Bir de Ahmet'in kardeşi vardı
 Adı Sevgi idi
 Ne güzel çocuktu Sevgi
 Onlar yalnızca anılarda kaldı
 Kimbilir ne çok sevinmişti anam
 Minicik ellerimi tuttuğu an
 Yıllar nasıl geçti bilemiyorum
 Acıların acısı bir gece
 Annen öldü dediler
 Küçücük yüreğimi sancılar sardı,
 Annemin ne güzel elleri vardı.
 Yumuşak, sıcacık, sınımsıcacıktı,
 Uyurken yüzümü okşardı,
 Ninniler, artık düşlerde kaldı.
 Uzaklarda, çok uzaklarda,
 Sıcacık bir ev vardı.
 Şimdi vitrinlerde yüreğimin özlemi,
 Umutsuzca bakar bakar dururum.
 Bazen de başımı taşlara vururum.
 Kalem, kağıt, kitap, defter,
 Onlar hep rüyalarımın girer.
 Öğrenciler dizi dizi,
 İçimde ince bir sızı.
 Ben sokak çocuğuyum.
 Kimsesiz, güçsüz, güvensiz,
 Rüzgârsız kovuklarda yaşarım
 İnsanlara bakar bakar şaşarım
 Özlemlerim hiç tükenmez
 Beni görün, beni duyun, beni sevin,
 Çünkü ben, insanım.

EMİNE ERTEM

Gün Hasrete Doğar Akşam Hüzne Kapanır

Geldim işte... Gecenin bir yarısında gelip kapına dayanmışım... Ayrıldığımız geceye benzeyen bir gecede...

Susamışların çeşmeye varması, Yusuf'un, Yakub'a kavuşması heyecanıyla geldim. Bak kimseler de görmedi... Bir sen, bir ben... İşte yanı başındayım.

Biliyor musun seni nasıl özledim? Nasıl katlandım geçen zamana? Evet bitti, her şey gibi hasret de bitti. Ama ya götürdükleri, ya geçen zamanların, hasret zamanlarının alıp götürdükleri?

Bir küçük vedayla, ayrılan yollardan sonra başlayan hasretin, hiç dinmedi.

Karakışlarda, bata-çıkaya yürürken, ne dizlerime kadar gömüldüğüm karlar, ne havanın soğu, ne yüzümü kesen ayaz... Hiçbiri, ama hiçbiri, senin özlemini unutturamadı...

Kış günlerinde, beyazlıklarını üstümüze boşaltan mevsimi, bir cam arkasından seyrederdik. Sonra çıkıp akşam üstleri, kimselere aldırmandan ve kimselere görünmeden yürürdük, ayak izlerimizi gerilerde bırakarak... Ve seni özledim!... Oysa, oysa sen yoktun. Ne anlamı vardı karda yürümenin, ne anlamı vardı, bir bulut arkasından baharı müjdeleyen güneşin... Sen yoktun ya...

Dışarıda yağmur yağardı! Yağmur yağardı. Yağmur... Suların üstü bir beyaz sisle örtülür, bu örtü sisler kalkınca sen görüneceksin, karşımda olacaksın boylu boyunca... Yağmurlar diner, sisler kalkardı ama sen görünmezdin. Beklerdim... Görünmezdin!...

Ve akşamlar hüznle gelir, senden ayrılığı, karanlıklar gibi yüzüme çarpardı...

Ne suda yakamozlar, ne parlayan ay, ne dostlar, ne de çayın buharına karışmış sigaranın dumanı, seni unutturmazdı, unutturamazdı seni bana. İçimde dipsiz kuyuların hiçliği ve karanlığı ve Yakub'un hasreti büyür, büyürdü... Susamışlığım boğazımı kavurur, kavururdu... Keşke, keşke sabah olsa, derdim...

Belki güneş getirirdi seni bana!... Hani güneşler, hep yeni ve güzel şeyleri getirirdi ya!... Hani, her güneşle sana koşar, kollarına atılırdım ya!... Belki de, doğmasını beklediğim güneş, seni bana

getirirdi...

Zaman geçer, hasret büyür, gece yorardı beni. Ama sen gelmezdin... Ümidimin tükendiği yerde, gün geceyle boğuşur, aydınlık karanlığa üstün gelmeye başlardı. Önce, ötelerde, suların kenarında ve dağların zirvelerinde bir kıızılık oluşurdu. Sanki sen ışıklar saçarak geliyormuşsun gibi... Tan yeri ağardığında bulutlar arkasındaki güneş, bulutların son saç tellerini de tarayıp bağladıktan sonra, ümitlerimi de karanlıklara atmışçasına karşıma dikilirdi. Sevmedim, sevemedim bu güneşi... Niçin sen doğmazdın bu karanlıkların arkasından? Derdin hep beni şaşırtmak mıydı, beni denemek, içimdeki hasretinle kendine pay çıkarmak mıydı? Öyleyse, bil ki!, işte, yeni bir günde daha sana hasretim ve teslim olmuşum...

Dilim bir türkü tutturur; yarası saklı, sana dair, ayrılığa dair, hüzne ve hasrete dair. Farkında olmazdım... Seni, bir sigara dumanının, efsunlu şekillerinde bulmak istercesine, mecâlsiz parmaklarım ve titreyen dudaklarımla nefes nefes çekerdim. Ruhumu sarardın o zamanlar, bedenim karıncalanır, beynim uyuşurdu, sen bilmezdin!... Seni özleyordum... Sana hasrettim...

Biliyor musun, her sabah, sana koşar adım gelirken, bu sabahlarda sana gelememek, beni hayata küstürürdü?... Gündüzlere inat, belki senin, neşe ve coşkuna inat, uyumaya çalışırdım. Güneşe karşı yanan gözlerimi kırparak...

Söyle, söyle Allah aşkına, sen de hissettin mi ayrılığın acısını, yokluğun burukluğunu?... Ve sen de özledin mi!?

İşte hepsi geçti... Şafaklar bir birini kovaladı. Zaman geçti... Ve sana koştum geldim. Gecenin bir yarısında...

Gelmiş kapına dayanmışım, söyle beni içeri almayacak mısın? Kimseler yoksa da beni içeri almayacak mısın? Gecenin bir yarısında...

Susamışların çeşmeye varması, Yusuf'un, Yakub'a kavuşması heyecanıyla geldim. Bak kimseler de görmedi. Bir sen, bir ben... İşte yanı başındayım.

1 Ağustos 97, 02:10'a

s. aydın

BİR DEYİM BİR HİKAYE

Sermayeyi Kediye Yüklemek

(İflas etmek anlamında kullanılan bu deyimdeki (sermaye) kelimesi (ser) ve (maya) olarak iki ayrı kelimedenden meydana gelmiştir. (Baş maya) anlamındadır.)

Anadolu illerinden birinde, zengin bir kuyumcu varmış. Dükkanında yıllardan beri bir kalfa çalıştırır ve kimseye güvenmezmiş. Sabahleyin dükkanı kendi açar, akşam kendi kapatır. Köle gibi çalıştırdığı ve sanatı sayesinde onca para kazandığı kalfasına ise, doğru dürüst para vermezmiş. Kalfa o kadar rice ettiği halde, aylığına zam yapmayınca, geçinememiş. Bu işe kendisi bin hal çaresi bulmaya karar vermiş.

Kalfanın evi, dükkana yakınmış. Evdeki kendisini, her sabah yemek yemek üzere dükkana gelip, sonra eve dönmeye alıştırmış. Karısı, kedinin boynuna bir kordela bağlamış ve ucuna da nazarlık muskası biçiminde gizli bir cep dikmiş.

Sabahları kendi kendine dükkana gelip yemek yemeğe alıştıran kedinin boynundaki ufacak cebin içine, kalfa her gün bir altın çalarak gizlice sokar ve kediyi eve salıvermiş. Bu yıllarca sürmüştür.

Hasis sarraf, altınlarının eksildiğini sezer, ama nasıl çalındığını bir türlü anlayamazmış. günden güne kazancı azalmış. Sermayeden yemeğe başlamış.

Dükkanı kapatırken, kalfanın üstünü başını arar, ama bir şey bulamazmış. Nihayet kalfayı kovmuş. Kalfa da çaldığı altınlarla, onun tam karşısına bir dükkan açmış. Halk, yeni açılan dükkana akın ettiği için eski patron iflas etmiş.

Bir gün kalfasının dükkanına gelmiş. Kalfa eski patronuna çok saygılı davranmış. Konuşurlarken, bu hırsızlık işini nasıl yaptığını sormuş eski patron.

Kalfa gülmüş ve o sırada kucağına tırmanan kediyi göstererek:

-İşte ustacığım, senin sermayeni ben bu kediye yükleterek kendi evime aktarma ettim... demiş.

FATMA DAL YAB.D. 3-B 37

Sahipsiz bırakma vatanını!

Sahipsiz bir vatani batması hakır

Sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır!

diyor şair. Vatanına sahip çıkmak demek; kültürüyle, sanatıyla, doğasıyla, toprağıyla, insanıyla, duygusuyla onu tanımak-bilmek, onu korumak, geliştirmek, yüceltmek demektir. Bu şekilde vatana sahip çıkılmadığı sürece ortada bir vatan olmayacaktır. Bir yandan kültür yok olup giderken bir yandan insan tükenir.

İnsanın bittiği, eridiği yerde toprağın değeri kalmaz. Ve neticede vatandan söz etmek imkansız olur.

Vatana nasıl sahip çıkılır? Bir vatanın ayakta kalması için lüzumlu olan kaynakları korumak, suyunu, toprağını, doğasını temiz tutmak, her türlü tüketimde tasarruf etmeye gayret göstermek, kültürü yaşatmak, geliştirmek, ilme önem vermek ve eğitim için uğraşmak, okumak, öğrenmek ve ileri teknolojiden faydalanmak yoluyla ülkenin medeniyet ve refah seviyesini arttırmak gibi tutumlarla vatana sahip çıkılır.

Bakıyorum da yabancılar bile bizi bizden daha iyi tanyorlar. Dağ-taş demeden ülkemizi gezip, ilim, sanat ve kültürümüzü araştırıp öğrenmeye bizden daha azimli gibi görünüyorlar. Biz ise geçmişimize ait ilim ve kültür kaynaklarımızı araştırmaktan aciz gibiyiz. Oysa geçmişini ve kültürünü tanımayan insan vatanına nasıl sahip çıkacak, batmasına nasıl mani olacak?

İnanıyorum ki gençliğimiz bu eksikliğin farkında ve bunu tamamlama hususunda da istekli.

Sonuç olarak, vatanımızı tanıyalım. Ona sahip çıkalım. Sahipsiz bırakırsak onu yok olmaya terketmişiz demektir.

O yok olursa biz de yok oluruz. Bilelim...

SEVİM ÇOBAN 4-B 7923

YAZ
YAĞMURU

Sıcak kavurmuştur içinizi... Güneşi yalnız teninizde değil, beyninizde, hücrelerinizde hissedersiniz. Serin havalara oranla daha çabuk yorulursunuz. Uzun süre güneş altında kalmışsanız, garip bir tedirginlik yaşarsınız. Kalbiniz hızlı hızlı çarpar, gözünüzün önünde renkli bir şeyler uçuşur. Kendi kendinizden kaçmak gibi içten kavrulursunuz.

Kim bilir, nasıl bir nedenle çekilen acılar vardır. İçten, dıştan kuşatır sizi... Yaşamınız, bir noktada odaklanmış gibidir. Acınızı yaşıyor,

acınızı düşünürsünüz. Hiçbir şeyin eski tadı, eski anlamı kalmamıştır. Tüm seslere kulağınızı kapatıp, hep aynı şarkıyı söylemek, haykırmak istersiniz. Günler, olaylar, yorumlar eski anlamı yitirmiştir. Ne geleceğe

yönelebilirsiniz, ne de gününüzü yaşayabilirsiniz. Geçmişte, bir yerde takılı kalmışsınızdır.

Alınganlıklar, yanlış yorumlar başlar. Bulutlar, çoğu kez güneşi örter. Gerçeğin, aydınlığın mutlu sıcaklığını yaşayamazsınız. Kuşkular, tedirginlikler ağır basar. İçinizdeki güneş, karanlık, yakan, acıtan bir ateştir artık.

Beklenmedik bir yağmur yağar...

İlık ama serinletici bir şeylerle içiniz-dışınız yıkanır, arınır. Suyu bulduğunuz anda, suyun özlemini daha iyi yaşarsınız. Doyamazsınız, kanamazsınız, bu duyguya. Yüreğinizde sıkışmış acılar, özlemler gözlerinizden, gönlünüzden fıskırır. Yağmurlar, seller, çağlayanlar birbirine karışmıştır. Basit bir ferahlama değil, çözülmüştür, erimedir, arınmadır bu.

Her göz yaşı damlası bir öykü anlatır gibidir. Hem acıyı yaşama, hem de arı-duru bir cevap bulma gibi... Beklenen, istenen, özlenen bir yağmurdur bu damlalar... Hayat yağmurdur...

BUKET KİP Yab.D. 2-B

NE YAPARSIN?

Kuşlarla selam göndersem
Beni anlatsalar uzun uzun sana,
Rüzgârlarla buseler göndersem
Bir bir kondursalar dudağına,
Sonra seni sevdiğimi söylesem
Kızarmısın?

Haberin olmadan
Evinizin önüne çıkagelsem
Küçük bir çocuğa gül verip
Sana göndersem
Camdan dışarıya bakıp da
Ben olduğumu görünce
Çağırır mısın?

Bir dilenci gibi
Ayuç açsam kapında
Biraz sevgi istesem senden
Nefret edip de benden
Kovar mısın?

Bilsen senin için öldüğümü
Mezarıma gelip de
Bir demet gül koyarken
Ağlar mısın?

HATİCE UZBOYALI
YAB.D. 1-B 350

Senin İçin

Elimde kalan son resmini de yırttım, attım,
Mutluluğumun son zerrelere de yok ettim.
Senin için katlanmıştım, bu zalim dünyaya.
Sen gidince yıkıldı dünyam, mahvoldu rüyam.
Senin için sevmiştim hayatı, yaşamayı,
Kendimi ve insanları.
Senin için yanmıştı yüreğim, atmıştı heyecanla,
Sen gidince nefret ettim her şeyden.
Kendimi bile sevmiştim, seni sevdiğim için...
Hayal oldu artık mutluluk bana,
Çünkü artık sen yoksun yanımda.
Sonsuza dek mutluluk dilerim sana.
Ben senin için yaşamıştım ve şimdi;
Gidiyorum.
Senin için ölmeye...

BİRSEN KIZILKAYA
YAB.D. 1-B 343

SİMYACI

Bir tüccar Mutluluğun Gizi'ni öğrenmesi için oğlunu insanların en bilgesinin yanına yollamış. Delikanlı bir çölde kırk gün yürüdüktan sonra, sonunda bir tepenin üzerinde bulunan güzel bir şatoya varmış. Söz konusu bilge burada yaşıyormuş.

Bir ermişle karşılaşmayı bekleyen bizim kahraman, girdiği salonda hummalı bir manzarayla karşılaşmış: Tüccarlar girip çıkıyor, insanlar bir köşede sohbet ediyor, bir orkestra tatlı ezgiler çalıyormuş; dünyanın dört bir yanından gelmiş lezzetli yiyeceklerle dolu bir masa da varmış. Bilge sırayla bu insanlarla konuşuyormuş ve bizim delikanlı kendi sırasının gelmesi için iki saat beklemek zorunda kalmış.

Delikanlının ziyaret nedenini açıklamasını dikkatle dinlemiş bilge, ama Mutluluğun Gizi'ni açıklayacak zamanı olmadığını söylemiş ona. Gidip sarayda dolaşmasını, kendini iki saat sonra görmeye gelmesini salık vermiş.

"Ama sizden bir ricada bulunacağım" diye eklemiş bilge, delikanlının eline bir kaşık verip sonra bu kaşığa iki damla sıvı yağ koymuş. "Sarayı dolaşırken bu kaşığı elinizde tutacak ve yağı dökmeyeceksiniz."

Delikanlı sarayın merdivenlerini inip-çıkmağa başlamış, gözünü kaşıktan ayırmıyormuş. İki saat sonra bilgenin huzuruna çıkmış.

"Güzel, demiş bilge, peki yemek salonumdaki Acem halılarını gördünüz mü? Bahçivan Başı'nın yaratmak için on yıl çalıştığı bahçeyi gördünüz mü? Kütüphanemdeki güzel parşömenleri fark ettiniz mi?"

Utanan delikanlı hiçbir şey görmediğini itiraf etmek zorunda kalmış. Çünkü bilgenin kendisine verdiği iki damla yağı dökmeye çabalamış, başka bir şeye dikkat edememiş.

"Öyleyse git, evrenimin harikalarını tanı," demiş ona bilge. "Oturduğu bir evi tanımadan bir insana güvenemezsin."

İçi rahatlayan delikanlı kaşığı alıp sarayı gezmeye çıkmış. Bu kez, duvarlara asılmış, tavanları süsleyen sanat yapıtlarına dikkat ediyormuş. Bahçeleri, çevredeki dağları, çiçeklerin güzelliğini, buldukları yerlere yakışan sanat yapıtlarının zerafetini görmüş. Bilgenin yanına dönünce, gördüklerini bütün ayrıntılarıyla anlatmış.

"Peki sana emanet ettiğim iki damla yağ nerede?" diye sormuş bilge.

Kaşığına bakan delikanlı, iki damla yağın dökülmüş olduğunu görmüş. "Peki" demiş bunu üzerine bilgiler bilgesi, "sana verebileceğim tek bir öğüt var: Mutluluğun Gizi dünyanın bütün harikalarını görmektir, ama kaşıktaki iki damla yağı unutmadan."

SİMYACI, Paulo COELHO,
Çev. Özdemir İNCE, Can Yay. İst. 1997

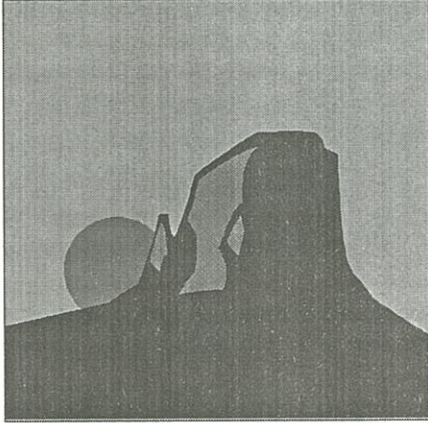
Bir Akşamdı

BİR KİTAP

*Peyami Safa,
Bir Akşamdı,
9. Bas. Ötüken Yay.
İstanbul 1989.*

Meliha, tek düzeliğinden bıkmış, ailesini sevmeyen, kafasını umutsuzlukların bir ağ gibi sarmış olduğu, yüzündeki güneşe ve gündüze karşılık içinde karanlıkları yaşayan genç bir kızdır. Babası ve annesiyle yaşamaktadır.

Babası hasta ve sık sık uzun öksürük nöbetlerine yakalanan bir insandır. Annesini hiç sevmeyen

Meliha, buna sebep olarak; annesinin, babasının hastalığına aldırış etmemesini ve vurdum duymaz olmasını gösterir.

Huzursuzluğu uzun müddet devam eden Meliha, tam böyle günlerden birinde bir akşam, -kaderin yoluna bir dönemeç ekleyen bir akşam- tanımadığı biri gelir. Sonradan öğrendiğine göre bu hep sözü edilen, yakışıklılığı ile ün yapmış Zabıt

Kamil Bey'in ta kendisidir. Ne var ki artık eskisi gibi yakışıklı değildir. Sakallı, yaşlı bir beydir. Kamil Bey bir süre orada kalacaktır.

Ve bütün gece Meliha onu düşünür. Şimdiye kadar yaşlı ve hasta babasından başka gördüğü ilk erkek... Bir kurtuluş umudu sarar içini ve bir kıvılcım düşer yıllardır buz kesen kalbine. Tek isteği bu zabitin kendini alıp uzaklara götürmesidir.

Sabah olduğunda artık umutlarını gerçeğe dönüştürmek için çabalamaya başlar. Bu arada traş olmuş, kendine çeki düzen vermiş Kamil Bey'i görünce ona daha da âşık olur. Ona yaklaşmaya çalışır. Bir süre sonra bu umutlara bir darbe daha indiren bir şeyi fark eder. Annesi de aynı adamı sevmektedir. Kısa sürede iki insan arasında bir rekabet başlar. Meliha, bu durum karşısında çaresiz kalır. Ne yapacağını şaşırılmış halde yeniden karanlık dünyasına döner ve hıçkırıklara boğulur.

Yine böyle hıçkırıklarla boğulduğu bir gece biri odanın kapısını sanki ona ağlama dercesine vurur. Gelen Kamil Bey'dir. Meliha'nın umutları bu akşam gerçeğe dönüşür. Kamil Bey de ona âşıktır. Ve onu uzaklara götürmeyi ister.

Kamil Bey'le gideceği gün buluşurlar. Beraberce İzmit'e kaçarlar. Geride yalnızca Meliha'dan bir mektup ve onun boş mücevher kutusu kalmıştır.

Kamil Bey'in İzmit'te rüya gibi bir evi ve hizmetçileri vardır.

İlk önce bu rüya gibi evde, rüya gibi bir hayat sürerler. Bir çocukları olur. Kamil Bey'in orduya çağrılmasına kadar bu böyle devam eder. Bundan sonra yalnız kalan Meliha'yı elde etmeye çalışan Kamil'in arkadaşları onu her gece barlara davet edip yoldan çıkarmaya çalışırlar.

Hayatı yine yalnız ve boş olarak devam ederken bir gün hiç umulmadık bir misafir gelir Meliha'nın evine. Bu Kamil Bey'in eski karısıdır. Kucağında bir çocuk vardır. Meliha bu şoktan sonra bu kadınla da yaşamayı kabul eder. Artık iki kadın beraber hayatlarını sürdürmektedirler. Ama Meliha içinde koskoca bir yalnızlığı hissetmektedir. En son olarak önce babasının sonra Kamil Bey'in ölüm haberlerini alır. Bunun üzerine yeniden doğduğu eve annesinin yanına dönmeye karar verir. Yalnızlığın aslında insanın kendi içinde olduğunu, bunu ne farklı bir çevrenin ne de farklı insanların değiştiremeyeceğini anlar.

Bir genç kızın, bunalımlarla dolu hayatını, psikolojik durumlarıyla yansıtan Peyami Safa, bu romanında Meliha'nın her anını, her psikolojik durumunu uzun ve etkileyici bir biçimde anlatmıştır. Okuyucuyu aynı psikolojik sorunlarla karşı karşıya olmuşçasına bir duruma getiren Peyami Safa'nın bu eserini bütün genç arkadaşlarımıza tavsiye ediyoruz.

HALE CİVELE

Yab.D. 1-C 388

Benim Korkum Ölüm Değil

Geçen gün senin yanında aklıma ölümüm geldi. Sensizlik bir mızrap gibi saplandı yüreğime. O son anı hatırladım, o seni koyup gidişimi. İlk defa bu kadar üzüldüm dünyaya gelişime. Ölüm! Kaçınılmaz son, o soğuk kelime. Bir gün apansız koynuma girecek, yüzümde gezinecek pis ve iğrenç elleri. Korkudan büyümüş gözlerimde hayallere son verecek. Biliyorum üzüleceksin, ama ölüm bir gerçek. Bir yerde sevişmek gibi, bir yerde yaşamak kadar. Ne hazin sıcaklığımızın bizi terk etmesi ve yüzümüze biri biri ardınca kapanan kapılar. Ergeç uzanır bir el, dokunur. Anlarsınız, kaçınılmaz anın geldiğini. Şehre bir bomba düşmüş gibi aynalar, camlar kırılır, insan arar da bir türlü bulamaz güzelliğini. Kimse bilemez benim kadar, ölümün rezilliğini. Beni koyup gitmenin hüznünü ben anlarım. Çünkü ben; sende buldum kendimi, sende sevdim, senin yanında seninle değerlendi zamanlarım.

Ne acı gün, kadehlerin boş kalması, şarkıların yarım... Mevsimlerin birbiri ardınca bitivermesi. Ansızın toprakla dolması gözlerimin, kanımıza o çirkin böceklerin girmesi. Kim bilir ölüm, belki bir çilenin sona ermesi. Belki güzeldir, şu dünyaya boş gözlerle bakmaktan. Ne çare sen varsın...

O dünyada sen varsın. Benim korkum ölüm değil; seni yalnız bırakmak...

YILDIZ AKDOĞAN
6-A 6944

Mezunların Kaleminden

BERGÜZAR

Devrin birinde düşmandı bana âşıklar
Oysa ben salmamıştım ateşi gönlün üstüne
Rüyalar taviz vermiyordu artık,
Han odalarında...
Bir de türkülerim vardı yanık mı yanık
Sisle çöken akşamların kulağına fısıldadığım...
Bir çirkin iftiradan sonra
Nasırlı eller parçalıyordu yüreğimi
Utaniyordum ay benizlilerden, ayna hayallerinden
Aynalardaki kalbim de kırılmıştı
Anlayamamıştım gözlerimin ne renk olduğunu
Ve ızdırabın kirliliğinin ufuklarında
Kaybolmuştu bakışlarım
Dert içinde kalmıştım
Deli bir isyandı bu benden bana
Toprağına vicdanımın kan sızıyordu ellerimden
Ağlıyordum bir vakit, haykırıyordum
Kimsesiz ozanın deli kopuzunda
Ey deli sevdam
Ey Mecnun yüreğim
İnan olsun
Sana ihanet etmedim
Ben yıkmadım sarayımı
Başboş gezsem de kimsesizler sokağında
Katletmedim bergüzârımı
Ey kahbe zaman
Bil ki
Sürgünden bîzâr alnımda şu gördüğün
Kan lekeli alın yazısı değil
Bu kahırla sana seranat yapmayacağım
Ayuç ayuç yudumlayıp ağularını
Gönlümü sana yalvartmayacağım.

ERHAN CANSIZ

Sevgi Olmayınca

Sevginin tanımını bilmek gerek önce.

Sevgi; bağlılığın bir insanda en yüksek dereceye ulaşmış şeklidir. Sevgi; mutluluk hoşgörüsü, sadakat ve sabırdır. İnsanoğlunun yapısında muhakkak sevgi vardır. İnsanoğlu sevgi olmadığı sürece var olamaz. Sevgi; insanlar arasında bütünleşmeyi, hoşgörüyü sağlar. Ve insanlara karşı iyi niyet taşımamızda temel etkindir.

Sevgisiz bir insan düşünmek mümkün olsa da sevgisiz bir millet düşünmek mümkün değildir. Örneğin; Türk milletinin şerefli sayfalarıyla dolu tarihindeki kahramanlıkları sevgiden ibarettir. Vatanına, toprağına ve milletine olan sevgiden... Türk milleti kendini ortaya koyup da toprağına savunmaktan çekinmez. İşte bizim şanlı Türk milletimiz, ülkesine ve toprağına olan sevgisinden dolayı hayatına mal olsa da mücadele etmiştir. Sırf toprağına, ülkesine ve milletine duyduğu aşk derecesindeki sevgi uğrunda kendinden vaz geçer bu millet.

Bizim milletimiz geretiğinde kadın-erkek, çocuk, yaşlı-genç demeden hayatlarını tehlikeye atmıştır. Hep sevgi uğrunda fedakârlıklar yapmışlardır.

Sevginin bulunmadığı yerde bilin ki; güzelliklere ve iyiliklere de yer yoktur. O hâlde insanoğlu sevgisiz kaldığı zaman kötülüklerle başbaşa bırakılmıştır. Kötülük de insanın, insanlığın yok olduğunun ilk adımıdır.

Gelin sevgiden nasibimizi alalım, kötülüklerden korunalım. Nerde olursak olalım, sebep her ne olursa olsun, sevgimiz uğruna, sevdiklerimiz uğruna kendimizi ortaya koyalım.

HAVVA ÇOBAN 5/G 7593

Dostluk ve Beraberinde Getirdikleri

Zor kullanarak, kaba kuvvet uygulayarak, araştırma yaparak keşfedilemeyen tek yer... Kalp... Bir hayvanın, bir nesnenin, bir devletin kalbi değil! İnsanın kalbi, insanların kalbi... Evrendeki en hassas, bazen de en zalim varlığın sahip olduğu şey...

Kalp dene varlık içerisinde her türlü duyguyu barındıran dört duvar arası sanki! En ince titreşimler, en güzel fırtınalar burada olur. İyi ya da kötü, güzel ya da çirkin... Ama benim için önemli olan güzel olandır. Sevgidir bana göre güzel olan, sevgidir her şeyin başı. Sevmektir...

Ne kadar pırıltılı bir kelime sevmek, nasıl bir duygudur ki, sevilen için ölüm bile göze alınır.

Çünkü en kıymetli şeylere sevgi ile sahip olunur...

Sevgi ile sahip olduğumuz şeylerin en değerlisi de dostluktur. Bu duygu, bu bağ hiçbir şeye benzemez. Hiçbir şey tutamaz bu duygunun yerini! Ne anne sevgisi, ne de kardeş sevgisi.

Bir dost var şimdi gönlümde. Yaralarım merhem, yalnızlığım çare olan dostum. Hayallerimiz, ideallerimiz el ele verdiği günden beri de kardeşim! Göz bebeklerimiz arasındaki sevgi ırmağı, damarlarımızdaki kan kadar asil... Bir birimize karşı vazifelerimiz, sorumluluklarımız var. Daha da önemlisi saygımız, sevgimiz, güvenimiz var. Ama bazen farkında olmadan bir

birimize karşı olan sorumluluklarımızı unutuyoruz ve

patlayacağım bir noktada. Nihayetinde insanım,

dayanamayacağım haksızlıklara sevgisizliklere, sahte dostluklara ve dostlara! Kelimeler...

Derdimi anlatmaya yetmiyor-sunuz.

Halbuki...

Anlatmak istediğim... Anlatamadığım şeyler var ve bunları anlatmak için size mahkûm olduğumu zannederek yazmaya devam etsem kimse bir şey anlamaz. Ama bir susuş, bir ağlamak... Hatta çarpıp kapıyı, kaçıp gitmek...

Yüz defa daha anlaşılır.

Bilmiyorum, bilmiyorum bu karamsarlık nereden çıktı. Ama hissediyorum, onun da kalbi paramparça. Kalp kalbe karşıdır derler ya. Şu anda

anlattıklarım onun düşünce ve duygularının aynası. Tek bir noktada bile uyumsuzluk yok duygularımızın. Ama bu anlattıklarım bakıp dostluğumuzu kusursuz zannetmeyin. Bir birimize karşı hatalarımız oluyor, çoğu zaman farkında olmayarak yaptığımız, bazen de bilerek yaptığımız ama sonunda pişman olduğumuz hatalar... Ama bu hatalar bile o kadar saf, o kadar samimi ki! Bir birimizi hoş görüyoruz, affediyoruz. İnsanoğlu çiğ süt emmiştir. Olabilir, bir daha tekrarlamaz diyerek bu çok küçük hataları geçiştiriyoruz. Çünkü bu duyguyu yani dostluğu yaşamayı, ta içimizde bir yerlerde hissetmeyi seviyoruz ve hiçbir zaman da dolsuz kalmak istemiyoruz. Hayatı böyle yaşamak öyle güzel ki...

BETÜL YILMAZ

Yab.D. 2-F 258

büyük acılar içinde kıvrıyoruz. Bu acılara elbette ki bir birimize karşı duyduğumuz sevgiden dolayı katlanıyoruz. Ama olsun, büyük düşünmeden, büyük acılar çekmeden, büyük adımlar atılmıyor, çilesini çekmediğin senin değildir zaten...

Ben âşığıım dostluğa, tutkunuyum sevginin. Bazen öyle kızıyorum ki şu insanlara, sahte dostluklar kuranlara! Sevgileriniz yalan, sıkıntılarınız sahte... Sevgiden, sevmekten, sevmekten, iyilikten, dostluktan haberi olmayan aptallar sürüsünüz. Utanmak diye bir duygu yok paslanmış yüreklerinizde. Bir birinize kıvırdığınız yalanlardan, inanmadığınız kavramlara kucak açmaktan utanın diye bağırarak istiyorum. Ama... Susuyorum... Üzülüyorum... Kahroluyorum... Sabrediyorum.. Ama bir gün onun da zamanı gelecek,

benim değil

Kıldan kirpik yapmış, gözüme takmış,
Gözlerimden girmiş, gönüme akmış,
Beni bu dünyaya çıplak bırakmış,
Usûl benim değil, yol benim değil.

Kimi ana baba, kimi evlat can,
Kimi masumâne, kimi afacan,
Kimi karabiber, kimi patlıcan,
Nesil benim değil, kul benim değil.

Bunca yaratığın benzeri yokmuş,
Yavrusu yılan mis gibi kokmuş,
Her birini binbir biçime sokmuş,
Şekil benim değil, hâl benim değil.

Göge çıkan bulut su olup düşmüş,
Topraktaki tohum bu sudan içmiş,
Herkes kismetine düşeni seçmiş,
Sebil benim değil, sel benim değil.

Arı dar kovanda petek dokumuş,
Bülbül gülistanda şarkı okumuş,
Aslan cümlesine meydan okumuş,
Vebal benim değil, zul benim değil.

Aşkın perçemini narda dağlamış,
Sevenleri bu perçemle bağlamış,
Aşık feryâd etmiş, teller ağlamış,
Bülbül benim değil, gül benim değil.

Beni bu cihanda konuk eylemiş,
Hak'tan izin gelmiş, dilim söylemiş,
Beni bir kefenle yolcu eylemiş,
Mitol benim değil, çul benim değil.

18.08.1997 SEYİT TEKİN

Fizik Öğretmeni Müdür Yardımcısı

sen özlenen âlem

Masallarda duyardım, onun ismini
Hikâyelerde okurdum, yalan diye
Yazık, acıyorum kendime
Adı ölümdü, öyle derlerdi sadece
Yola çıksam içimde korku
Neler yaptın, ne diye çekirdin
Ölüm nesin, ya da neredesin?
Gölgem misin yoksa?
Kanadı kırılmış bir kuş gibiyim
Sadece sadece çırpınıyorum
Gezemiyorum
Nesin, kimsin, neredesin?
Adını duyardım da yalan gelirdi!
Bazen adı değişti, özlenen âlem
Ya bazen, ya bazen
Hep korku içinde yaşamak
Nedir bilir misin?
Bilir misin söyle!
Şanssızım, talihsizim işte
Sanki bir gün gelecek başıma
Okşayacak beni
Korkuyorum "tadabıldın mi?"
Adını duydun mu?
Bazıları kurtuluş sanar, hayat sanar
Bilmezler, bilemezler ne olacak sonra
Neden hep aynı, neden aynı çehre
Aynı yüz, bıktım
Gidin artık gidin
Canımı mı istiyorsunuz benden?
Alın sizin olsun
Nasıl götürüyorsun peşinden diyarlara
Adını öğrendim sen özlenen âlem...

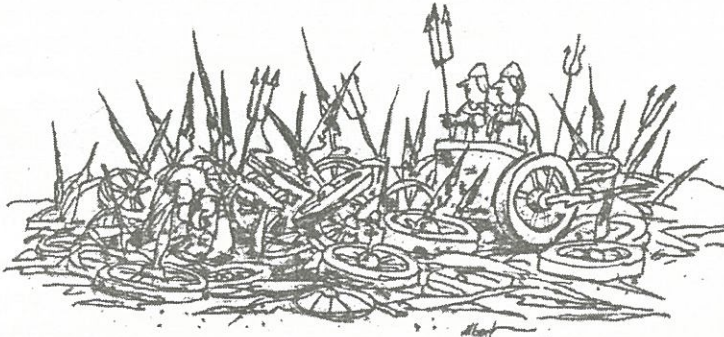
CENNET TÜRK

YAB.D. 1/B 342

benim işim değil

NÜKTE

Hikâyemiz, Herkes, Birisi, Herhangi Biri ve Hiç Kimse adlı dört kişi hakkında. "Yapılması gereken önemli bir iş" vardı. Herkes, Birisi'nin bu işi yapacağından emindi.

It's not the fighting I hate. it's the washing-up!

Gerçi işi, Herhangi Biri de yapabilirdi. Ama Hiç Kimse yapmadı... Birisi buna çok kızdı. Çünkü iş Herkes'in işiydi.

Herkes, Herhangi Biri'nin bu işi yapabileceğini düşünüyordu. Ama Hiç Kimse Herkes'in yapamayacağını farkında değildi.

Sonunda; Herhangi Biri'nin bu işi yapabileceği bir işi, Hiç Kimse yapmadığı için Herkes, Birisi'ni suçladı.

ÇİĞDEM AKTAN

Yab. D. 2-D 280

İLGİNÇ HABERLER

**TÜRKÇE, EN ÇOK KONUŞULAN
7. RESMİ DİL**

Dünyada konuşulan 10 bin dil arasında, Türkçe'nin en çok konuşulan 7. resmi dil olduğu belirtildi. 250 milyon insan Türkçe konuşurken, kabul edildiği ülkelerde 120 milyon insanın Türkçe'yi kullandığı belirtildi. İngilizce'yi resmi dil olarak 1.7 milyarlık nüfus kabul ederken, ayrıca 470 milyon insan da bu dili kullanıyor. Bu rakamlarla İngilizce'nin dünya üzerinde kullanılan en yaygın dil olduğu tespit edildi. UNESCO tarafından yapılan araştırmaya göre, 1.1 milyar insanla Çince en çok konuşulan ikinci resmi dil olurken, 418 milyonla Hintçe, 372 milyonla İspanyolca, 124 milyonla Fransızca, 121 milyon insanın konuştuğu Almanca'nın önünde yer aldılar. Araştırmanın, dünya üzerinde konuşulan dillerin sayısının şimdiye kadar tahmin edilenin iki katı olduğu ve günümüzde konuşulan dillerin üçte birinin önümüzdeki yıllarda tamamen unutulacağı yönündeki var sayımın doğru olmadığı belirtildi. Ancak kutuplarda, Amazonlar'da, Güneybatı Afrika'da ve Avustralya'da yaşayan küçük avcı topluluklarının ve bazı kabilelerin dillerinin dışardan yardım olmadan korunamayacağı ifade edildi.

TEK KİŞİLİK DİL!

Uzmanların en küçük dil olarak tanımladıkları Bikya dilini, Kamerun ve Nijerya sınırında yaşayan 87 yaşındaki bir kadından başka kimsenin konuşmadığı, aynı bölgede konuşulan ikinci küçük dilin ise yalnızca bir baba ile oğlu tarafından kullanıldığı belirtildi. Avrupa'da ise en az konuşulan dilin, Liv dili olduğunu belirtilirken, Fince ile benzerliği olan bu dilin, Letonya'da yaklaşık 200 insan tarafından kullanıldığı kaydedildi. En küçük ulusal dilin ise 200 bin kişi tarafından konuşulan İzlandaca olduğu belirtildi.

BU DA İNATÇI KEDİ!!!!

Marie-Louise Bellone isimli kadın, Fransa'da, Nice'den Marsilya'ya taşınır. Evin 8 yaşındaki Cehiple isimli kedisi, yeni evi beğenmez ve 1994 Eylül'ünde yola çıkıp, 9 ayda 200 km yol alarak 1995 Temmuz ayı başında Nice'deki eski evine kadar yürür. Eski komşuları, onu bitkin ve yorgun bir şekilde bulurlar. Sahibine haber verip tekrar götürürler ve yeni evlerine güç belâ alışmaya başlar.

FARENİN İNTİKAMI!!!

İsraili bir kadını evde beslediği 3 metrelik dev piton yılanı, kendisine yem diye verilen minicik bir fare tarafından ısırılarak felç edildi. İsrail'in Eilat kentinde yaşayan Lilian adlı kadın, pitonun kafesine yemesi için küçük bir fare bıraktı. Daha sonra dışarı kadın, eve geldiğinde dev yılanın ağır şekilde yaralanmış olduğunu gördü. Yılanı derhal veterinerine götürülen Lilian, hayvanın hayatını kurtardı ama, bel kemiginden ısırılan piton felç olmaktan kurtarılamadı.

TRAFİK IŞIKLARINI KİM BULDU?

Otomobillerin icadından önce de trafiğin büyük bir problem olduğunu biliyor muydunuz? Kayıtlara göre ilk trafik kontrol kurallarını koyanın muhtemelen Jul SEZAR olduğu sanılmaktadır. Sezar, bir kanun çıkararak kadınların Roma'da araba kullanmalarını yasaklamıştı. (O zamanlar iki tekerlekli ve atlarla çekilen süslü arabalar vardı.)

Otomobillerin yapılmasından sonra ilk trafik kontrolü, yaya polisler ve tarafından ve el kol hareketleri ile yapılmaya başlandı. Daha sonra kendilerine elle çalışan ışıklı trafik işaretleri verildi. 1920'ye kadar trafik sinyalleri yoktu.

Yale Üniversitesi'nde Harry Havg tarafından keşfedilen bu lambalardan biri 1928 Nisanında New Haven caddelerinden birine takıldı.

Alet, kavşak girişindeki yol üzerine konan bir tazyik dedektörü ile işliyordu. Yaklaşan araba bu dedektörün üzerinden geçiyor ve bir işaret lamba direğindeki "çağırma kutusuna" giderek gelen arabaya yolu açan lambanın yanmasını sağlıyordu. 1928 yılında Charles Adler, mikrofonla çalışan bir trafik ışık sistemi geliştirdi. Kırmızı lambaya gelen sürücü kornaya basmalıydı, direktteki çağırma kutusu, sesi alınca devreleri çalıştırıp lamba yeşile dönerek yolu açıyordu.

Günümüzde bilgisayarla çalışan trafik sistemleri kullanılmaktadır. Belli kavşakların trafiğin yoğun olduğu zamanlara göre programlanan bu bilgisayarlar, yolların ve kavşakların karakterlerine göre çalışarak trafiğin en rahat bir şekilde yürütülmesini sağlamaktadır.

DERYA GELGİ 6-E 8982

ZEKİ KOYUN!**GEL DE ŞAŞMA**

Küba'da, Cuento şehrinde, yıllar önce bir koyunun şaşırıcı marifetlerine şahit olunmuştur.

Koyun, yükleme ve boşaltma işçisi olan efendisine son derece bağlıydı. İşçinin evinden ayrılıp işine gittiği günler onu otelin kapısında bekliyordu. Efendisi dört güne kadar dönmediği takdirde, onun sık sık çalışmak için Antilla şehrine gittiğini anlayarak, istasyona gidiyor ve trene biniyordu.

O şehirden her gün 17 tren geçtiği halde, zeki koyun daima doğru treni seçmesini biliyordu. Birinci sınıf bir vagona yolculuk ediyor ve kendisini iyi tanıyan tren memurlarından iyi muamele görüyordu. Alco Cedro'da yanılmadan aktarma yapıyor ve efendisinin çalıştığı Antilla'ya gidiyordu.

Bazen o giderken, efendisi evine dönmüş bulunuyordu. Bu takdirde koyun, gene trenle geri Cuento şehrine dönüyordu.

KANGURU NÜFUSU

Avustralya'da kanguruların sayısının, kıtada yaşayan insan nüfusunun 2 katı olduğunu biliyor muydunuz?

Katıkıda Bulunanlar: Esra KATIRCILAR Yab.D.3-A 12
Oral Ayhan Yab.D. 3-A 283 / Dilek DOKLAR Yab.D. 3-B
6 / Cuma MARAŞLI Yab.D. 3-B 72

ANNEM

Ekmek verip
büyüttüğün,
Ellerinde yürüttüğün,
Ağlayınca
avuttuğun,
Küçük yavrun gidiyor artık...

Vedalaşmak artık çok geç,
Bak geliyorlar benim için,
Çekip alacaklar bu dünyadan,
Ağlama annem benim için...

Daha dünyaya doymadan,
Bilye, topaç oynamadan,
Sıcak kucağında uyumadan,
Ölüme gidiyorum artık...

Hakkını hiç ödeyemem,
Sana bir şey diyemem,
Ölüme gidiyorum artık,
Hoşçakal biricik annem...

MUSTAFA ŞEN
6-D 6003

ELVEDA

Ölüme bir saat kala,
Anasını öptü doya doya,
Arkasına bakıp son defa,
Gitti dönüşü olmayan yollara...

Nabzının tükenmiş sesi,
Yürekleri yırtıyordu,
Sakallarıyla bürünmüş yüzü
Ufacık bir tebessümle gülüyordu...

Ölüm, randevusuna sadık kalmıştı,
Aradığı canı düğünde bulmuştu,
Kanlı gömleğinden canını söküp,
Alıp uzaklara, sonsuza salıvermişti...

Duyamıyordum ağam nerde sesin?
Hani niye almıyorsun, son nefesin!
Gözlerin bakmıyordu, görmüyordu
Çıkmaz canım boğazımda düğümliyordu...

Bir demet çiçek vardı elinde,
Uzatacağı düğünde geline,
Koydular mezarının baş ucuna,
Saldılar selvi boyluyu "elveda" diyerek
Kara toprağa. Elveda!

10.10.997 HAFİZE DOĞAN
YAB.D. 2-F 241

SINAVLAR SINAVLAR SINAVLAR SINAVLAR

Okullar bitse de, sınavlar bitmez... Ashında hep biliriz: "Ömür biter, sınav bitmez." Çok gereksiz ise, bunca insanı bunalmaya itiyorsa, neden kaldırılmıyor bu sınavlar?... Neden okuldan, öğrenimden, hatta hayattan soyutlanmıyor? Tüm zorluğuna karşın, sınavlara gerek duyuluyor da ondan...

Gençek mesele "sınav" değil, "sınavın bir mesele" hâline getirilmesidir. Gerek tek tek, gerekse grup hâlinde başarı ölçüsü, ayrıracı, sınav sonuçlarıdır. İnsanın çeşitli yetenekleri, nasıl zekâ ve yetenek testleriyle anlaşılıyorsa, sınav da bilgiyi sınamak, test etmektir.

Sınavın gerilimi, yalnızca sınav ve sonuç arasındaki sürede yaşanmaz. Birkaç yıl önce ilkökul beşinci sınıf öğrencileri arasında yaşanan sınav heyecanı, giderek birinci sınıfa kadar indi... Anneler; "hangi öğretmene versem de, sınavlara iyi hazırlansa?" demeye başladılar. Öğretmenler arasında bile gizli gizli bir yarışta başladı. Ve çocuklar, çocukluklarını yaşamadan, gönülleriyle oyun oynamadan uzun süreli bir yarışa koyuldular.

Bir sınavı kazanamamakla kıyamet kopmaz. Bu gerçeğe önce anne ve babalar inanmalıydılar. Başarılı ve çalışkan çocuk, eninde sonunda hak ettiği noktaya kavuşur. Eğer böyle olmasaydı, Anadolu'nun birçok köşesinden ve normal öğrenim yapan okullardan hiçbir öğrencinin üniversite sınavlarını kazanmaması gerekirdi. Oysa çalışkan ve gayretli kişi, önündeki engelleri devirip geçerek hedefine ulaşmaktadır.

Evet, önemli olan şey yeterince çalışmak ve öğrenmektir. Sınav günü çocuk heyecanlı olabilir. Rahatsız, hasta, ateşli bir durumda sınavı girebilir. Hatta dışarı çıkma ihtiyacı bile hissedebilir. Bunlar ya da başka bir neden başarıyı engellerse, ala kıyamet kopmaz. Hiçbir anne ya da babanın "kazanamazsan seni sevmeyiz" diyeceğine inanmıyorum. Sınavla, başarılar gelip geçer. Kalıcı ve devamlı olan en güzel değerler "sevgiler"dir.

BUKET KİP Yab.Dil 2-A

SÖZ OLA !!! SÖZ OLA !!! SÖZ OLA !!!

- * Seni memnun edecek şeylerin, âlemi de memnun edeceğini unutma!
- * Senin halktan beklediğin muamele, halkın da senden beklediği muameledir.
- * Bir tebessümle dahi olsa, kardeşini sevindirmeyi ihmâl etme.
- * İnsanları sevip, sevdiğini de hissettirmek aklın yarısıdır.
- * İnsanlar arasındaki yerin, onların senin nezdindeki yerleri kadardır.
- * Şerrinden endişe ettiğin kimseyi, bir de iyiliklerinle yumuşatmayı dene!
- * Cezalandırmaya muktedir olduğun zamanda affet ki, affın bir değeri olsun.
- * İyilik görmenin yolu, iyilik yapmadan geçer...
- * İyi-kötü başkalarına edip-eylediklerimiz, yarın karşımıza çıkacak şeylerin tohumlarıdır.
- * Sükût da bir hikmettir, ama hakîmi çok az veya yok gibidir.
- * Sakın tohum atmayı hasat mevsimine bırakma; iki mevsimdeki gayretin de boşa gider!
- * Üzerine güneşin doğup battığı şeyler arasında taze kalabilen bir tek şey yoktur.
- * Hak dost, düşebileceği yerlerde dostunu kollayandır; her işinde ona baş sallayan değil...
- * Garaz; insanı, kör, sağır ve kalpsiz eder.
- * Sen kendini azîz tutarsan başkaları da azîz bilir!
- * İdeal insan, kendine rağmen bir mum gibi yanar ve başkalarını aydınlatır...
- * Adalet, adedi bilinmeyen mekanize birliklerden daha güçlüdür.
- * Adalet her yerde geçerli olan bir sermayedir.
- * Halkla çarpışan er-geç yenik düşer.
- * Sır; karşı koyulmaz bir güç kaynağı ve bozguna uğratılamayan bir ordu gibidir.
- * Dilini hapseden, sözlerinin esiri olmaktan kurtulur.
- * Nasîhat yararsız olsaydı, Allah peygamber mi gönderirdi?
- * Gönüllerin anahtarı, yumuşak huy ve yumuşak kelimelerdir.
- * Her zaman davranışlarla anlatma, sözlerle anlatmaktan daha inandırıcı olmuştur.
- * Yumuşak konuş ki, kalplerin kapıları açılsın.
- * Sıcak kalpli ol ki, vicdanlar düşüncelerine “buyur!” etsin; ihlâslı davran ki, te’sirin sürekli olsun!...
- * İlim, önemli bir hidayet rehberidir.
- * Cehalet en kötü arkadaş, ilim en vefâlı yoldaştır.
- * Cahil öfkelenince bağırır-çağırır; akıllı yapması gerekli olan şeyleri plânlar.
- * Bilme, fiile kaynak olmamışsa kuruması mukadderdir.

KATKIDA BULUNANLAR: Derya GELGİ 6-E 8382 / Hatice ÖZDEMİR 6-A 7356

HATİCE ERŞEKERCİ YAB.D. 3-A 62 / YUSUF KARA YAB.D. 52

SONNET XVIII

Shall I compare thee to a summer's day?
Thou art more lovely and more temperate:
Rough winds do shake the darling buds of May
And summer's lease hath all too short a date:

Sometime too hot the eye of heaven shines,
And often is his gold complexion dimm'd;
And every fair from fair sometime declines,
By chance or nature's changing courses
untrimm'd;

But thy eternal summer shall not fade,
Nor lose possession of that fair thou owest;
Nor shall Death brag thou wander'st in his
shade,

When in eternal lines to time thou grow'st:
So long as men can breathe, or eyes can see,
So long lives this, and gives life to thee.

WILLIAM SHAKESPEARE (1564-1616)

SONE XVIII

Bir yaz gününe mi benzeteyim seni?
Oysa sen daha iç açıcı, daha tatlısın:
Sert rüzgârlar sallıyor sevimli tomurcuklarını
Mayısın
Ve göz açıp kapayıncaya kadar yaz dediğin:

Bazan ne yakıcı olur parıl parıl bakışı göklerin,
Ama donuklaşır gider çoğu zaman onun altın
rengindeki teni;
Ve bazan her güzellik birçok şey yitirir
güzelliğinden,
Ya talihin ya düzensiz akışı yüzünden doğanın;

Ama hiç bitmeyecek senin sonsuz baharın,
Asla solmayacak sendeki o güzellik;
Ve ölüm, övünemeyecek dolaşmandan
Gölgesi içinde onun,

Sonsuza dek kalacak bu çizgilerle sen.
Büyüyüp serpildiğin zaman:
Yürekler çarptığı sürece ve gözler gördükçe,
Bu şiir yaşayacak ve yaşatacak seni.

WILLIAM SHAKESPEARE (1564-1616)

HAGHIA SOPHIA IN THE LATE 19TH CENTURY

One of the largest and oldest places of worship in the world. Haghia Sophia is the symbol of mediaeval mysticism.

This church was originally built in 360, burnt down in 404, was rebuilt in 415, and again burnt down in the Nika rebellion of 532. The present church was built in its place for Justinian I by the architects Isidoros and Antemios. Although the church was inaugurated on 27 December 537, the interior decoration took a further thirty years to complete. Its 55 metre high and 32 metre broad dome symbolises the heavens, and its wall mosaics, marbles and columns the seas and forests. Haghia Sophia was damaged by earthquakes and fires on numerous occasions over the centuries, but each time restored. During Byzantine times religious services held in the church were attended by the emperor and the patriarch. In 1204 the Fourth Crusaders occupied Istanbul and plundered the church along with other Byzantine treasures. After the Turkish conquest in 1453 the church was converted into a mosque which was regarded as foremost among all others in the city. During the reigns of Selim II (1566-1574) and Murad III (1574-1595) the church was repaired by Mimar Sinan, who added new minarets and imperial loggia, and built royal tombs in the churchyard. With its college (medrese), elementary school, public kitchen (imaret), library, horologe room, fountain for ablutions, drinking water fountain and tombs, the former church became one of the largest Ottoman mosque complexes.

Haghia Sophia was extensively restored by the Italian Fossati brothers in the 19th century, and its mosaics were repaired in the 1930s. On 1 February 1935 it was transformed into a museum.

(By Necdet SAKAOĞLU, Skylife, July 1997)

ENGLISH PROVERBS

- 1- The donkey dies in the mountain, and the damage comes to the home.
- 2- Do not burn the blanket to get rid of a flea.
- 3- He who walks in the mountain will meet both bear and wolf.
- 4- A small fire burns much wood.
- 5- To be born is to die.
- 6- If the debtor has died, his debt has not.
- 7- Better to be a shepherd without debt than an aga.
- 8- A debtor's well-wisher is his creditor.
- 9- He who thinks everyone is like himself is deceived.
- 10- A man's worth is known by his deeds, not by his words.
- 11- Do not leave to morning the business of evening.
- 12- Unless the candle is lit the moths do not fly around it.
- 13- The scabbed goat drinks only running water.
- 14- The unwilling dog does not hunt.
- 15- When they asked the fox to look after poultry-house, he cried. "Why do you cry?" they asked. "Because I don't believe it," he said.
- 16- Man is the devil of man.
- 17- He who walks on the hills does not look for a flat land.
- 18- If I spit downward, [I defile] my beard, if upward, my moustache.
- 19- To pick out the stones from the rice.
- 20- God keep us from judges and doctors.
- 21- The crow dreams of becoming an eagle.
- 22- Everyone feeds sparrows in summer.
- 23- He who loves the rose endures the thorn.
- 24- No one can do a man as much harm as he does to himself.
- 25- He who shepherds sheep sees a wolf.
- 26- The hend to be kissed is not bitten.
- 27- If the prayers of dogs were accepted, bones would rain from the sky.
- 28- A man becomes experienced by being defeated; a scholar, by making mistakes.
- 29- Do not turn a somersault before an expert.
- 30- Every "up" has its "down", and every "going", its "coming".

İngilizceniz ne kadar iyi? Verilen atasözlerini tercüme ederek cevaplarla karşılaştırınız.

KATKIDA BULUNANLAR: HARUN EMEKLİOĞLU YAB.D.3-A 36/KAMİLE AYGÜN YAB.D.3-A 75

NECİMİYE KALAÇ YAB.D. 3-B 10/H.AHMET ÇALKAP YAB.D.3-B 27

THE MAD FAMILY

There was a mad man and he had a mad wife,
And they lived in a mad town:
And they had children three at a birth,
And mad they vere every one.

The father was mad, the mother was mad,
And the children mad beside;
And they all got on a mad horse,
And madly they did ride.

They rode by night and they rode by day,
Yet never a one of them fell;
They rode so madly all the way,
Till they came to gates of hell.

Old Nick was gladly let them in:
But he soon grew sorry to see them so merry,
And let them go out again.

(Bir İngiliz türküsü)

THE DAFFODILS

Fair daffodils, we weep to see
You haste away so soon:
As yet the early-rising Sun
Has not attain'd his noon.
Stay, stay,
Until the hasting day
Has run
But to the evensong;
And, having pray'd together, we
Will go with you along.

We have short time to stay, as you,
We have as short a Spring;
As quick a growth to meat decay
As you, or any thing.
We die,
As your, or any thing.
We die,
As your hors do, and dry
Away,
Like to the Summer's rain;
Or as the pearls of morning's dew
Ne'er to be found again.

ROBERT HERRICK (1591-1674)

THE RAINBOW

my heart leaps up when I behold
A rainbow in the sky;
So was it when my life began;
So is it now I am a man,
So be it when I shall grow old,
Or let me die!
The child is father of the man;
And I could wish my days to be
Bound each to each by natural piety.

WILLIAM WORDSWORTH (1770-1850)

19.YÜZYIL SONUNDA AYASOFYA

Dünyanın en büyük ve en eski mabetlerinden olan Ayasofya, Ortaçağ mistisizminin de simgesi sayılır.

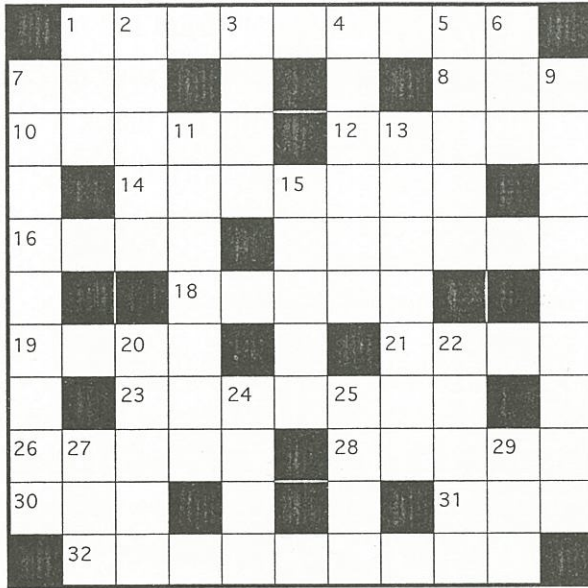
360 yılında yapıldıktan sonra 404'te yanan, 415'te yenilenen, 532'deki Nika ayaklanmasında tekrar bir yangına kurban giden eski Ayasofya'nın yerine şimdiki büyük mabedi, I. Iustinianos, Anadolu mimarlar İsidoras ile Antemios'a yaptırdı. 27 Aralık 537'deki açılış töreninden sonra iç süslemeleri otuz yıl daha sürdü. 55 metre yüksekliği, 32 metre çapı olan kubbesiyle evrenin sınırsızlığını, duvar mozaikleri ve mermerleri ile de denizleri, ormanları simgeleyen Ayasofya; depremlerden, yangınlardan birçok kez etkilendi ve her seferinde özenle onarıldı.

Bizans döneminde, imparatorun ve patriğin de katıldığı dinsel törenlerin yapıldığı mabedi, 1204'te İstanbul'u işgal eden Latinler yağmaladılar.

Fetihten (1453) sonra camiye çevrilen Ayasofya; kentteki tüm selâtin camilerin en büyüğü olarak kabul ediliyordu. II. Selim (1566-1574) ve III. Murad (1574-1595) dönemlerinde; Mimar Sinan tarafından onarıldı ve yeni minareler, hünkâr mahfili, avlusuna da padişah türbeleri yapıldı.

Medresesi, imareti, kütüphanesi, muvakkithanesi, şadırvanı, mektebi, sebilleri, çeşmesi ve türbeleri ile büyük bir Osmanlı külliyesine dönüşen Ayasofya'yı, 19. yüzyılda Fossati Kardeşler geniş çapta onardılar. 1930'larda mozaik onarımları nedeniyle ibadete kapalı iken 1 Şubat 1935'te müze yapıldı.

CROSSWORDS

CROSSWORDS

1. Explosive
7. Dressmaker's aid
8. Carry
10. Strong-smelling vegetable
12. Wanderer
14. Behind time
16. Melody
17. Stepped
18. Goes by bike
19. Expression of dismay
21. Notion
23. Lower in value
26. Tree with black berries
28. Depart
30. Female rabbit
31. Cover
32. Beer factory

DOWN

1. Drink
2. Workers' organisation
3. Conifer
4. Hospital dormitory
5. Young eel
6. Signed as if on a later day
7. Regret
9. Completed university
11. Supervise
13. Not indoors
15. Tracking device
20. British snake
22. Does business
24. Become bigger
25. Singing voice
27. Long high shot in tennis
29. Compete

ACROSS: 1. Gunpowder, 7. Pin, 8. Lug, 10. Onion, 12. Rover, 14. Overde, 16. Tune, 17. Trod, 18. Rides, 19. Alas, 21. Idea, 23. Degrade, 26. Elider, 28. Leave, 30. Doe, 31. Lid, 32. Brew houses.

DOWN: 1. Gin, 2. Union, 3. Pine, 4. Ward, 5. Elver, 6. Rue, 7. Postated, 9. Graduated, 11. Oversee, 13. Outside, 15. Radar, 20. Adder, 22. Deals, 24. Grow, 25. Alto, 27. Lob, 29. Vie.

ÇÖZÜMLER / SOLUTIONS

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ'NİN 38. SAYFASINDA İNGİLİZCE OLARAK YAYINLANAN ATASÖZLERİNİN TERCÜMELERİ

- 1- Eşek dağda ölür, zararı eve gelir.
- 2- Bir pire için yorgan yakılmaz.
- 3- Dağda gezen ayağa da rastlar, kurda da.
- 4- Az ateş çok odun yakar.
- 5- Anadan doğmak ölmek içindir.
- 6- Borçlu ölse de borç ölmez.
- 7- Borçsuz çoban, borçlu beyden yeğdir.
- 8- Borçlunun duacısı alacaklısıdır.
- 9- Aldatayım diyen aldanır.
- 10- Ayinesi iştir kişinin, lâfa bakılmaz.
- 11- Akşamın işini sabaha bırakma.
- 12- Mum yanmayınca pervane dönmez.
- 13- Keçinin uyuğu çeşmenin (pınarın) gözünden su içer.
- 14- Gönülsüz köpek havlamaz.
- 15- Tilkiye tavuk çobanlığı teklif etmişler, ağlamış. "Niye ağlıyorsun?" demişler, "inanamadığım için" demiş.
- 16- İnsan insanın şeytanıdır.
- 17- Tepelerde gezen vadi aramaz.
- 18- Aşağı tükürsem, sakalım; yukarı tükürsem, bıyığım.
- 19- Ayıkla pirincin taşını.
- 20- Allah kimseyi hekime ve hâkime muhtaç etmesin.
- 21- Karganın rüyası şahin olmak(-tır).
- 22- Yazın serçeye kim olsa yem verir.
- 23- Gülü seven dikenine katlanır.
- 24- Kişinin kendine ettiğini kimse edemez.
- 25- Koyun güden kurdu görür.
- 26- Öpülecek el ısırılmaz.
- 27- Köpeklerin duası kabul olunsaydı, gökten kemik yağardı.
- 28- İnsanoğlu yenilmekle tecrübeli, yanılmakla âlim olur.
- 29- Ustanın yanında perende atılmaz.
- 30- Her yokuşun bir inişi, her gidişin bir gelişi vardır.

KAYSERİ'DE SON BİR AYDA EN ÇOK SATAN ve OKUNAN KİTAPLAR

- YAYINEVLERİ -

Dergimiz bu sayısıyla birlikte Kayserimizde en çok okunan yazar ve kitapları araştırarak sizlere sunacak. Bu sayımızda sınırlı imkanlarımızla tesbit edebildiğimiz son bir ayda en çok satılan ilk on kitabı sunuyoruz. Önümüzdeki sayılarımızda bu çalışmalarımız detaylandırılarak devam edecektir. Bu arada değerli kitapçevlerimizden ve yayıncılarımızdan da bir ricamız var: Eğer sizler de bu tür istatistikleri tutar ve bizlere bildirirseniz seviniriz. Ve ayrıca verilerinden yararlandığımız; Akabe, Geçit, Kıvılcım ve Nil kitabevlerine teşekkür ediyoruz.

SON İKİ AYDA KAYSERİ'DE EN ÇOK SATAN KİTAPLAR

- 1- Yüreğinin Götürdüğü Yere Git, Suzanna Tamaro.
- 2- Simyacı, Paulo Coelho.
- 3- Fasıldan Fasıla 3, M. Fethullah Gülen.
- 4- Bizim Çatlı, Lütfi Yıldız.
- 5- Bir Adım Hüznün Benim, Adnan Büyükbaş.
- 6- Sofinin Dünyası, Jostein Gaarder.
- 7- Sevmek Ölmekle Başlar, Murat Başaran.
- 8- İçimizdeki Biz, Doğan Cüceloğlu.
- 9- Türk Dünyası; Nüfus, Kültür ve Sosyal Yapı, Nevzat Özkan.
- 10- Kumral Ada Mavi Tuna, Buket Uzuner.

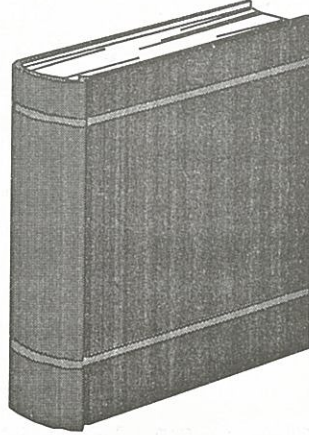

KADIR ÖZDOĞAN YAB.D. 3-A 4

BİR KİTAPTAN ALINTILAR

DİKKAT YAZILI VAR!

Ahmet Gülüm'ün Korayayın'dan bir kitabı çıktı. Ahmet Gülüm "Dikkat Yazılı Var" adlı kitabında çeşitli sınıf seviyelerinden öğrencilerin, değişik yazılı sorularına verdikleri ilginç cevapları derlemiş. Kendi alanında ilklerden olan bu çalışma bir taraftan bizleri gülümsetirken diğer taraftan da düşündürmektedir. Şimdi size bu kitaptan (imlâ ve noktalamalarına sadık kalarak) yaptığımız bazı alıntılar sunuyoruz:

Soru : Kasabayı kim yönetir?

Cevap: Kasabayı şerif ve adamları yönetir. (Kamil/ İlkokul-5)

Soru : Boğazlarımızın derinliği ne kadardır?

Cevap: İstanbul boğazı az biraz derindir, Çanakkale boğazı ise çok çok az biraz derindir ve aralarında dünya kadar fark olmasıdır. (Seyit/Lise2)

Soru : Ova nedir?

Cevap: Dümdüz ve uçsuz bucaksız şahane yerlere ova denir. (Hakan/Ortaokul 2)

Cevap: Çukur mukur gibi yamuklara ova denir. (Ali/ Ortaokul 2)

Boş ve yamuk araziye denir. (Fatma/ Ortaokul 2)

Soru : Kenar deniz nedir?

Cevap: Ben kenar deniz gördüm. Benim teyzemin kenar denizi var. (Yunus/Ortaokul 2)

Cevap: Bir evin karşısındaki denize kenar deniz denir. (Eda/Ortaokul 2)

Soru : Bir yerin turistik sayılması için gereken şartlar nelerdir?

Cevap: Turistlerin turist olması, yerlerin temiz olması ve turistlerin yatıp kalkması gerekir. (Selda/Ortaokul 2)

Soru : Ormanların korunması için

neler yapmalıyız?

Cevap: Vahşi ve yırtıcı hayvanları ormana sokmamalıyız, zehirli ve yırtıcı yılan ve bitkilerden arındırmalıyız. (Fatma/İlkokul 5)

Soru : Kıyamet günü ne demektir?

Cevap: Kıyamet günü her şeyin kıymetli olduğu bir gündür. (Kemal/İlkokul 5)

Soru : Erzincan'daki depremedeler için neler yapmalıyız?

Cevap: Oraya didip, depremedelere yardım etmeliyiz, hal hatırlarını sormalıyız. Depremzedelerin sobalarını yakmalıyız, yorganlarını üstlerine örtmeliyiz. Acıkanlara çorba filan içirmeliyiz. (Melek/İlkokul 5)

Soru : Bulgarlara karşı kim savaştı?

Cevap: Bulgurlara karşı çakırkeyif Ali paşa savaştı. (Selin/Ortaokul 2)

Cevap: Bulgarlara karşı çanakçömlek Ali Paşa savaştı. (Kemal/Ortaokul 2)

Cevap: Çetinceviz Ali Paşa savaştı. (Suat/Ortaokul 2)

Soru : Yönümüzü nasıl buluruz?

Cevap: Yolda gidiyorum bir adama rastladım aha bu yoldan

gideceksin dedi giderim. Sora sora Bağdat'ı buluruz ki. (Recep/Ortaokul 2)

Soru : Kazasker nedir?

Cevap: Yolunmuş kaza kazasker denir. (Cemal/Ortaokul 2)

Soru : Fotosentez nedir?

Cevap: Fotoğraflayıp sentezlemek olayına fotosentez denir. (Orçun/Lise 1)

Soru : Hangi durumlarda ara seçime gidilir?

Cevap: Meclis başkanlarının iflâsı durumunda ara seçime gidilir. (Ayşe/Ortaokul 3)

Ve bir kompozisyon; konu: Sakla samanı gelir zamanı.

Bir arkadaşımız bir şey isterse vermeyiz, ama bir gün kalem veya silgi isteriz. O da bize vermez. Komşusunun oğlu veya kızını okula savacak kitabı yoksa komşusununda varsa vermeli, zamanı gelince o da ona verir. Türkiye Irak'a ödünç silah vermezse Türkiye'de bir savaşa girdiğinde Irak'ın aklına şıpadanak gelir ve Türkiye'ye yardım eder. Örneğin spor kulüpleri Trabzonspor Fenerden ödünç para vermesi lazım, vermese bile Fenerin Trabzonspora işi düşer. Zamanı geldiğinde Trabzonsporda Fenere vermez. Büyük Türk gençleri birbirine bir ev kiralar, zamanı gelince evi veren büyük Türk gencinin alın terini, emeğini eline koymalıdır.

Bir ailenin ineği hastalanmış veteniren aramaya koyulur. Diğer komşusunun evinde telefon vardır. Telefonu açmaya izin vermez inek orada ölür. Aradan yıllar geçer o telefonu açmaya izin vermeyen komşusunun oğlu hastalanır. Aha işte şimdi zamanı geldi. onun evindeki telefonu bozuldu. Onun evinde telefon var ve telefon açmaya gidemez. Ya işte saklasaydın samanı gelirdi şimdi zamanı. (Kerem/Ortaokul 2)

DERLEYENLER:

ÜLKÜ KARAKOÇ Yab.D. 3/B -73

PELİN AYHAN Yab.D. 3/B - 284

Duvar Yazıları ...

- ✓ Kaplama alanı dışında kalasın!
- ✓ İmajın sarsıla, reytingin düşe!
- ✓ Klip çekemeyesin, top on'a giremeyesin!
- ✓ Siyaset Meydanı'na çıkamayasın, "Maraba Televole" diyemeyesin!
- ✓ Yalancının mumu yatsıdan sonra jenaratöre bağlanır!
- ✓ Üzüm üzüme baka baka solarium!
- ✓ Az veren maldan çok veren örtülü ödenekten!
- ✓ Aşkın gözü lenslidir.
- ✓ Erken öten horozu yazı dizisi yaparlar.
- ✓ Bal tutan parmağını halka açar.
- ✓ Alma mazlumun ahını, çıkar kamuoyu anketlerinde.
- ✓ Davulun sesi uzaktan top on listelerine girer.
- ✓ İki gönül bir olunca üçüncüye gizli kamera düşer.
- ✓ Ana muhalefet gibi yar olmaz.
- ✓ Bir fincan nescafe'nin hatırı müebbettir.
- ✓ Bazı besteciler şarkılardan acayip para kazandırıyor: Bul Garo'yu al parayı...
- ✓ Soğuk, buz gibi, çeşitli, tatlı ve güzelsin. Seni seviyorum. Ama sen dondurmasın!
- ✓ Geri zekâlılığın üniversitesi olsaydı, seni dekan yaparlardı.
- ✓ Ne güzel senin zekâ meselen yok. Çünkü zekân yok!
- ✓ Ben Kader mahkûmuyum. Karımın mahkûmu.
- ✓ Dünyada oksijeni karbondioksite çevirmekten başka işe de yaramalısın.
- ✓ Sana yapılmasını istemediğini başkasına yap. Belki zevkler değişebilir!
- ✓ Karne yüzünden yediğin dayaklar mutlu bir tatilin başlangıcıdır.
- ✓ Derdini söylemeyen iyi yapar. Bir de onun derdiyle uğraşamayız.
- ✓ Bitkisel hayata girdim, hıyar gibi yaşıyorum.
- ✓ Annemler dört kardeş, hayret dayımlar da!
- ✓ Beni takip etme, ben de kayboldum.
- ✓ Dinsizin hakkından imansız arkasından hoca gelir.
- ✓ Tam öğrenmeye başlamıştım ki, okullar kapandı!
- ✓ Yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Olsun ben de jeneratör alırım...

Katkıda bulunanlar: Serap Demirci Yab. D. 2-D 222

Zehra Güneş Yab.D. 2-D 139

Ahmet Duman 3-B 7079/Yıldırım Karakaya 6-B 6411

Mohaç Türküsü'ne Nazire**FIKRALAR****TALEBE TÜRKÜSÜ**

Bizdik o imtihanın bütün heyecanı ile coşan
Bizdik o sabah ilk olarak imtihana koşan!
Uçtuk mektep koridorlarında muvaffakiyet
hevesiyle

Öğrenmiştik Afrika'yı çölüyle, devesiyle
Kalbimizin saniyede üç buçuk attığı gündü
Tam o sırada karşıdan mümeyyiz göründü
Çatık yüzlü bir kişi ki almıyor bizi ka'âle
Girdik imtihan odasına geldik feci hâle
Birbirimize veda ettik, içimizden korku silinsin
En son gayretimizdir bu herkesçe bilinsin
Acele acele yazarken cevapları âdeta yarıştı
Derin düşüneyim derken peri cine karıştı
Nihayet çıktık hepimiz koşarak işkence
odasından

Nedir çektiğimiz şu imtihan modasından
Bir bahçedeyiz şimdi arkadaşlarla beraber
Bizler gibi titremiş o yoldaşlarla beraber
Lâkin kalacak mektebe bizden
Her zaman çınlayan bir hatıra seslerimizden.

GÜNER BERKTAN

BİLMECELER

- 1- Hangi kuşun adı saygıyla anılır?
- 2- Mimarların öğle yemeği nedir?
- 3- En efendi ilçemiz hangisidir?
- 4- İçinden çaldıkça büyüyen nedir?
- 5- Baş aşağı gelmeyen şey nedir?
- 6- Kullanıldıktan sonra ıslanan şey nedir?
- 7- Soru sormadan cevap isteyen şey nedir?
- 8- Hangi kök sökülmez?
- 9- Hangi ata binilmez?
- 10- Hangi balık yenmez?
- 11- Masada kesilip yenen şey nedir?
- 12- Hangi dayı nazik değildir?
- 13- Bekçi ne zaman düdük çalar?
- 14- Eşeklerin en sevdiği harfler hangileridir?

GÜLGÜN ÖZSOY

Yab. D. 2-D 81

Oluy olduğunda, 14- A-1-
10- Kalabalık, 11- Oyun Kağıdı, 12- Kabadayı, 13-
Top, 6- Havlu, 7- Telefon, 8- Karekök, 9- Sakat,
1- Baykuş, 2- Çiz Bürger, 3- Beyşehir, 4- Çukur, 5-

Cevaplar:

PAPAĞAN

Dursun çok sevdiği Temel'e oldukça değerli, üç dil bilen bir papağan göndermişti. Kısa süre sonra Temel'den bir teşekkür mektubu aldı. Temel mektupta özetle şöyle diyordu:

-Gönderdiğin kuşa teşekkürler, çok lezzetliymiş!

AYNA

Temel ömründe hiç ayna görmemişti. Bir gün yolda giderken bir ayna bulur. Eline alıp bir bakar şaşırıp kalır. Aynada kendisini görünce:

-Affedersiniz, içerde sizin olduğunuzu bilmiyordum!

SİNYAL

Temel yeni araba almıştı. Arkadaşı olan Dursun'a sorar:

-Dursun, bak bakalım arabanın sinyal lambaları yanıyor mu?

Dursun:

-Yanayı, yanmayı, yanayı, yanmayı...

AZRAİL

Nasrettin Hoca birgün fazlaca hastalanmış. Karısına:

-Git güzelce giyin, süslen ve yanıma gel, demiş.

Karısı, hocanın ne söylediğini anlamamış:

-Neden süsleneyim? diye sormuş.

Nasrettin Hoca her zamanki nükteli cevabını kondurmuş:

-Azrail gelince belki seni beğenip alır!

RESİM

Temel askerden evine bir resim göndermiş. Bir değişiklik olsun diye iki öküzün arasına girip öyle resim çekirmiş. Resmin arkasına da şöyle bir not düşmüş:

-Öküzlerin arasındaki benim...

BAŞ BELASI

Adam, bir türlü boşayamadığı karısını bir pazar, motosikletinin arkasına bindirip, motorsikleti son sürat sürdürdü. Gittikçe motosikletinin hızını arttırarak epeyce gittikten sonra, arkasına seslendi:

-Karıcığım...

-Canım...

-Ay, sen hâlâ orada mısın?

SEBEP

İki arkadaş konuşurlarken biri sormuş:

-Acaba kadınların sakalı niye çıkmaz?

Öteki şu gerekçeyi ileri sürmüştü:

-Çeneleri durmaz da ondan. Eğer sakalları olsaydı, onları hangi berber zaptedip de traş edebilirdi!

ÜZÜLME SAKIN

-Köpeğin tüylerini benim tarağımla taramışsın!...

Karısı:

-Üzülme şekerim, tarağı yıkadım da öyle taradım...

ÖĞRETMENLERİMİZİN ADRESLERİ

Biyoloji Öğretmeni: Genetik Şifre Cad. Sindirim Sokak Hücre Apt. No: R+ MITOKONDRI/DNA

Matematik Öğretmeni: Daire Mah. Hipotenüs Sokak X+1 Apt. No: 3.Km. ÇEMBER/AÇIORTAY

Beden Eğitimi Öğretmeni: Koş Yavrum Koş Cad. Esne-Geril Sokak Hentbol Apt. KAPALI TRİBÜN/ STADYUM

Tarih Öğretmeni: Malazgirt Cad. Kanuni Sokak Sipahiler Apt. No: 1453 TALAS MEYDANI/KARACA-AHMET

Sanat Tarihi Öğretmeni: Taş Kemer Cad. Barok Sokak Sülüs Apt. Kat: 2 ÜÇ ŞEREFELİ/ AKHISAR

Felsefe Öğretmeni: İbni Sina Apt. Farabi Sokak Mantıksızlar Apt. No:pVq SOSYAL KONUTLAR / VAROLUŞ

Coğrafya Öğretmeni: Ölçek Cad. Ulaşım Mahallesi Yer Yüzü Şekilleri Sokak Volkan Apt. No: 1/200.000 KRATER/DÜZOVA

Sağlık Bilgisi Öğretmeni: Hasta Taşınmaz Mah. Sedye Sokak Verem Apt. No: BRH- HASTANE ÇIKMAZI/SAĞLIKOLSUN KASABASI

ZEHİRA GÜNEŞ Yab.D. 2/D 139

KAVRAMLAR

- * Yahu her hoca beni soruyor:
ZOR SORU
- * Kesilmekten bıktım: MAKBUZ
- * O günden sonra içime bir kurt düştü:
ÇÜRÜK ELMA
- * Afedersiniz, beni mi çağırdınız?: TÜRKÜ
- * Bir o yana, bir bu yana: SINAV ANI
- * Çok karalandım, lütfen silin:
KARA TAHTA
- * Tadına doyum olmayan duygu:
DERS GEÇME
- * Uzun ince bir yoldayım:
OKUL KORİDORU
- * Açılıp kapanmak kaderim: KAPI

👉 FIKRALAR

TESELLİ

Kadın, hastanede kocasını ziyarete gelmişti. Adam:
– Beni teselliye yarayacak haber mi getirdin? diye sordu.

Kadın cevap verdi:

– Evet, sakın hastaneden çıkmaya kalkma. Bakkal, kasap her gün kapının eşğini aşındırıyor.

KISKANÇ KOCA

Çok kiskançtı, o gün hiç beklenmedik bir saatte eve gitti. Kendisini karşılayan karısının heyecanlı ve telaşlı hâlimden şüphelendi, hemen traş usturasını alıp bilemeğe başladı. Bunu gören karısı, yanına sokuldu, kolunu tuttu:

– Ne yapıyorsun kocacığım?

Adam yatak odasını göstererek:

– Hiç karıcığım, dedi. Yatağın altında bir çift erkek ayakkabısı görüyorum, şayet bunların içinde bir adam yoksa bu bilediğim ustura ile traş olacağım!

KURNAZLIK

Temel'in tezgahtar olarak çalıştığı eczane o gece nöbetçiydi. Müşteriler arada sırada geliyordu. Bir aralık kapı tekmeyle açıldı ve içeriye elinde tabanca olan maskeli bir soyguncu girerek:

– Kasadaki paraları boşalt çabuk!... dedi.

Temel büyük bir şaşkınlık içinde soyguncuya ve elindeki tabancaya baktıktan sonra büyük bir soğukkanlılıkla cevap verdi:

– Özür dilerim payum, reçetesuz pi şey vermeyruk!

KESİN CEVAP

Türkçe dersinde öğretmen Karadenizli minik öğrencilere fiil çekimini öğretmektedir.

– Ben gitmiyorum, sen gitmiyorsun, o gitmiyor... Bu söylediklerimi kim tekrarlayacak?

Temel cevap vermek için ayağa kalkar:

– Çimse citmiyor!...

BOŞ LAF ETME

Ali arkadaşını evinde ziyaret eder. Arkadaşı o esnada bir paltoya düğme dikmektedir. Ali sorar:

– Sen evli olduğun hâlde paltona kendin mi düğme dikiyorsun?

– Boş laf etme, bu palto eşime ait!

DİNLİYORMUŞ

Pek iyi geçinemeyen karı-koca yine bir kavga sonucu darılmışlardı. Kocasını söylemeye devam ediyorsa da, karısını onu umursamaz ve dinlemez bir hava takınarak koltuğu ters çevirip oturmuştu. Adam bir ara:

– Beni dinlediğini gayet iyi biliyorum, dedi. Çünkü dişlerinin gıcırdağını duyuyorum...

ÖLMÜŞ İNSANLARIN KARAKUTULARINDAKİ SON SÖZLERİNDEN DERLEMELER

- * ... Ben bunu bilir, bunu söylerim Refik; tren yolculuğu en güvenilir yolculuktur!
- * ... Az önce eve girerken köşede bir adam gördüm, kocana benziyordu hayatım.
- * ... Yani Fransa'ya iş gezisine gittiğini bilmesem, kesin kocan bizi izliyor derdim.
- * ... Arkamda duracağına gel de uçurumun manzarasına bak kocacığım.
- * ... Semracığım bak arabanın ibresi 200'ü gösteriyor!
- * ... Valla bak sarhoş bile olmadım bacanak. Gel bir büyük daha devirelim, sonra yola çıkarız.
- * ... Yapma Şefik abi şeytan doldurur!
- * ... Bak bu sana son traş oluşum Sadık abi. Peşin peşin söylüyorum bu sefer de oramı buramı kesersen bundan sonra başka berbere traş olurum haberin olsun!
- * ... Üstüme gelmeyin ulan! Ben kareteçiyim!
- * ... Durumum çok mu kötü doktor bey?
- * ... Bu Fenerbahçe beni öldürecek abi ya...
- * ... Nesi var bu kapuskanın?
- * ... Ben öldükten sonra tablolarım çok para edecek Ayşegül!
- * ... Boğaza gelip temiz hava almayı iyi akıl ettik... Çocuğum oynama şu arabanın el freniyle!
- * ... Aaaa evler ne kadar yakınlıştı Perihan? Sanki uçak çatıların üstünde uçuyor!
- * ... Elektrikçiye gerek yok ben şimdi hallederim.
- * ... Şimdi size kurşunun elle tutulabileceğini ispat etmek istiyorum sevgili konuklar...
- * ... Mübarek kandilimi kutlamak için hücreme kadar gelmeniz ne kadar büyük incelik hoca efendi!
- * ... Doktora neyin gerek yok! Beni üfürükçü Sabit Hocaya götürün...
- * ... Ohooo, doktorun her dediğini yapsak açlıktan ölürüz birader. Hadi yiyin afiyet olsun.
- * ... Doğal gazın ülkemize hayırlı olmasını diliyor ve doğal gaz ile çalışan ilk ocağı huzurlarınızda yakıyorum.

BETÜL YILMAZ
Yab. D. 2-F

👉 FIKRALAR

TECRÜBE KONUŞUR

- Kadın üzüntülü bir tavırla karakola girdi. Komisere:
- Efendim, dedi, kocam bir haftadır ortalarda yok.
 - Ya, dedi komiser. Nasıl oldu bu iş?
 - Geçen hafta tavuk haşlamıştım. Eşime bakkaldan bir kutu bezelye almasını söyledim. Gidiş o gidiş. Şimdi ben ne yapayım?
- Komisere düşündü:
- En iyisi hanımefendi, siz o tavuğu artık kızartma yapın!...

İKİ İHTİMAL

- Salamon, Mişon'a dedi ki:
- Bak Mişon, hatırıma ne geldi?
 - Söyle Salamon, ne geldi?
 - Diyelim ki savaş çıktı...
 - Eeee, sonra?
 - Hemen korkma canım, savaş çıkarsa bizim için iki ihtimal var.
 - Neymiş onlar?
 - Savaşa ya gideriz ya gitmeyiz. Gitmezsek mesele yok. Fakat gidersek yine iki ihtimal var. Ya bizi askere alırlar ya da almazlar. Almazlarsa mesele yok, Askere alırlarsa iki ihtimal var. Ya askerden kaçarsınız ya da kaçamayız. Kaçarsak mesele yok. Kaçamazsak ortaya yine iki ihtimal çıkıyor. Bizi ya cepheye alırlar veya geri hizmette patates soydururlar. Geri hizmette kalırsak mesele yok. Fakat cepheye gönderirlerse ortaya yine iki ihtimal çıkıyor. Ya ölürüz veya bizi esir ederler. Ölürsek mesele yok. Fakat esir edilirse işte o zaman hapi yuttuk...

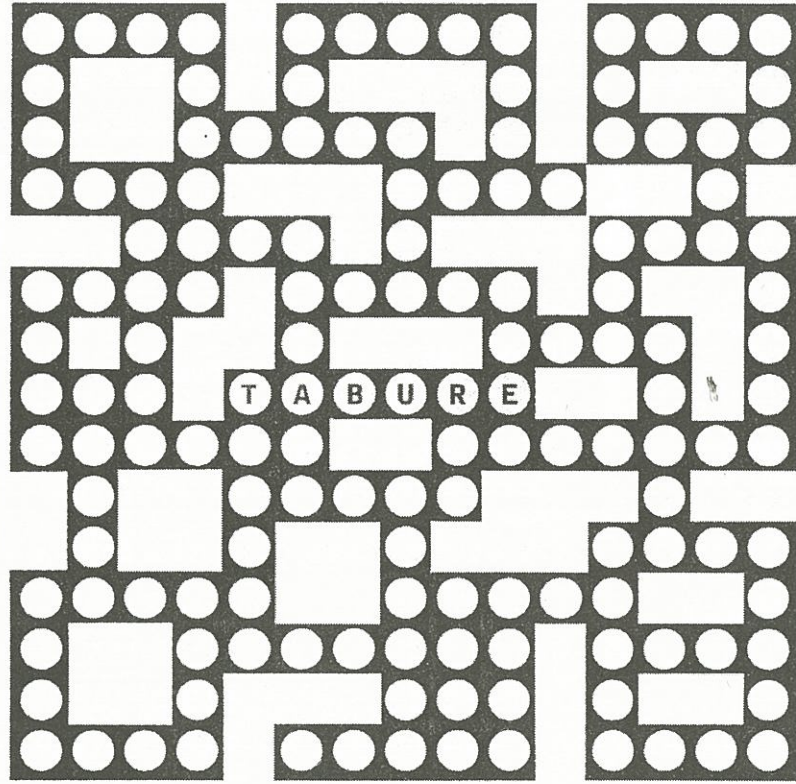
AYIP

- Birgün, bir fakir eski elbise ile bir padişahın meclisine girer. Padişah dervişin kıyafetini beğenmez. Meclisdekilerden biri der ki:
- Padişahın huzuruna böyle elbiselelerle gelmenin ayıp olduğunu bilmez misin?
- Fakir şöyle cevap verir:
- Padişah huzuruna eski elbise ile girmek ayıp değil, huzurdan eski elbise ile çıkmak ayıptır.

NE GEREĞİ VAR

- Temel ve Cemal ilk kez baleye gitmişler. Kızların parmaklarının uçlarına basa basa dans ettiklerini gören Temel dayanamaz ve arkadaşına dönerek:
- Ha uşak, pöyle yapturacaklarına, daha uzun poyli kızları çıkarsalar doğru olmay mıydı?

KATKIDA BULUNANLAR: ESRA CULFA Haz. A-481
BETÜL YILMAZ Yab.D. 2-F 258
ZERRİN MAKARA 6-H 9296
HARUN AYDIN Yab. D. 3/B 48

KELİME YERLEŞTİRME**AŞAĞIDA VERİLEN
KELİMELERİ KUTULARA
YERLEŞTİRİN**

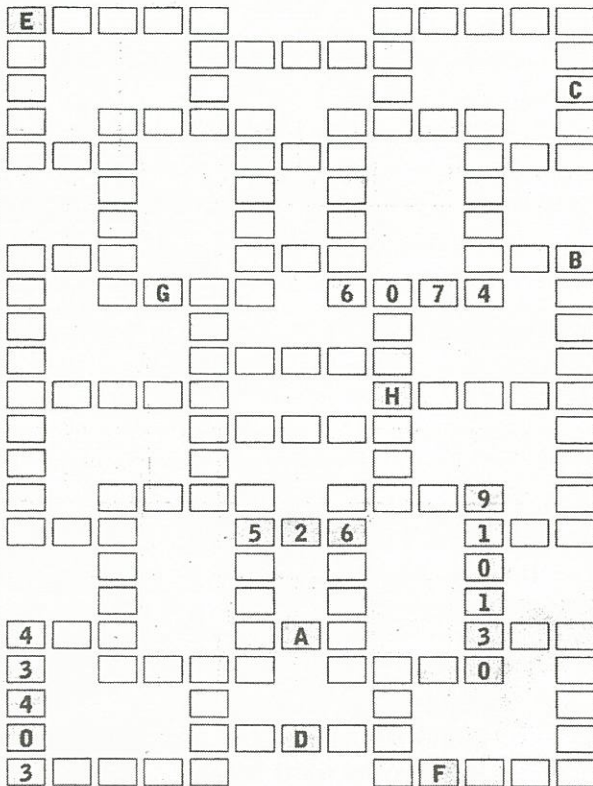
3 Harfli: ASA - BAY - HOŞ - İRI -
KIN - PEK - ROM - ZİH

4 Harfli: AMAÇ - ARAÇ - BUSE -
CEBE - CIVA - ÇIMA - EKİM - EK-
Tİ - ESİR - HAKİ - İCAR - İMAM -
İMAR - KÜRK - LALE - PENS -
RISK - SAKO - TEPE - TEST -
YAMA - ZEKA

5 Harfli: ABİDE - AHENK - ALICI -
ÇELİK - HAYAT - HAZIM - ODA-
CI - REŞİT - SİLGI - ŞEKER -
ÜREME - YILAN

6 Harfli: ELEMAN - İRAMAK -
MARKKA - MÜDANA - SEVİYE -
TABURE - TAHİNİ

7 Harfli: MİNİMUM - ORİGAMİ

RAKAM BULMACA

Aşağıdaki rakamları karelere yerleştirin. Harflerle belirtilen rakamları sırayla okuduğunuzda ünlü yazarımız Sait Faik Abasıyanık'ın doğum tarihini bulacaksınız.

3 Rakamlı :

075 - 128 - 218 - 317 - 388 - 471 - 526 - 593 - 617 -
724 - 893 - 896 - 993

4 Rakamlı :

0129 - 1920 - 2138 - 3037 - 3970 - 4043 - 5621 -
6074 - 6161 - 7090 - 8936 - 9975

5 Rakamlı :

01406 - 10104 - 19753 - 20202 - 37200 - 43403 -
47145 - 50504 - 59706 - 62626 - 71709 - 79177 -
81806 - 90909

6 Rakamlı :

068941 - 106754 - 270167 - 374518 - 684536 -
756776 - 822390 - 910130

7 Rakamlı : 0626971 - 9429953

9 Rakamlı : 389061238 - 889071236

KAYSERİ LİSESİ

100. YIL ŞEREF BELGESELİ HAKKINDA NE DEDİLER ?

Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli yayınlandığı günden beri büyük ilgi gördü, yankılar uyandırdı. Yerel ve ulusal TV'lerin yanında yerel ve ulusal basında da övgüyle, sifasiyle söz edildi. Ayrıca kişisel sözlü, telefon, telgraf ve mektupla teşekkür, tebrikler aldık ve almaktayız.

Bunlardan bazılarının yayımına bu sayımızda da devam ediyoruz.

Sayın Yusuf ÖZMERDİVENLİ,
Kayseri Lisesi Müdür Yardımcısı
100. Yıl Yıllık Tert. Kom. Bşk.
KAYSERİ

Sayın ÖZMERDİVENLİ,

Yıllarca emek vererek hazırladığınızı Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeselini aldım; ilginiz için teşekkür ederim. Bizim kuşak mezun olurken-sanıyorum ilk kez-bir Yıllık yayımlanmış ve bu olay o zaman, hepimiz için, övünç kaynağı olmuştu. Kütüphanemde özenle sakladığım o mütevazı Yıllığın yanında şimdi böyle bir Belgelese sahip olduğum için büyük mutluluk duyuyorum. Büyük bir emek ürünü olduğu ilk bakışta dikkati çeken bu ortak yapıt, inancım odurki, zengin içeriği ve anlamlı düzeni ile kendi alanında başarılı bir örnek olarak her zaman övgü ile anılacaktır.

Geçmişde yalnız Kayseri'nin değil tüm Orta Anadolu'nun 'ilim ve irfan yuvası' olan Lizemizin böyle bir Belgeselle tarihe maledilmiş olması dolayısı ile, 100. Yıl Yıllık Tertip Komitesi Başkanı olarak, değerli şahsınızda tüm emeği geçenleri yürekten kutluyor, en iyi dileklerini sunuyorum.

Ziya MÜEZZİNOĞLU

NOT: Belgeselin 61.inci sayfasında TBMM'de Kayserili Üyelerden söz edilirken benim CGP'li olduğum yazılı. Aslında belki bir harf hatası söz konusu ama, takdir edersinizki, politikada parti konusu çok duyarlı bir konu. 1975 yılında ben CHP'den senatör seçilerek politikaya girdim ve hep CHP'li kaldım. 1991 yılında, CHP'nin tekrar açılışının ardından aktif politikadan çekilmiş olmakla birlikte, parti söz konusu olduğu zaman, bu gün de kendimi 'eski CHP'li' olarak en azından size açıklamak doğru olur diye düşündüm.

Bir başka nokta da soyadlarıyla ilgili. O dönemde soyadı uygulaması yeni başladığı için, ben de dahil olmak üzere, bir çok arkadaşımız değişik adlarla Belgeselde yer almış bulunuyor. (Tabii ki haklı olarak c zamanki Lise kayıtları öyle idi). Bu konu ile ilgili bir anımı ayrı bir yazı halinde ekte sunuyorum. Uygun bir biçimde Lise Dergisinde yayımlanırsa konunun aydınlanmasına yardımcı olacağını sanıyorum.

Tekrar teşekkürler ve selâm ve de saygılarla.

BELGESELİ KUTLARKEN

100. Yıl Şeref Belgeseli Tertip Komitesi, böyle bir Belgesel hazırlamakla, her zaman övgü ile anılacak büyük bir hizmet gerçekleştirmiştir. Tüm ilgilerini yürekten kutlarken, dolaylıda olsa, konuyla ilgili sayılacak bir anımı Kayseri Lisesi Dergisi'nin okuyucularıyla burada paylaşmak istiyorum. Öyle sanıyorum ki, genç kuşaklar belgeselin eski dönemlerini incelerken 'kim-kimdir?' konusunda ortaya çıkan bazı sorular da aydınlanmış olacaktır.

Önce şunu belirtmeliyim ki bizim dönemimizde Kayseri Lisesi bir bölge lisesi idi ve aynı sınıflı paylaştığımız öğrenciler arasında Nevşehir, Niğde, Yozgat, Kırşehir ve hatta Ankaradan gelenler vardı. O illerdeki ilk yada orta okulları bitirdikten sonra aramıza katılan bu arkadaşlarımız, lise öğrenimini burada tamamlarken Kayseri Lisesi muzunu olmanın ayrıcalığını da kazanmış oluyorlardı. Lizemizin yine o dönemde bir başka özelliği de gündüzlü ve yatılı olmasıydı; Öğrencilerin büyük bölümü, o zamanki deyimle 'nehari' yani gündüzlü olmakla birlikte 'leyli' yani yatılı öğrenci sayısı da oldukça kabarkıdı ve bunların bir bölümü 'paralı yatılı' olarak öğrenim görürken devlet sınavını kazanmış bir bölümü de - bu satırların yazarı gibi - 'leyli mecani' yani parasız yatılı olarak okuyordu.

Gelelim anıya; Yıl: 1934/35 ders yılı, sınıf: 3/A. Büyük çoğunluğu ilk yıldan beri birarada okuyan öğrencilerden oluşan sınıfımıza o dönemin başında bir kaç yeni öğrenci katılmıştı; bunlardan biri de Talasdaki Amerikan Kolejinde okurken aramıza katılan 344 Hüseyindi. İlk dersde yeni öğrencilerini tanımak isteyen Türkçe Hocamız Nazlı Hanım (Nazlı Handan Gaspiralı) Hüseyine Kolejden niçin ayrıldığını sordu. Cevap çok açık ve kesindi: "Sevme-

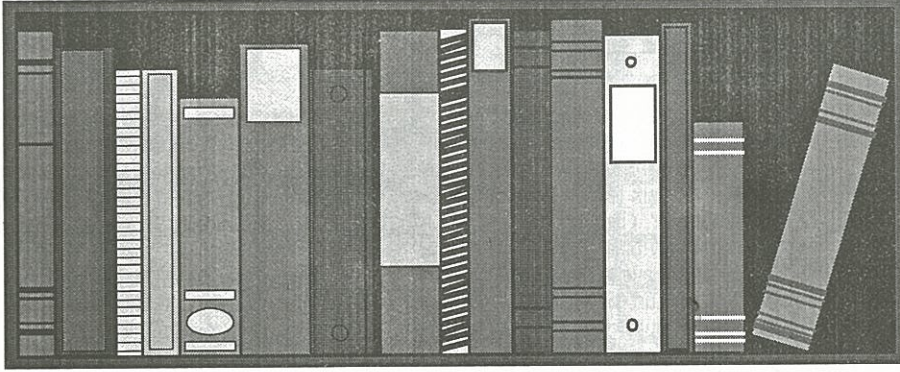
dim". Hepimiz merak etmişdik: Niçin? O sırada bir arkadaşımız Hocaya, Hüseyinin bu konuda bir yazısı olduğunu söyleyerek okuması için izin istedi. Hüseyinin heyecanlı bir sesle okuduğu bu yazıda Kolej yönetimini eleştiriyor ve özetle, 'Kırk yıldır burdasınız ve bizi kandırmağa çalışıyorsunuz, kandıramadınız işte, gidin buradan artık' diyordu. Tüm sınıf etkilenmişti; Hocamızın 'aferin' in ardından büyük bir alkış koptu. Nazlı Hanım derse devam etmek isterken aynı arkadaşımız Hüseyinin bir yazısı daha olduğunu söyleyerek onu da okumasını önerdi. Bunun konusu 'soyadı' idi. O sırada yürürlüğe giren bir kanunla herkesin bir soyadı alması ve bunu nüfusa tescil ettirmesi zorunlu kılınmıştı. Ancak çeşitli nedenlerle uygulama ağır yürüyordu. Arkadaşımız bu durumu eleştiriyor ve Atatürk'ü örnek göstererek herkesi, bir an önce, soyadı almaya davet ediyordu. Bu sözler de sınıfı etkilemişti. O arada arka sıralardan bir ses yükseldi: "Hocam, kendi ne almış?" Herkes merak içinde bu sorunun cevabını bekliyordu ki, uzunca bir aradan sonra Hüseyinin, titrek bir sesle, "henüz almadık" dediği duyuldu. Bu kez sınıfta alkış yerine tepkiler başlayınca hocamız yeni öğrencisine sahip çıkarak bizleri uyardı ve soyadının önemini ailelerimize anlatmamızı istedikten sonra bu konuyu kapatarak derse devam etti.

Bu olayın ne kadar payı olduğu bilinmez ama ertesini yıl okula başladığımız zaman, hemen hemen herkesin artık bir soyadı vardı. O arada, zamanında baş vurmadığı yada önerdiği ad Nüfus İdaresine kabul edilmediği için soyadı İdare tarafından belirlenenler olduğu bunların düzeltilmesi de bir süre sonra başka bir sorun olarak ortaya çıktı ve bazen bu da yıllar aldı.

Bu durumda kalmış ve uzun yıllar sonra ancak mahkeme kararıyla eski aile adını soyadı olarak almış bir kimse olarak ne zaman soyadından söz edilse lise yıllarına döner ve 3/A da yaşadığımız o ilginç günü ve renkli kişiliğiyle her zaman dikkat çeken sevgili arkadaşımız 344 Hüseyin Neziroğlu'nu anarım.

Belgeselin 1937/1938 Mezunları bölümünü incelerken, geçmişde 'soyadı kampanyası' başlatmış olan rahmetli arkadaşımızın soyadının 'Neziroğlu' yerine 'Meziroğlu' olarak yer aldığını görünce, 'kader yine bildiğini okudu!' demekten kendimi alamadım.

KAYSERİMİZ DEĞERLİ BİR ESERE DAHA KAVUŞTU

Prof. Dr. Ahmet UĞUR - E. Ü. İlahiyat Fakültesi

Bazıları eser yazar satıp para kazanmak için, bazıları eser verir Akademik kariyer kazanmak için, bazılarıda çırpınır, koşar, gece gündüz çalışır üç ciltlik bir eser verir. Sırf Allah rızasını kazanmak, memleket ve millete hizmet etmek için. İşte "KAYSERİ LİSESİ 100. YIL ŞEREF BELGESELİ" bu çeşit bir eserdir. Fedakar hocamız Yusuf ÖZMERDİVENLİ, müdürüyle, hoca ve talebeleriyle elele vererek, böyle değerli ve ebedi bir eseri meydana getirmişler, Koruma Derneği, Kayseri Lisesi mezunları ve mensupları, esnaf ve ilgili idarecilerin teşvik ve katkılarıyla, üç cilt halinde bastırmışlardır.

Okudum ve çok duygulandım. Bu yüz küsür yıllık irfan yuvasında kimler gelip öğretmenlik yapmamışlar? Şam, Kahire, Trablusgarp, Bağdad, Tebriz, Grid, Malta, Pirisitine, Dobruca, Selanik doğumlular, Paris, Londra, Şam, İstanbul, Kahire Üniversitesi diplomalılar, muallimler, muallimeler, mürebbiyeler, eğitimciler..

Dağılan Osmanlının yurtsuz yuvasız insanları bu irfan yuvasında kimleri yetiştirmemişlerki,... Osmanlıca ders programları, diplomalar, ziyaretler ve hatıra resimleri.

Eseri inceledikçe neler görüyoruz neler? Bugünkü ve 100. Yıldaki (1993'deki) Protokol, Kayseri hakkında ansiklopedik bilgiler, Kayseri Lisesi'nin geniş tarihçesi ile birlikte bir çok tarihi bilgi ve belgelere yer verilmiş, daha sonra 104 yıl şanlı tarihe sahip Kayseri Lisesi'nde okuyan, Kayseri Lisesi'nden mezun olanlar yani Kay-

seri Lisesi'nin yetiştirdikleri tanıtılıyor.

Yetiştirdikleri arasında kimler yok ki? Rahmetli 8. Cumhurbaşkanımız Turgut Özal, kardeşi Korkut Özal, Eski Belediye Başkanlarımızdan Osman Kavuncu, Mehmet Çalık, Niyazi Bahçecioğlu, yeni Belediye Başkanlarımızdan Şükrü Karatepe, Bekir Yıldız, Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör Özden, Türkîş Genel Başkanı Bayram Meral, Devlet Bakanı Abdullah Gül, Turizm Bakanı M. Bahattin Yücel, Ünlü Sanatçı Göksel Arsoy, onlarca, yüzlerce bakan, milletvekili, bürokrat, ünlü iş adamı, bilim adamı, doktor, avukat, öğretim üyesi, öğretmen, idareci, şair, edip, sanatçı ve her meslekten binlerce kişi. Hülâsa kuruluşundan beri Türkiye'nin kaderine etki eden, köşebaşlarını tutan kişileri yetiştirmiş ve yetiştirmeye devam etmektedir. Bu kişilerin kimler olduklarını sayfaları çevirdikçe görüyoruz. Yine bu okuldan yetiştirmiş veya bu okulda görev yapmış kişilerin herbiri ayrı birer kıymet olan unutulmaz anılarına, şiirlerine rastlıyoruz. 27x17 ebadında 2544 sayfalık eserin mündericatını bir makaleye sığdırmak mümkün değildir.

1893'lerin Mekteb-i Sultanisi neleli görmüş nelere şahit olmuş 1920-21 yılında son sınıf öğrencileri ölüm-kalım mücadelemiz Sakarya Meydan Muharebesine katılarak hepside şehadet mertebelerine erdiklerinden, o yıl okul, dünyevi meyvesini verememiştir.

Tarih kokan, tarihimizin şanlı geçmişini temsil eden, memleketimize eşsiz sima-

lar yetiştiren bu eser şimdi yaralı ellerini açmış, bükük boynu ile ona yardım edecek, onun öksüzlüğünü giderecek vefalı evlatlarını yardıma çağırıyor. Bu mağrur tarihi bina, "Bulunur kurtaracak bahti kara maderini" diyecek evladlarını bekliyor.

Bina kadar da şikayetçi olan Sayın müdür ve değerli hoca Yusuf Özmerdivenli var. O kadar emek çekilmiş, o kadar göz-nuru dökülerek hazırlanmış bu tarihi abideyi ebedileştiren eserini yani "KAYSERİ LİSESİ 100. YIL ŞEREF BELGESELİ" ni satın alacak kurum, şahıs ve evladlarını arıyor. O kadar yardıma rağmen bu üç ciltlik eser için okul idaresi eseri basan firmaya milyarlarca borçlanmış kıvrım kıvrım kıvrıyor. Nerede yok yere milyarları dökenler nerede? Kayseri deyince milli hisle dolanlar lütfen bu tarihi esere ve onun belgeseline el uzatarak Kayserimizin tarihi yadigarı olan binayı harab olmaktan, bu eserde satın alarak vefakar idarecileride gırtlığına kadar borçtan kurtarınız.

Kayseriyi sevenler, Kayseri Lisesi'ni sevenler, Kitapları sevenler; sizleri 2544 sayfa, kuşe kağıda baskılı, kısmen renkli şömiz kapaklı, nesilden nesile intikal edecek üç çiftlik bu dev belgesel eseri kitaplıklarımıza, kütüphanelerimize kazandırmaya, Kayseri Lisesi'ne uğrayarak "KAYSERİ LİSESİ 100. YIL ŞEREF BELGESELİ"nden bir takım almaya davet ediyorum.

KAYSERİ AKIN GÜNLÜK
2 Temmuz 1997

KAYSERİ LİSESİ BELGESELİ ve YUSUF ÖZMERDİVENLİ

Koca Şair Yahya Kemal Bey derki;

"Ne harabım ne harabatiyim,
Kökü mazide kalan atiyim"

İnsenoğlunun dün'ü var, bugün'ü var yarını var. Yaşanmış günlerin geri dönmeyeceğini düşünmek bile hazin!

Psikoloji de "çağrışım" diye isimlendirilen bir hadise var. İşte o çağrışım hadisesi sayesinde ki insan olur-olmaz zamanda yaşanmış günlerinin hayaline döner. Döner de; içi bir yaman sızlar. Yaşanmış günlerin, tatlısı kadar, acısı da tatlıdır. İnsan ruhuna bir tatlı sızı getirmez mi?

Geçen hafta boyunca ben bu zevki yeterince taddım. "Hay Allah senden razı olsun, Yusuf ÖZMERDİVENLİ kardaşım" diyerekten tabii.

Bilirmisiniz Yusuf ÖZMERDİVENLİ'yi? Has Kayserimin has evlatlarından biridir. Yüzü gibi gönlü güzel adam Tarihi Kayseri Lisesi'nin Fizik hocasıdır. Müdür Muavinidir kendileri. Aynı zamanda ebedli bir edebiyatçısıdır.

Bizler 1940'ların 50'lerin lise mezunları "Kayseri Üniversitesi

mezunuyuz" diye Kayseri tabiriyle kertiliriz! Yani öğünürüz. Her iyi günler gibi mazide kalmış o güzel günleri ararsak gidip Lisede ararız hala. Kayseri Lisesi'nin ne zaman önünden geçsem yüreğim harman olur. Herhangi bir sebeple içine girsem; tüm hocalarımın hayalleri, tüm arkadaşlarımın hayalleri etrafımı sarar. O tebeşir kokuları, o sıra kokuları beni mest edip bırakır. "Hey gidi günler hey!..." makamından kırık besteler" dudaklarımda bir kırık notalaşır..

Diyeceğim şu ki;

Yusuf ÖZMERDİVENLİ kardeşimiz, Kayseri lisesinde okutanları, okuyanları ebedileştirmenin

Aydemir DOĞAN

Emekli Beden Terbiyesi
Bölge Müdürü

hünerini ortaya koyuvermiş. Koca koca üç ciltte toplamış belgeleri. Ciltlerin üstünede "Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli" diye belge koydurmuş. Yıllara sığan bir çalışma, bir emek, bir göznuru, akıl kar'ı.. Hay eline sağlık, hay başına sağlık ÖZMERDİVENLİ, Sen Özmerdivenli değil "Öz Kayserilisin".. Sende o hassas ruh,

o güzeli maziperestlik olmasa idi!, bu güzel ve büyük eser meydana gelirmiydi?

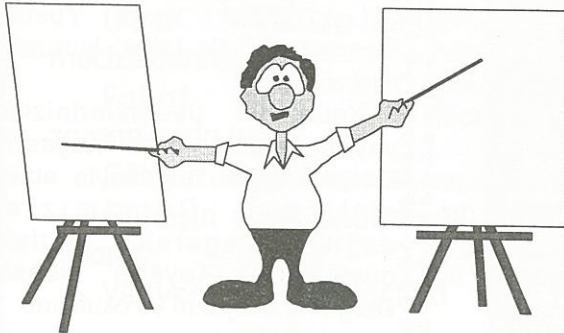
Her sahifesinde liseye hocalık yapanların, onların rahleyi tedrisinden geçenlerin resimlerin kimlikleri ile maziden yüzüme bakıyorlar. Kimi mahzun kim şen, bir alemmiş ki o alem, günşen.. Ah o muhterem hocalarımdan hayatta olan olsada varıp ellerini, ayaklarını öpüversem. Öbür aleme intikal edenlerin hepsinin ruhuna El Fatih.

Yusuf Beye bu muazzam eserin ilhamı vatani görevi esnasında İstanbul Selimiye kışlasında gelir. İstanbul'un, Edirne'nin o tarihi eserleri bu ilhamını pekiştirir. Mezun ve hocası olduğu Kayseri lisesini ebedileştirme çalışmalarına da askerlik dönüşü başlar. Bir sürü imkansızlık, zorluk yıldırılmaz onu. Göğüs gerer. Yıllarını verip bu üç cilt belgeseli tamamlar.

Evet Kayseri lisesini bitirenler! Şimdi geliniz bu eseri edinip mazi-nize bir seyahat yapınız. Benden çağrı sizlere. Yusuf ÖZMERDİVENLİ ve kendisine bu eserin hazırlanmasında yardımcı olan herkese eski bir mezun olarak teşekkürler, teşekkürler.

Edinmek isteyenler için :
KAYSERİ LİSESİ MÜDÜRLÜĞÜ
PK. 246
TEL: 222 89 04 • 231 13 62
KAYSERİ

KAYSERİ STAR HABER
23 Ekim 1997

HABERLER – HABERLER – HABERLER – HABERLER**KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ YAZI İŞLERİ ODASI AÇILDI**

Geçen yıllarda dergimizin sabit bir mekanı olmamasından kaynaklanan sıkıntımız bu yıl giderildi. Kayseri Lisesi Dergisi yayın Kurulu, Seçici Kurul ve Tashih Grubu'nun daha rahat çalışabilmesi için ana binadaki muavinlik odası dergimize tahsis edilmiştir. Ayrıca bu oda okulumzdaki çeşitli çalışmalarımız için de merkez olarak kullanılacaktır.

Unutmadan Kayseri Lisesi Dergisi Yazı İşleri Odası'na kısaca bir isim de koyduk: MERDIVEN ALTI. Bizlere böyle bir imkanı sağlayan okul müdürümüz sayın Gençosman MART Bey'e teşekkür ediyoruz.

Kütüphanemizden Teknik Hizmetler

Okulumuz Kütüphanesi, geçen yıl başlattığı bilgisayar teknolojisinden yararlanma çalışmalarını devam ettiriyor. Bu bağlamda; ödünç kitap servisimiz bilgisayarla takip edilmeye başlanmıştır.

Ayrıca kütüphanemizde bu yıl uygulanmaya başlanan yeni katalog sistemi ve üyelik çalışmaları da hızla devam etmektedir.

Ve okul kütüphanemiz artık öğle tatillerinde de açık. Bütün öğrencilerimiz yararlanabilirler.

Çalışmalarından ve samimi gayretlerinden dolayı kütüphane memuremiz Fatma Tufan ablamıza teşekkür ediyoruz.

Okul Personelimizden Ayrılanlar ve Gelenler

Geçtiğimiz yıl Aralık ayında askere giden Edebiyat öğretmenlerimizden Süleyman AYDIN askerlik dönüşü göreve başladı. Matematikte Fadime KARADELİ ve Tarih branşında da Ferhat MEMİŞ öğretmenlerimiz okulumuzda göreve başlamışlardır. Öğretmenlerimize hoş geldiniz diyor ve başarılar diliyoruz.

Okulumuzdan; Felsefe öğretmenlerimizden Ali MENEKŞE emekli, Coğrafya öğretmenlerimizden Mustafa MADEN emekli, Edebiyat öğretmenlerimizden İbrahim DOĞAN tayin, Matematik öğretmenlerimizden Cavit BAL tayin, Beden Eğitimi öğretmenlerimizden Cengiz EKE tayin, Kimya Öğretmeni Deniz GÖĞEBAKAN, Biyoloji Öğretmeni Nurinisa TUTUCU tayin, İngilizce öğretmenlerimizden Gonca TÜRKER istifa suretiyle ayrılmışlardır. Hizmetlilerimizden Mustafa ASLAN, Yıldız MAKUL emekli; Ömer KILIÇ tayinle aramızdan ayrılmışlardır. Tayinle aramızdan ayrılan öğretmenlerimize ve hizmetlilerimize yeni görev yerlerinde ve emekli öğretmenlerimize de yeni hayatlarında sağlık, başarı ve mutluluklar diliyoruz.

DERGİMİZLE İLGİLİ AÇIKLAMA

Sevgili öğrencilerimiz ve değerli mezunlarımız;

Yayın hayatında 5. yılına giren dergimiz sizlerin desteği ve ilgisi ile yayın hayatına devam etmektedir. Elbette ki bu kendi imkanları ile yayınlanmakta olan okul bir okul dergisi için küçümsenecek bir başarı değildir.

Kayseri Lisesi Dergisi'nde yayınlanması istediğiniz çalışmalarınızı (makale, araştırma, inceleme, deneme, hikâye, şiir, mizah, eleştiri,

yabancı dille ilgili çalışmalar v.b.) Dergimize temiz ve düzgün bir kağıda, gönderilen/ulaştırılan yazılar doğru ifade ve yazıyla yazarak; yayınlansın-yayınlanmasın iade Kayseri Lisesi Dergisi Yazı İşleri Odası'na (okulumuzda Eski Bina Edilmez.

Odası'na (okulumuzda Eski Bina Alt Kat, Merdiven Altı) veya Dergimize gelen çalışmaları Seçici Kurul değerlendirir.

Edebiyat dersi öğretmenlerinize Her çalışmanın öne sürdüğü teslim ediniz. Her çalışmanın yaklaşım ve fikirlerden çalışma altında mutlaka adınızı, soy sahibi sorumludur.

adınızı, sınıf ve numaranızı Dergimize ilan ve reklam belirtiniz. vermek isteyenler; bizzat gelecek ya da Müd. Yard. Yusuf Özmerdivenli ile irtibat kurarak bilgi alabilirler.

Mezunlarımız da çalışmalarını Katkı ve desteklerinizle yayınlamakta olan Kayseri Lisesi Dergisi tamamiyle size aittir. Dergimizin elden ulaştırabilecekleri gibi dağıtımında gerekli ilgiyi posta ile de bize gönderebilirler. gösterelim. Kayseri Lisesi Dergisi'ni okuyalım ve okutalım.

(Adresimiz: Kayseri Lisesi Dergisi PK. 246 Kayseri)

Çalışmalarınızda bizler için en önemli yön, özgün olmasıdır.

Bunun dışında iktibas yoluyla oluşturulan çalışmalarda bu durum mutlaka belirtilmelidir.

ABD Eski Başkanlarından Abraham Lincoln'ün oğlunun hocasına yazdığı mektup

ÖĞRET ONA Kİ ...

"Öğrenmesi gerekli, biliyorum; tüm insanların dürüst ve adil olmadığını...

Fakat şunu da öğret ona, her alçağa karşılık bir kahraman,

Her bencil politikacıya karşılık kendini adanmış bir lider vardır...

Her düşmana karşılık bir dost olduğunu da öğret ona.

Zaman alacak biliyorum, fakat eğer öğretebilirsen ona;

Kazanılan bir doların bulunan beş binden daha değerli olduğunu öğret...

Kaybetmeyi öğrenmesini öğret ona,

Ve hem de kazanmaktan neşe duymayı...

Kıskançlıktan uzaklara yönelt onu.

Eğer yapabilirsen;

Sessiz kahkahaların gizemini öğret ona...

Birak erken öğrensin zorbaların görünüşte galip olduklarını...

Eğer yapabilirsen;

Ona kitapların mucizelerini öğret,

Fakat ona sessiz zamanlar da tanı,

Gök yüzündeki kuşların,

Güneşin yüzü önündeki arıların,

Ve yemyeşil yamaçtaki

çiçeklerin ebedi güzelliğini düşünebileceği...

Okulda hata yapmanın hile yapmaktan çok daha onurlu olduğunu öğret ona...

Ona kendi fikirlerine inanmasını öğret,

Herkes ona yanlış olduğunu söylediğinde dahi...

Nazik insanlara karşı nazik,

Sert olanlara karşı da sert olmasını öğret ona...

Herkes birbirine takılmış bir yöne giderken,

Kitleleri izlemeyecek gücü vermeye çalış oğluma...

Tüm insanları dinlemesini öğret ona,

Fakat tüm dinlediklerini gerçeğin eleğinden geçirmesini,

Ve sadece iyi olanları almasını da öğret...

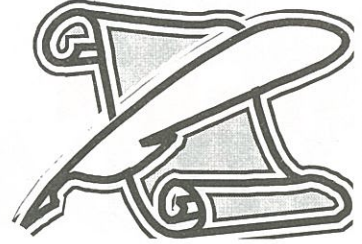
Eğer yapabilirsen, üzüldüğünde bile nasıl gülümseyeceğini öğret ona...

Göz yaşlarında hiçbir utanç olmadığını öğret...

Herkesin sadece kendi iyiliği için çalıştığına inananlara dudak bükmesini öğret ona,

Ve aşırı ilgiye dikkat etmesini...

Ona kuvvetini ve beynini en yüksek fiyatı verene satmasını,

Fakat hiçbir zaman kalbi ve ruhuna fiyat etiketi koymamasını öğret...

Uluyan bir insan kalabalığına kulaklarını tıkamasını öğret ona,

Ve eğer kendisinin haklı olduğuna inanıyorsa dimdik dikilip savaşmasını öğret...

Ona nazik davran, fakat onu kucaklama,

Çünkü ancak ateş çeliği saflaştırır...

Birak sabırsız olacak kadar cesaret sahibi olsun.

Ona her zaman kendisine karşı derin bir inanç taşımasını öğret,

Böylece insanlığa karşı da derin bir inanç taşıyacaktır...

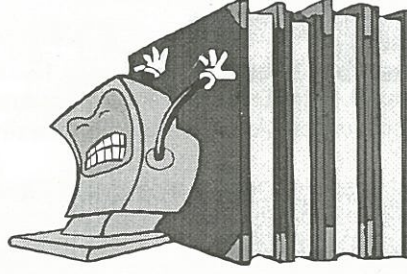
Bu büyük bir taleptir, ne kadarını yapabilirsen bir bak bakalım...

O ne kadar iyi, küçük bir insan,

Oğlum...

Abraham LINCOLN

YENİ BİR YILDA

ekonomik boyutu var. Kayseri Lisesi gibi beş ayrı binadan oluşan bir

Eğer çocuğumuzu, yani geleceğimizi düşünürsak ona daha iyi bir ortam hazırlamak gayesi ile okulumuzu ve bütün memleketimizde okullarımızı desteklemek, yardımcı olmak zorundayız.

okulda da bu harcamaların sınırları tahmin edilebilir zannediyorum.

Gelişmekte olan güzel ülkemizin imkanları ortadadır. Devlet elinden geldiğince okullarını destekliyor. Ama yeterli mi? Elbette ki bu tartışılır. Burada biz velilerimize seslenmek istiyoruz; her şeyi devletten beklemek, pasif ve hazırca insanların işidir. Mademki bu çocuklar ve bu okul bizim, öyle ise niçin bu işlerin bir ucundan da, masrafların bir kenarından da biz tutmayalım? Zira şunu biliyoruz ki; Kayseri Lisesi yönetimi, kendisine yapılan hiçbir yardımı gereksiz kullanmamış, çarçur etmemiş ve harcamada cimri, işte üretken davranmıştır.

Eğer çocuğumuzu, yani geleceğimizi düşünürsak ona daha iyi bir ortam hazırlamak gayesi ile okulumuzu ve bütün memleketimizde okullarımızı desteklemek, yardımcı olmak zorundayız.

Hazırlıkların ikinci noktası da

evlerimizde gerçekleşen, çocuklar için yaptığımız masraflar ve çocuğumuzun okula psikolojik olarak hazırlanmasıdır. Bu noktadan da; elbette her birimiz çocuğumuzun defterini-kitabını, kıyafetini alıyoruz. Ama bu yeterli mi? Değil... Çocuklarımıza öncelikle eğer okula yeni başlıyor ise "Liseli" hem de "Kayseri Liseli" olmak bilincini vermeliyiz. Genel anlamıyla "terbiye" dediğimiz asgari "adab-ı muşeret"i öğretmeliyiz. Ve bunların uygulanmasında tavizsiz olmayız. Zira okulda arkadaşlarına karşı hırçın ve asi; okuluna ve öğretmenlerine karşı saygısız olan bir çocuk bilelim ki yarın da bize karşı aynı olumsuzları sergileyecektir.

Üst sınıflarda olan çocuklarımızı da okul dışındaki arkadaşlıkları, sabit gittiği yerleri ve alışkanlıkları noktasında tanımalı ve gerekli uyarıları yapmalıyız. Bunun için de en iyi yol; öğrenciyi, öğretmenine sormak, ondan bilgi almak ve ona danışmaktır. Unutmayalım ki; öğretmenler çocuklarımıza karşı en az bizim kadar yakındırlar.

Genel bir alışkanlık olan veli olarak okula uğramama alışkanlığından ve çekingenliğinden kurtulmamız gerekir. Bu da yine kendi geleceğimiz ve çocuklarımız için elzemdir. İlgilenilmeyen, yalnızlık hissine kapılan çocuğunuzun yakın zamanda size sahip çıkmayacağını ve onun da sizinle ilgilenmeyeceğini unutmayınız.

Netice olarak diyoruz ki; okul, öğrenci ve veli mutlaka açık bir diyalog ve ilişki içinde olmalıdır.

Yeni eğitim-öğretim yılında öğretmen, öğrenci ve velilerimize; sağlık, başarı ve mutluluk dileklerimizle.

İRFAN TEKİNER
KAYSERİ LİSESİ

KORUMA DERNEĞİ BAŞKANI

Uzun bir yaz tatili ve hareketli bir yaz döneminden sonra yine okullarımız açıldı.

Geleceğimizin umudu, gözümüzün nuru ve dünyalar güzeli çocuklarımız yine o bildik, aşına olduğumuz çöşku, neşe heyecanla önce sokaklara ardından okullarına döndüler.

Yeni eğitim-öğretim yılının başta öğrencilerimiz olmak üzere, öğretmenlerimiz ve velilere hayırlı uğurlu olmasını diliyorum.

Tabii her şey okulların açılması ve derslerin başlaması kadar kolay değil. Her başlangıcın mutlaka bir öncesi, hazırlık dönemi vardır.

Hazırlık dönemi noktasında bakıldığında; öncelikle okullarımızın yeni öğretim yılına hazırlanması daha sonra da velilerin yeni mesele ve masraflara hazırlanmasını gerektiriyor.

Elbette ki, her birimiz çocuğumuzun okulunda en iyi şartlarda okumasını isteriz. Boş ders olmamasını, bahçesinin, koridorlarının, sınıflarının tertemiz olmasını, sıra ve masaların yeni ve temiz olmasını, yazı tahtalarının en pürüzsüz şekilde olmasını ve daha birçok şeyi isteriz. Ve inanıyoruz ki, Kayseri Lisesi imkanları içinde olabileceklerin en iyisini yapmaya çalışıyor, yapıyor da. Ancak bütün bu eksikleri gidermenin bir

Kayseri Lisesi Dergisi 11 Sayıya ulaştı

BU ALKIŞLAR SİZİN İÇİN

**Bir avuç insanın
bitmek tükenmek
bilmeyen
çabalarıyla
hazırladığı
Kayseri Lisesi
Dergisinin
çok uzun ömürlü
olmasını diliyoruz**

Kayseri Lisesi Müdür yardımcısı YUSUF ÖZMERDİVENLİ yıllardır öncülük ettiği Okul Yıllıkları ve dergi ile ilgili çalışmalarıyla en çok teşekkürü hakedenlerden biri.

Kayseri'de bir dergi yayınlanıyor. Hem de dört yıldan bu yana. Kayseri Lisesi Kültür Edebiyat Kolu tarafından hazırlanan KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ'nin 11. sayısı Nisan 1997'de çıktı.

Gerçekten her sayfasında ciddi çalışmaların sergilendiği dergi Kayserimizdeki eğitimdeki simgesi ve temel yapı taşı özelliğini taşıyan Kayseri Lise'mize yakışır bir nitelikte.

Ekonomik yönden bir dergi hazırlamanın ve yayınlamanın zorluğunu en iyi bilenlerden olduğumuz için gösterilen başarı bize çok daha fazla anlam ifade ediyor.

Herbiri bir belge niteliğinde bir çok resim ve yazının yer aldığı derginin daha çok uzun zaman aynı sabırla sürdürüleceğine eminiz. Ve hazırlayan emeği geçen herkese buradan teşekkürlerimizi sunuyoruz, Kayseri'miz adına.

Kayseri Liseli'ler eğer hala görmedinizse, bulup inceleyin okuyun derginizi. Size bu çabanın yanında olmak yakışır.

Bu yazı, Dergi 38'den alınmıştır.